

บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (เม่งกักเซียงตั่ว) จังหวัดสมุทรสงคราม
THE ROLE OF THE SAWANG BENJATHAM FOUNDATION'S (MENGKAK SIENG TUA)
TRADITIONAL CHINESE MUSIC ENSEMBLE IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE

ณัฐกานต์ อัยภูมิ

บทบาททางดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (เม่งกักเซี่ยงตั่ว) จังหวัดสมุทรสงคราม

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE ROLE OF THE SAWANG BENJATHAM FOUNDATION'S (MENGKAK SIENG TUA)
TRADITIONAL CHINESE MUSIC ENSEMBLE IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(M.A. (Thai and Asian Music))

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

บทบาททางดนตรีในมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (เม่งกักเชียงต้ว) จังหวัดสมุทรสงคราม

ของ

ณัฐกานต์ อยู่กิม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตร์ชัย เอกปัญญากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ)

ชื่อเรื่อง	บทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (เม่งกักเชียงตั่ว) จังหวัดสมุทรสงคราม
ผู้วิจัย	ณัฐกานต์ อยู่กิม
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จ่านงค์สาร

การศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม (เม่งกักเชียงตั่ว) จังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม และ 2) เพื่อศึกษาบทบาทของวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม วิธีการดำเนินการวิจัยเน้นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์จากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องดนตรีและกลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีนที่อยู่ในมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงครามนั้น มีการใช้ดนตรีจีนประกอบพิธีกรรมต่างๆ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมูลนิธิฯ ใน พ.ศ. 2536 จนถึงปัจจุบัน โดยเชิญอาจารย์ชาวจีนมาสอนดนตรีให้แก่คนในมูลนิธิฯ เพื่อประกอบพิธีกรรม ในช่วงหลังเริ่มนำดนตรีจีนร่วมสมัยเข้ามา มีการใช้เครื่องดนตรีสากลเข้ามาประสมวงดนตรีจีน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และได้นำวงดนตรีมูลนิธิออกแสดงตามงานต่างๆ ทั่วประเทศ รวมถึงการประกวดแข่งขันในต่างประเทศอีกด้วย 2) บทบาทและสถานภาพของวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่ามีความสำคัญต่อชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากพิธีกรรมต่างๆ ทั้งการสวดมนต์แบบแต้จิ๋ว งานศพ งานเก็บศพไร้ญาติ ล้วนแต่ใช้ดนตรีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม มูลนิธิฯ จึงเห็นถึงความสำคัญของดนตรีจีนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและร่วมกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนให้คงอยู่สืบไป

คำสำคัญ: บทบาทและสถานภาพดนตรีจีน, ดนตรีจีนแต้จิ๋ว, ดนตรีร่วมสมัย

Title	THE ROLE OF THE SAWANG BENJATHAM FOUNDATION'S (MENGKAK SIENG TUA) TRADITIONAL CHINESE MUSIC ENSEMBLE IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE
Author	NATTAKARN YUKIM
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2024
Advisor	Assistant Professor Dr. Surasak Jamnongsarn

The research, entitled "The Role of the Sawang Benjatham Foundation's (Mengkak Sieng Tua) Traditional Chinese Music Ensemble in Samut Songkhram Province", aims to 1) study the musical history of the Sawang Benjatham Foundation, Samut Songkhram Province, and 2) study the role of the Sawang Benjatham Foundation band, Samut Songkhram Province. The research method focuses on qualitative research. It uses the interview method to collect data from people with knowledge of music and the Chinese-Thai community at the Sawang Benjatham Foundation, Mae Klong Subdistrict, Samut Songkhram Province. The data were analyzed using content analysis. The findings reveal the following data: 1. The musical history of the Sawang Benjatham Foundation Samut Songkhram Province has used Chinese music for various rituals since the foundation's establishment in B.E. 2536 (1993) to the present, inviting Chinese teachers to teach music to people in the foundation for rituals. Later, contemporary Chinese music began to be brought in. Western musical instruments were also incorporated into Chinese bands to enhance their appeal, and the foundation's band was invited to perform at various events across the country including foreign competitions as well, including international competitions. 2. The role of the Sawang Benjatham Foundation Band, Samut Songkhram Province, is very important to the Chinese-Thai community because many rituals—such as Teochew prayers, funerals, and burials for the destitute and homeless— all use music as part of the ritual. The foundation therefore sees the importance of Chinese music as significant. It also provides students with opportunities to express themselves and help preserve the arts and culture of the Chinese-Thai community for future generations.

Keywords: The role and status of Chinese music, Teochew Chinese music, Contemporary music

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ชิ้นนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จเป็นอย่างสูงจากคณาจารย์ของ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ พันธุ์เสือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธี พันธุ์วาท อาจารย์ ดร.พงศพิชญ์ แก้วกุลธร ที่คอยให้การ สนับสนุนให้คำแนะนำแนวทางในการดำเนินวิจัยนี้ และ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรศักดิ์ จำนงค์สาร อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยดูแลและให้ คำแนะนำเพื่อให้การดำเนินการวิจัยนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ขอ กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ที่ให้กำเนิด และอบรมเลี้ยงดู ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจ เป็นผู้ที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริมทางด้านการศึกษาดูแลมา ขอกราบของพระคุณบุคคลที่ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์มนตรี เล็กวิจิตรธาดาประธานมูลนิธิสว่างเบญจธรรม อ.เมือง ต.แม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ความรู้และสถานที่ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้าศึกษาค้นคว้า และร่วมกิจกรรม พิธีกรรมสำคัญต่างๆของมูลนิธิฯ และขอขอบพระคุณ อาจารย์อรรถพร ตียะพิบูลย์ ไซยา อาจารย์สุวิธ ตั้งที่ชะรักษ์ อาจารย์อชิระ อนันท์กวิน นางสาวไอรดา สำราญรัตน์ รวมถึง คณะครูผู้ช่วยสอนและนักดนตรี นักสวดมนต์จีน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณสำหรับความเมตตาและไม่ตรีจิตของชาวชุมชนตำบลแม่กลองทุกท่านที่ต้อนรับ เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนๆ และพี่น้องนิสิตปริญญาโท รหัส 63 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย และเอเชีย ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันเสมอมา

ณัฐกานต์ อยู่กิม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพประกอบ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์.....	3
ความสำคัญของปัญหา.....	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพ.....	8
1.1 นิยามและความหมายของบทบาทและสถานภาพ	8
1.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์.....	9
2 ทฤษฎีวงดนตรีรูปแบบแบบแต้จิ๋ว.....	10
2.1 วงดนตรีหล่อแก้ว.....	10
2.2 วงดนตรีจีนแต้จิ๋ว.....	11
2.3 ทฤษฎีการใช้โน้ตรูปแบบจีน (Cheve).....	11
3 แนวคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับการพิธีกรรมจีน.....	12
3.1 ความเชื่อคนไทยเชื้อสายจีนกับพิธีกรรม.....	12
4 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15

4.1 งานวิจัยด้านบทบาทและสถานภาพทางดนตรี.....	15
4.2 งานวิจัยด้านดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม	15
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	18
1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	19
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
3 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวิจัย.....	19
4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
6. ขั้นสรุปข้อมูล.....	22
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม.....	24
1.1 ประวัติศาสตร์วงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม.....	24
1.1.1 ยุคก่อตั้งวงดนตรี.....	25
1.1.2 ยุคดนตรีร่วมสมัย	27
1.1.3 ยุคคงตัว.....	30
1.2 บทเพลงของวงดนตรีจีน.....	32
1.2.1 บทเพลงประกอบพิธีกรรม (พิธีพะเก้ง).....	32
1.2.2 บทเพลงใช้ประกอบงานแสดงทั่วไป (เพลงจีนร่วมสมัย)	38
1.3 เครื่องดนตรีและการเทียบเสียง.....	49
1.3.1 เครื่องดนตรีวงหล่อแก้ว.....	51
1.3.2 เครื่องดนตรีร่วมสมัย.....	54
2. บทบาทและสถานภาพของวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม	61
2.1 โอกาสในการใช้วงดนตรีจีนของมูลนิธิ.....	61
2.2 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานด้านการกุศล.....	65
2.3 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานพิธีกรรม.....	71
2.3.1 งานพะเก้ง การแก้ปี่ขง เสริมดวงชะตาให้ผู้เข้าร่วม	72
2.3.2 วันคล้ายวันประสูติพระโพธิสัตว์กวนอิม.....	75
2.3.3 พิธีทิ้งกระจาด.....	81
2.4 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในด้านการอนุรักษ์วงดนตรีจีน	83

2.4.1 รูปแบบบทเพลงประกอบการสวดมนต์.....	83
2.4.2 Mandopop (Hua Yu Liu Xing Yin Yue).....	88
2.4.3 เพลงพระราชนิพนธ์.....	92
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	96
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	96
5.2 อภิปรายผล	106
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก ภาพกิจกรรมและนิตเพลง.....	112
ประวัติผู้เขียน.....	119

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคการก่อตั้ง.....	26
ตาราง 2 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคดนตรีร่วมสมัย.....	27
ตาราง 3 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคคงตัว.....	30
ตาราง 4 งานประจำ ปีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม 2566.....	71
ตาราง 5 สรุปพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม	97

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 หน่วยกู้ภัยมูลนิธิสว่างเบญจธรรม	23
ภาพประกอบ 2 โรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน ต. บาลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม.....	24
ภาพประกอบ 3 เครื่องดนตรีในวงดนตรียุคก่อตั้ง.....	26
ภาพประกอบ 4 เครื่องดนตรีในวงแต่จิวยุคร่วมสมัย.....	29
ภาพประกอบ 5 เครื่องดนตรีในวงดนตรีจีนร่วมสมัยยุคร่วมสมัย	29
ภาพประกอบ 6 อาจารย์อชิตะ อนันต์กวีนิ	29
ภาพประกอบ 7 อาจารย์ตงกับนักเรียนของมูลนิธิฯร่วมบรรเลงดนตรีประกอบพิธีกรรม.....	31
ภาพประกอบ 8 เครื่องดนตรีในวงแต่จิวยุคคงตัว	31
ภาพประกอบ 9 เครื่องดนตรีในวงดนตรีจีนร่วมสมัยยุคคงตัว.....	32
ภาพประกอบ 10 ตารางบอกตำแหน่งเสียงและเบอร์สายหยางฉินรุ่น 402 เสียงสากล	49
ภาพประกอบ 11 ระดับเสียงที่หมายเลข 440 ใช้ในดนตรีแต่จิว.....	50
ภาพประกอบ 12 โกว	51
ภาพประกอบ 13 บัวใหญ่	52
ภาพประกอบ 14 บัวเล็ก.....	52
ภาพประกอบ 15 ล้อ.....	53
ภาพประกอบ 16 หยางฉิน.....	54
ภาพประกอบ 17 กู่เจิง.....	55
ภาพประกอบ 18 พิณพระจันทร์ (Ruan)	56
ภาพประกอบ 19 เอ้อหู.....	57
ภาพประกอบ 20 ซลู่ไมไฟ.....	58
ภาพประกอบ 21 กลองชุด	59
ภาพประกอบ 22 เซลโล่.....	60
ภาพประกอบ 23 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีเปิดงานฉลองครบรอบ การก่อตั้ง 20 ปี จากชมรมหย่งเหียนไท่จี (ไท่เก๊ก) แห่งประเทศไทย.....	62

ภาพประกอบ 24 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมร่วมบรรเลงดนตรีเปิดงานประกวดศิลปะและดนตรี 2018 ASIA YOUTH ART FESTIVAL.....	62
ภาพประกอบ 25 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีจีน เพลง บู้บูเกา ในการบันทึกเทปรายการคุณพระช่วย	63
ภาพประกอบ 26 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีในเทศกาลตรุษจีน 2019.....	63
ภาพประกอบ 27 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีจีน ในการบันทึกเทปรายการตื่นแต่เช้า ช่องวัน 31 ในชื่อเทป “ เด็กไทยเล่นดนตรีจีน โรงเรียนกมลหทัยนวมิน ”	64
ภาพประกอบ 28 รายการเพลงที่ใช้ในงานปลาทุ.....	65
ภาพประกอบ 29 บทสวดมนต์โลวเฮียงจั้ง.....	66
ภาพประกอบ 30 นักสวดเดินสวดมนต์น าดวงวิญญาณข้ามสะพานไควจี้.....	70
ภาพประกอบ 31 บทสวดมนต์ประกอบการเดินรูป	74
ภาพประกอบ 32 บทสวด ไค เกง กี่ (คาถาบทแรก).....	76
ภาพประกอบ 33 บทสวด ซ าวฮวย บู้ (สวดขอขมากรรม)	76
ภาพประกอบ 34 บทสวด ฮ้วย เฮียง กี่ (แม่เมตตา).....	77
ภาพประกอบ 35 บทสวด ซ าว กุย อี้ (ไตรสรณาคม)	78
ภาพประกอบ 36 เชิญดวงวิญญาณไร้ญาติจากสุสานเขาช้าง.....	82
ภาพประกอบ 37 เชิญดวงวิญญาณไร้ญาติตามท้องถนนในพื้นที่ อ.เภอสว่างวิทยอด โดยคณะทรงของสว่างเมธีและสว่างเบญจธรรมฯ.....	83
ภาพประกอบ 38 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนแต่จิว.....	99
ภาพประกอบ 39 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนร่วมสมัย.....	99

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

ชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในสังคมไทยมายาวนาน จากการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยหลายระลอกจนถึงปัจจุบัน ทำให้วัฒนธรรมและประเพณีของชาวจีนผสมผสานเข้ากับวิถีชีวิตไทยอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะในด้านศาสนาและพิธีกรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลที่ได้รับการถ่ายทอดจากชาวจีนมาสู่ชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย พิธีกรรมทางศาสนาของชาวไทยเชื้อสายจีนสะท้อนความเชื่อดั้งเดิม ยังแสดงให้เห็นถึงกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรม และพัฒนาการทางประวัติศาสตร์

ชาวจีนยึดมั่นในประเพณีวัฒนธรรมเดิม เมื่อจะอพยพมาตั้งรกรากในต่างแดน ประเพณีวัฒนธรรมและความเชื่อของไทยคงจะให้อิทธิพลต่อพวกเขาบ้าง แต่ข้อยึดถือและปฏิบัติกันอันเป็นประเพณีเดิม ชาวไทยเชื้อสายจีนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธนิกายมหายานควบคู่กับความเชื่อดั้งเดิม เช่น ลัทธิเต๋า ขงจื้อ และการบูชาบรรพบุรุษ (ancestor worship) รวมถึงการนับถือเทพเจ้าต่างๆ เช่น เจ้าแม่กวนอิม พระสังกัจจายน์ และเทพเจ้าตามตำนานจีน เมื่อตั้งรกรากในไทย ชาวจีนนำความเชื่อเหล่านี้มาผสมผสานกับศาสนาพุทธนิกายเถรวาทของไทย เช่น การจัดพิธีกรรมที่วัดจีน (วัดมณฑลหรือศาลเจ้า) พร้อมกับเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาไทย เช่น การทำบุญตักบาตร การถวายสังฆทาน ชาวจีนในไทยย่อมมีความเชื่อและประเพณีที่แตกต่างจากชาวจีนในประเทศจีน จากความเชื่อดังกล่าวเข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธ ศาสนาเต๋า และความเชื่อเทพเจ้าประจำท้องถิ่น ด้วยเหตุดังกล่าวเราจึงได้เห็นศาสนสถานที่ยังสร้างขึ้นมาจากคติความเชื่อทางศาสนาพุทธ ศาสนาเต๋าความเชื่อพื้นถิ่น และศาลเจ้าแบบชานเจี้ยวชื่อเรียกขานศาสนสถานบ่งบอกถึงความแตกต่างทางความเชื่ออย่างเห็นได้ชัดเจนเช่นคำว่า ซือ หลิน จิง เซอ เอี้ยนจะหมายถึงศาสนสถานที่ยังสร้างจากความเชื่อทางศาสนาพุทธมหายาน หากเป็นคำว่า เมี่ยว ถัง ถาน กง ถึง จะหมายถึงศาสนสถานที่ยังสร้างขึ้นจากคติความเชื่อทางศาสนา และความเชื่อพื้นถิ่น คำว่า ซื่อ จะหมายถึงศาลบรรพบุรุษ นอกจากนั้นคำว่า ไจถิง เกอ ส่วนมากจะหมายถึงโรงเจซึ่งอาจจะสร้างขึ้นจากคติความเชื่อทางศาสนาพุทธ หรือศาสนาเต๋าก็ได้ สำหรับภาษาไทยเรียกขานจากคำว่าวัดและศาลเจ้าก็สามารถบ่งบอกถึงความแตกต่างทางความเชื่อว่าเป็นศาสนสถานทางพุทธมหายานและเต๋านั้นเอง

ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตมนุษย์ ดนตรีมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์จนถึงปัจจุบันมนุษย์ใช้ดนตรีเพื่อประกอบพิธีกรรมต่างๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย จึงอาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรม

และประเพณีทั้งหลายเหล่านั้นเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนความเป็นอยู่ของสังคมนั้นๆ ลักษณะเผ่าพันธุ์หรือกลุ่มชนต่างๆทางสังคมนั้นๆ ซึ่งถือได้ว่าวัฒนธรรมนั้นดำรงความเป็นชาติ มนุษย์มีหน้าที่อนุรักษ์สืบทอดส่งเสริมให้เกิดความคงอยู่ต่อไป

ดนตรีจีนจัดเป็นดนตรีประเภทหนึ่งที่มีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากต่อพิธีกรรมทางศาสนา รวมถึงคนไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม มูลนิธิสว่างเบญจธรรม เป็นมูลนิธิประจำจังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีบทบาทและสถานภาพที่สำคัญต่อชุมชนตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ได้มีการสนับสนุนในเรื่องการเรียนการสอนดนตรีจีน โดยเบื้องต้นทางมูลนิธิมีความรู้ในด้านดนตรีจีนแต่จืด ต่อมาได้จัดตั้งวงดนตรีจีน โดยการนำครูผู้มีความสามารถในด้านดนตรีเข้ามาสอน ถ่ายทอดความรู้แก่เด็กในมูลนิธิ โดยแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ ดนตรีจีนแต่จืดประกอบการเล่นระบำกับ ดนตรีจีนในรูปแบบร่วมสมัย และมีบทบาทในด้านการให้บริการช่วยเหลือสังคม จัดตั้งหน่วยกู้ภัย และมีการจัดพิธีกรรมตามความเชื่อที่สำคัญในทุกๆปีของชาวไทยเชื้อสายจีน อาทิเช่น พิธีทิ้งกระจาด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว ญาติไร้ญาติ และให้ทานผู้ยากจน โดยจะมีพระจีนหรือพระญวนจะเริ่มประกอบพิธีกรรม โดยการสวดมนต์ และมีเครื่องดนตรี (หล่อแก้ว) บรรเลงตลอดตลอดเวลาขณะที่พระจีนหรือพระญวนประกอบพิธีโดยมีการสวดมนต์บทต่างๆ สาธุชนที่มีความเชื่อความศรัทธาสังศักดิ์สิทธิ์ก็ทยอยมาร่วมพิธี (เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, 2552) ปัจจุบันมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้เห็นถึงความสำคัญของดนตรี จึงได้เชิญครูชาวจีนมาสอนให้แก่ผู้ที่สนใจและนักเรียนของโรงเรียนกมลเจียะนหมิน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิฯ ซึ่งมีการนำดนตรีจีนร่วมสมัยเข้ามาประกอบ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น และยังอนุรักษ์จัดให้มีการสอนดนตรีจีนประกอบพิธีกรรมการเล่นระบำจีนแบบเดิมให้คงอยู่

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมที่มีมาอย่างยาวนาน ศึกษาที่มาของการก่อตั้งวงดนตรีจีนในมูลนิธิ รูปแบบบทเพลง การประสมวงดนตรี ทั้งแบบการบรรเลงประกอบการเล่นระบำจีนแบบดั้งเดิมและในรูปแบบดนตรีจีนร่วมสมัย บทบาทและสถานภาพของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมที่มีต่อชุมชน ทั้งในด้านการกุศล ด้านพิธีกรรม และด้านการอนุรักษ์ดนตรี เพื่อเป็นองค์ความรู้และเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจและร่วมกันอนุรักษ์รูปแบบวงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสืบไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิส่วงเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

2.2 เพื่อศึกษาบทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิส่วงเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

3. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาภายใต้ขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษครั้งนี้เป็นชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีน ที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิส่วงเบญจธรรม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิส่วงเบญจธรรม และกลุ่มผู้สอน นักดนตรี ในมูลนิธิส่วงเบญจธรรม และชุมชนที่ก่อตั้งมูลนิธิส่วงเบญจธรรม

3.1.1 ผู้ก่อตั้ง มูลนิธิส่วงเบญจธรรม

ผู้ทราบถึงประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งมูลนิธิ บริบทต่างๆของมูลนิธิส่วงเบญจธรรม

3.1.2 นักดนตรีในมูลนิธิส่วงเบญจธรรม

มีความรู้ ความสามารถในด้านดนตรีจีน เครื่องดนตรีจีน และประเภทเพลงได้แก่ และเพลงที่บรรเลงในมูลนิธิ เพื่อประกอบพิธีกรรมต่างๆในชุมชน

3.1.3 ชุมชนที่ก่อตั้งมูลนิธิส่วงเบญจธรรม

มีความรู้ในเรื่อง บริบทของมูลนิธิส่วงเบญจธรรมที่มีต่อชุมชน อ.แม่กลอง จ.สมุทรสงคราม มีความรู้เรื่องพิธีกรรม ประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชน ได้แก่

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษครั้งนี้จะครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

3.2.1 รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับดนตรีจีนในมูลนิธิส่วงเบญจธรรม

3.2.2 วิถีชีวิตของคนในชุมชนตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม พิธีกรรม ประเพณี วัฒนธรรม

3.2.3 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของมูลนิธิส่วงเบญจธรรม ต.แม่กลอง จ.สมุทรสงคราม

3.2.4 บทบาทและสถานภาพของมูลนิธิส่วงเบญจธรรมที่มีต่อชุมชนในด้านต่างๆ

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

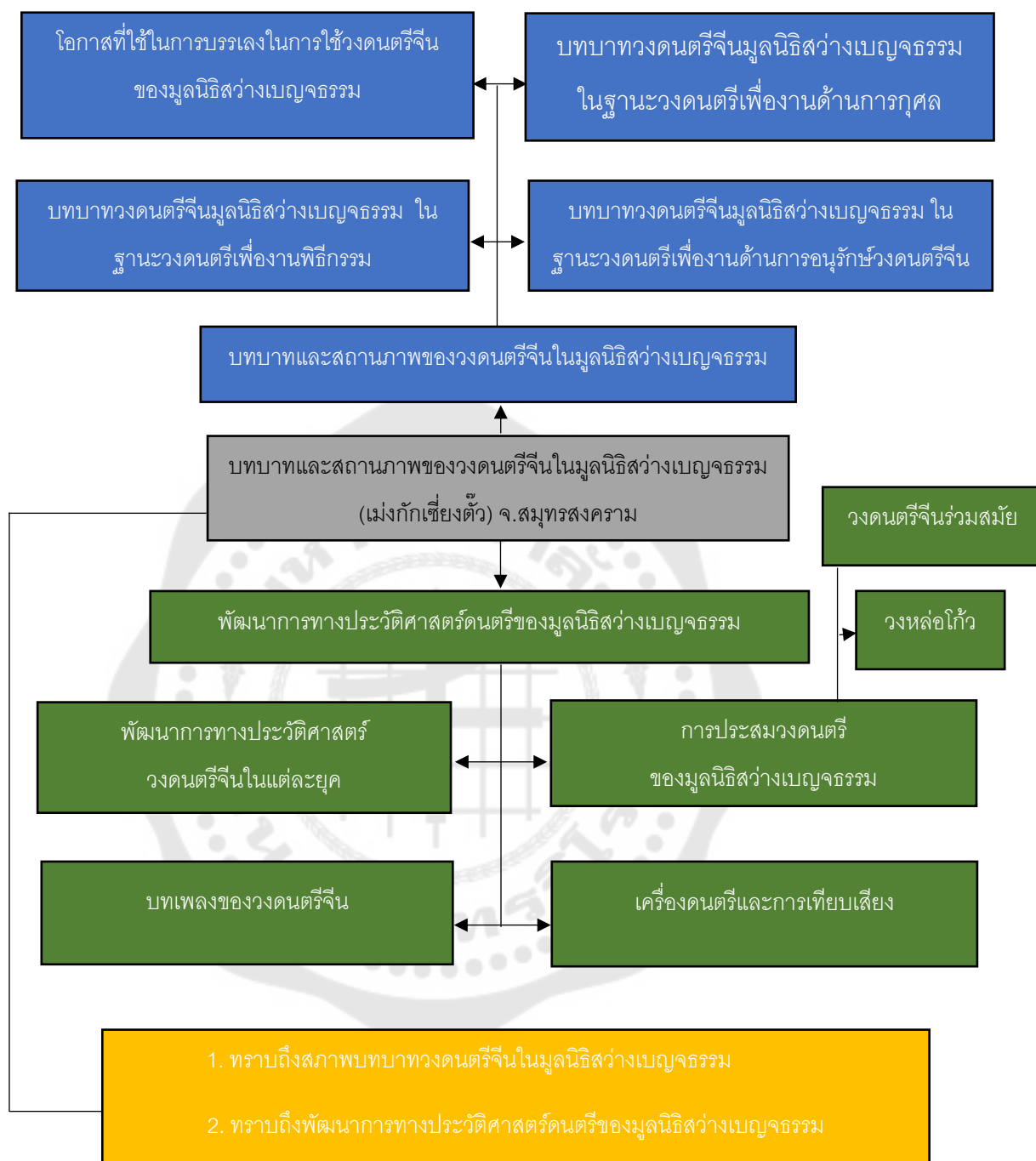
ดนตรีแต่จิ๋ว หมายถึง ดนตรีดั้งเดิมของชาวแต่จิ๋ว ซึ่งเป็นกลุ่มชนเชื้อสายจีนจากมณฑล กวางตุ้งตะวันออก กลุ่มสมาคมชาวแต่จิ๋วในตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ได้เข้ามา ถ่ายทอดดนตรีแต่จิ๋ว ที่มีลักษณะเฉพาะทั้งในด้านเครื่องดนตรีและทำนอง บทเพลง มักใช้ใน พิธีกรรมทางศาสนา

ดนตรีหล่อแก้ว หมายถึง วงดนตรีจีนในมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ที่ใช้บรรเลงเพื่อ ประกอบการสวดมนต์จีนแต่จิ๋ว จะพบในงานพิธีกรรมหรือเทศกาลต่างๆ เน้นการใช้ในงานขบวน แห่ ยึดถือตามรูปแบบเพลง วิธีการบรรเลง ลำดับขั้นตอนดั้งเดิมที่ถ่ายทอดมาจากอาจารย์ชาวจีน จนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วยเครื่องดนตรี ได้แก่ ล้อ บัวเล็ก ใหญ่ ตัวแก้ว

ดนตรีจีนร่วมสมัย หมายถึง วงดนตรีจีนร่วมสมัยในมูลนิธิสว่างเบญจธรรม เป็นวงดนตรี จีนแต่จิ๋วดั้งเดิมโดยต่อมามีดนตรีตะวันตกเพิ่มเข้ามา ได้แก่ กลองชุด เซลโล่ เป็นต้น

บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ หรือตำแหน่งที่ได้จาก การเป็นสมาชิกของกลุ่ม เป็นสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่บุคคลมีอยู่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น และสังคมส่วน ร่วม สังคมในที่นี้หมายถึงสังคมในมูลนิธิสว่างเบญจธรรมและชุมชนชาวตำบลแม่กลอง จังหวัด สมุทรสงคราม

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ หมายถึง เส้นเวลาที่บ่งบอกความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นใน มูลนิธิสว่างเบญจธรรม โดยการค้นพบ รวบรวม จัดระเบียบ จัดทำเป็นลำดับขั้นตอนและนำเสนอ ข้อมูลในอดีตที่พัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการนำเสนอและทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวความคิดสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และการคงอยู่ปรากฏในมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ต.แม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพ
 - 1.1 นิยามและความหมายของบทบาทและสถานภาพ
- 2 ทฤษฎีวงดนตรีรูปแบบแบบแต่จิ๋ว
 - 2.1 วงดนตรีหล่อแก้ว
 - 2.2 วงดนตรีจีนแต่จิ๋ว⁺
 - 2.3 ทฤษฎีการใช้โน้ตรูปแบบจีน (Cheve)
- 3 แนวคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับการพิธีกรรมจีน
 - 3.1 ความเชื่อคนไทยเชื้อสายจีนกับพิธีกรรม
- 4 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยด้านบทบาทและสถานภาพทางดนตรี
 - 4.2 งานวิจัยด้านดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม

1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและสถานภาพเพื่อเป็นรูปแบบและแนวทางในการดำเนินการทำวิจัย ดังนี้

1.1 นิยามและความหมายของบทบาทและสถานภาพ

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) กล่าวว่า สถานภาพ คือ ฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ หรือเกียรติของบุคคลที่ปรากฏในสังคมสิทธิและหน้าที่ตามบทบาทของบุคคล และบทบาท คือ ฐานะการทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู เป็นต้น

ไพบูลย์ ช่างเรียน (2516) กล่าวว่า สถานภาพ หมายถึง ฐานะที่เป็นผลจากเกียรติภูมิ สิทธิ อำนาจ และหน้าที่ของบุคคลที่อยู่ในระบบสังคมใดสังคมหนึ่ง สถานภาพจึงเป็นที่รวมของสิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่ ทำให้ต้องปฏิบัติตามและก่อเกิดบทบาทของบุคคลจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะของสถานภาพ อุปนิสัย ความคิด ความรู้ ความสามารถ มूलเหตุจูงใจ การอบรมขัดเกลา ความพอใจ ซึ่งบทบาทมีอยู่ในทุกสถานภาพของสังคมที่จะถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคม การที่บุคคลจะทราบ สถานภาพและบทบาทได้จะต้องมีการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) และบทบาทจริงที่บุคคลนั้นๆ แสดงออกไม่สามารถระบุได้แน่นอนเสมอไปว่าจะต้องเหมือนกับบทบาทที่ควรจะเป็นไปตามปทัสถานของสังคมเพราะ บทบาทที่บุคคลนั้นแสดงจริงๆ เป็นผลของปฏิกิริยาแห่งบุคลิกภาพของบุคคลที่ครองสถานภาพร่วมกับบุคลิกภาพของบุคคลอื่นมาร่วมในพฤติกรรม และเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการแสดงบทบาท

พัทยา สายหนู (2540) กล่าวว่า สถานภาพ คือ ฐานะ ตำแหน่งที่บุคคลได้จากการปฏิบัติตามบทบาทนั้น เมื่อเทียบกับฐานะตำแหน่งของผู้อื่นตามบทบาทอื่น บทบาทจึงหมายถึงขอบเขตอำนาจและหน้าที่ มีสิทธิในการกระทำตามบทของแต่ละงานที่เรามีต่อผู้อื่น

สุพัตรา สุภาพ (2542) กล่าวว่า สถานภาพเป็นสิ่งเฉพาะบุคคล ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น โดยสถานภาพแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. **สถานภาพโดยกำเนิด** เป็นสถานภาพทางสังคมที่สมาชิกได้รับตั้งแต่กำเนิด ได้แก่ เชื้อชาติ สัญชาติ เพศ อายุ และสถานภาพอันเกิดจากการเป็นสมาชิกครอบครัว โดยเกิดจากการกำเนิดทั้งสิ้น

2. **สถานภาพโดยความสามารถของบุคคล** เป็นสถานภาพทางสังคมที่เกิดจากการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับสถานภาพนั้นๆ โดยจะยึดถือตามความสามารถ ทักษะ และหน้าตาทางสังคมที่เกณฑ์ทางสังคมได้กำหนด เช่น การได้รับปริญญาเกียรตินิยมของบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น

บทบาท จึงหมายถึงการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ หรือตำแหน่งที่ได้จากการเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือสังคม เป็นสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น และสังคมส่วนรวม สถานภาพกำหนดว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องมีหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร และมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอย่างไรในสังคม

สถานภาพ โดยทั่วไปหมายถึง ตำแหน่งซึ่งบุคคลได้รับตามโครงสร้างสังคม การศึกษา อาชีพ ระบบการเมือง และคนในครอบครัว บุคคลอาจมีหลายตำแหน่งแต่ในขณะเดียวกันเนื่องจากเป็นสมาชิกของกลุ่มทางสังคมหลายกลุ่ม ซึ่งตำแหน่งเหล่านี้มีอำนาจสิทธิพิเศษ และศักดิ์ศรีในระดับที่แตกต่างกัน ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับสถานภาพแสดงนัยสำคัญของการจัดลำดับชั้นตำแหน่ง ซึ่งแต่ละตำแหน่งมีสิทธิและหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบตามตำแหน่งที่ได้รับ และเป็นที่ยึดหวังแก่คนในสังคมตามหน้าที่เหล่านั้น

ปีนหล้า ศิลปบุตร (2551) กล่าวว่า สถานภาพแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สถานภาพโดยกำเนิด และสถานภาพที่บุคคลได้รับ โดยไม่มีสิทธิ์เลือกเป็นอย่างอื่น ตัวอย่างเช่น สถานภาพการเป็นบุตรของพ่อแม่ ความเป็นผู้หญิง ความเป็นผู้ชาย และสถานภาพที่ได้รับมาภายหลังหรือได้โดยความสามารถเป็นสถานภาพที่ได้มาโดยความสำเร็จของบุคคลนั้น เช่น สถานภาพการเป็นครู หรือ แพทย์ พยาบาล เป็นต้น และบทบาทหมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ ซึ่งก็คือตำแหน่งหรือฐานะ บทบาทจะช่วยให้บุคคลปฏิบัติตามสถานภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อคนในสังคมมากขึ้น

จากการศึกษานิยามและความหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและสถานภาพนั้น อาจสรุปได้ว่า บุคคลทุกคนมีสถานภาพ ตั้งแต่โดยกำเนิดจนถึงการได้รับสถานภาพในภายหลังซึ่งได้มาด้วยความสำเร็จของตน บทบาทเป็นตัวที่จะกำหนดให้บุคคลที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และยังช่วยให้คนมีความรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ทำให้สังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์

2.2.1 นิยามและความหมายของพัฒนาการและประวัติศาสตร์

คอลัมนิสต์ (2561) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์คือการศึกษารวบรวมเรื่องราวความสัมพันธ์และกิจกรรมของคนทั้งหมดในสังคม โดยเน้นในแง่ของการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในยุคสมัยต่างๆ ตั้งแต่อดีตเป็นร้อยเป็นพันปี อดีตเมื่อปีที่แล้ว เดือนที่แล้ว นาฬิกาที่แล้ว จนถึงปัจจุบัน ที่มีลักษณะเคลื่อนไหวต่อเนื่องกับเรื่องราวที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป คำว่า ประวัติศาสตร์ ซึ่งเราแปลมาจาก History นั้น อ.ปรีดี พนมยงค์ เคยเสนอว่าควรจะแปลว่า “วิวัฒนาการ” เพื่อ

สะท้อนความหมายที่แท้จริงว่าเป็นการศึกษาเรื่องของสังคมในลักษณะพัฒนาการจากอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งกินความถึงพัฒนาการทางประวัติศาสตร์จนถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตด้วย

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2519) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์ คือ การศึกษาความเป็นมาของมนุษยชาติหรือสังคมใดสังคมหนึ่งตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน ถึง อนาคต โดยอาศัยวิธีการที่เป็นที่รู้จักกันว่า วิธีของประวัติศาสตร์

สมศักดิ์ ชูโต (2519) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์มิได้หมายถึงเฉพาะปรากฏการณ์อันเกี่ยวข้องกับการกระทำของมนุษย์เท่านั้น แต่ย่อมต้องรวมถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติด้วย ซึ่งมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

แกนสุข นุ่มนนท์.(2519) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์หมายถึงการได้ส่วนเข้าไปให้รู้ถึงความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษยชาติ

โรบิน ยอร์ช คอลลิงวูด (2502) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์คือศาสตร์ที่ว่าด้วยความพยายามที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในอดีต

โรนัลด์ เอช นาลส์ (2512) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์มีความหมายสองนัย ซึ่งอาจหมายถึงการศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต หรือ เหตุการณ์ที่เคยอ้างแล้ว

การรอบสก็๊ ดี วี (2510) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์คือการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และสามารถอธิบายถึงสังคมของมนุษย์ในอดีตและมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเข้าใจถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันและทราบถึงอิทธิพลที่มีประโยชน์ต่อการศึกษามนุษยชาติในอนาคต

แมรี พูบรูด (2545) กล่าวว่า ประวัติศาสตร์หมายถึง การค้นหาความจริงที่เกี่ยวข้องกับอดีต เป็นการดำรงอยู่ของระบบความสัมพันธ์ที่ไม่ลงรอยซึ่งเป็นการแสดงบางสิ่งบางอย่างซึ่งอยู่ในรูปแบบของปัญหา ไม่เพียงแต่อยู่ในรูปแบบของเหตุการณ์แต่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของความสัมพันธ์ที่แสดงออกมาผ่านระบบการคิด

จากความหมายของพัฒนาการและประวัติศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าพัฒนาการคือเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคสมัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเวลา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่มีความต่อเนื่องกันมาตลอด พัฒนาการทางประวัติศาสตร์จึงเป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์และส่งผลไปถึงอนาคต

ในปัจจุบันดนตรีแต่จิวจะพบเห็นได้จากสมาคมต่างๆ จะเห็นได้ว่า ดนตรีแต่จิวยังคงมีบทบาทคู่กับพิธีกรรมและประเพณีต่างๆต่อชุมชน มีการสืบทอดดนตรีโดยให้มีการเรียนการสอนดนตรีจีนในสมาคม โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย มีระบบให้ช่วยเหลือเกื้อกูลในระบบพี่สอนน้อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อคนในชุมชน และได้สืบทอดความรู้ทางด้านดนตรีจีนต่อไป

2 ทฤษฎีวงดนตรีรูปแบบแบบแต่จั่ว

2.1 วงดนตรีหล่อแก้ว

บัณฑิต ศรีบัว (2555) กล่าวว่า คำว่า “หล่อแก้ว” เป็นคำภาษาจีนที่ใช้เรียกทับศัพท์ตามสำเนียงแต้จิ๋ว “ลั่ว” เป็นชื่อเรียกเฉพาะของเครื่องดนตรี แต่ถ้าเรียกรวมกันกับแก้ว (กลอง) หมายถึงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ทำด้วยโลหะทองเหลือง และกลองที่ขึ้นหน้าด้วยหนังสัตว์ หล่อแก้วจึงหมายถึงวงดนตรีที่บรรเลงร่วมกันระหว่าง ลั่ว กับ กลอง ทั้งยังมีเครื่องดนตรีอีกหลายชนิดร่วมบรรเลงอยู่ในวง เช่น ปี่ ขลุ่ย ขิม เป็นต้น

ทรงพล สุขุมวาท (2545) กล่าวว่า ดนตรีที่มีลักษณะคล้ายกับหล่อแก้วจะใช้บรรเลงในกิจกรรมต่างๆ เช่น งานมงคล งานแต่งงาน งานศพงานแห่ศาลเจ้า เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าเครื่องดนตรีหล่อแก้วที่ใช้ในการบรรเลงอัญเชิญเทพเจ้า พิธีแห่เจ้าประจำปีของศาลเจ้าปู่เจ้าก่งมาอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย มี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. เครื่องดนตรีทำนอง ประกอบด้วย ปี่จีน (ซัวนา) ขลุ่ยไม้ไผ่ (ตีจื่อ , เต็กฮวย) ขิมจีน (หยางฉิน) พิณพระจันทร์ (จงหยวน) ซอกะลามะพร้าว (ฟ่าอี) ซอเอ๋อหนู (เหยี่ฮู้)

2. เครื่องตี ประกอบด้วย หล่อหรือลั่ว ฉาบใหญ่ ฉาบเล็ก ทิมปอ ไข่ แต้ว กลองจีน (โก้ว) และกรับ (ไม้ดำ)

รูปแบบการบรรเลงวงหล่อแก้ว

เป็นการนำเครื่องดนตรีประเภทดำเนินทำนอง เครื่องดนตรีดำเนินจังหวะ และเครื่องดนตรีประกอบจังหวะมาผสมวงเป็นวงดนตรีที่มีรูปแบบเฉพาะ เชื่อกันว่าเครื่องดนตรีเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นตัวแทนของความศักดิ์สิทธิ์ เทพเจ้า เพลงที่ใช้บรรเลงนั้น เชื่อกันว่าสามารถติดต่อกับเทพเจ้าที่อยู่บนสวรรค์ได้

รูปแบบลักษณะทำนองเพลง

- X - X	- X - X
---------	---------

รูปแบบที่เป็นลักษณะเด่นของทำนองเพลงที่บรรเลงในวงหล่อแก้วคือ ลักษณะการเคลื่อนที่ของรูปแบบทำนองเพลง ส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเส้นทแยง ขึ้น - ลง ในรูปแบบสามเหลี่ยม ตำแหน่งการเคลื่อนที่ของลูกตกจะอยู่ท้ายห้องเพลงอยู่ในช่วงเสียงโดต่ำ ถึง ซอลสูง มีกลุ่มบันไดเสียงหลักในบทเพลงคือ บันไดเสียงโด

2.2 วงดนตรีจีนแต่จิ๋ว

ทรงพล สุขุมวาท (2552) กล่าวว่า วงดนตรีประเภท ซ็อลจู เป็นวงดนตรีประเภทที่คนไทยเรียกกันว่า วงเครื่องสาย แสดงภาพที่บอกถึงวัสดุหลักที่ทำให้เครื่องดนตรีนั้นเปล่งเสียงออกมาเป็นลักษณะเฉพาะตัวของเครื่องดนตรี โดยที่ไหมหมายถึงเส้นไหมที่นำมาพันให้กลายเป็นสายของเครื่องดนตรีประเภทดีดและสี ได้แก่ พิณ เช่น ฆ้อง ฆ้องวง ฆ้องวงเล็ก หรือ จะเข้ เช่น ฆ้องวงเล็ก ซอ เช่น ซออู้ ซออู้เล็ก เป็นต้น วงซ็อลจู ในประเทศไทยจะใช้บรรเลงในการแสดงจ๊ว ประกอบพิธีกรรมสวดมนต์ และการประกอบพิธีกรรม

นอกจากนี้ เสียงที่ได้จากบันไดเสียงวงซ็อลจูแต่จิ๋วมีลักษณะเฉพาะตัวอีกเช่นกัน กล่าวได้ว่าดนตรีซ็อลจูในสมัยนี้มี 7 เสียง จาก 12 เสียงของระบบตั้งเสียงของจีน เพื่อต่อการเข้าใจ สมมุติบันไดเสียงวงซ็อลจูเริ่มต้นที่เสียงซอล แล้วไล่เสียงขึ้นไปตามบันไดจนครบช่วงทาบจะได้เสียงเป็น ซอล ลา ที โด เน มี ฟา ซอล เมื่อเทียบเสียง ซอล ของดนตรีซ็อลจูนี้ให้ตรงกับเสียง C ของดนตรีสากลตะวันตกแล้ว เสียง ที ของดนตรีซ็อลจูนี้จะต่ำกว่าเสียง E ของดนตรีสากลตะวันตก 1 ใน 4 เสียง และเสียง ฟา ของดนตรีซ็อลจูจะสูงกว่าเสียง Bb ของดนตรีสากลตะวันตกประมาณ 1 ใน 4 เสียง เสียงลา และ มี ของดนตรีวงซ็อลจู ยังทำให้เกิดบันไดเสียงพิเศษ กล่าวคือ บันไดเสียงคิงซาลัก เสียง ลา และ ที เป็นปกติ แต่บันไดเสียงตั้งซาลัก เสียง ลา และ มี ปรับเป็น ที และ ฟา แทน

2.3 ทฤษฎีการใช้โน้ตรูปแบบจีน (Cheve)

วรชิน มั่งคั่ง (2549) กล่าวว่า การบันทึกโน้ตเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมของจีนนั้น ใช้การบันทึกโน้ตตัวเลขในระบบสากลแบบเดียวกันกับที่นิยมใช้กันทั่วไปในวงดนตรีแต่จิ๋ว ซึ่งการบันทึกโน้ตในระบบนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ภายหลังจากการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี ค.ศ. 1949 ซึ่งในสำนักวัฒนธรรมตามท้องถิ่น ในเมืองต่างๆ มีการสนับสนุนการศึกษา มีนักศึกษาชาวจีนเดินทางไปศึกษาต่างประเทศจำนวนมาก มีการบันทึกโน้ตดนตรีตามรูปแบบวิธีการของเซอเว (Cheve' Method) มาจากญี่ปุ่นและได้รับความนิยมในเวลาต่อมา โน้ตเซอเวเป็นระบบการสอนของประเทศฝรั่งเศส โดยนายแพทย์ Emile Joseph Maurice Cheve' ได้ทุ่มเทในการคิดค้นระบบการแทนเสียงด้วยตัวเองและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ต่อมาเป็นที่นิยมสำหรับการบันทึกบทเพลงจีน

วิธีการอ่านโน้ตตัวเลขในบทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของชาวจีน ยกตัวอย่าง ในกรณีที่เป็น Key C นั้นมีวิธีการอ่าน ดังนี้

1. เลข 1 2 3 4 5 6 7 แทนโน้ตตัวที่ 1 2 3 4 5 6 7 ของบันไดเสียงโด โดยอ่านออกเสียงเป็น โด เร มี ฟา ซอล ลา ที ตามลำดับ

2. ตัวโน้ตที่มีระดับเสียงที่ต่ำกว่าข้อ 1 กำหนดให้ใส่จุดข้างใต้ตัวเลข
3. ตัวโน้ตที่มีระดับเสียงที่สูงกว่าข้อ 1 กำหนดให้ใส่จุดข้างบนตัวเลข
4. โน้ตตัวหยุดแทนด้วยเลข 0
5. ตอนต้นของโน้ตเพลงจะมีเครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะเท่านั้น เนื่องจากทุกเพลงที่ใช้โน้ตอยู่ในบันไดเสียงโด
6. ไม่มีสัญลักษณ์ในการแทนค่าการแปลงเสียงในการเขียนโน้ตตัวเลข
7. ค่าความยาวของตัวโน้ตใช้ _ มากำหนดร่วมกับตัวเลขในตำแหน่งหลังตัวเลข เช่น ถ้าต้องการให้โน้ตเสียง ลา มีค่าเท่ากับโน้ตตัวดำ จะเขียนเป็น 2 เมื่อต้องการให้โน้ตเสียง ลา มีค่าเท่ากับโน้ตตัวขาว จะเขียนเป็น 2 _
8. ค่าความยาวของโน้ตจะใช้ _ มากำหนดร่วมกับตัวเลขในตำแหน่งใต้ตัวเลข เช่น เมื่อต้องการให้โน้ตเสียง ลา มีค่าเท่ากับโน้ตเช็ต 1 ชั้น จะเขียนเป็น 2 เมื่อต้องการให้โน้ตเสียง ลา มีค่าเท่ากับโน้ตเช็ต 2 ชั้น จะเขียนเป็น 2
9. การประจุจะมีรูปแบบเหมือนกับโน้ตสากล เช่น เมื่อต้องการให้โน้ตเสียง ลา มีค่าเท่ากับโน้ตตัวดำประจุ ให้เขียนเป็น 2 .
10. มีการใช้สัญลักษณ์เช่นเดียวกันกับระบบโน้ตสากลและให้ความหมายเช่นเดียวกัน คือ barline , tie , slur

การบันทึกโน้ตบทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมแบบจีนนั้นก็ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์หมดทุกบทเพลง ไม่สามารถกำหนดบทเพลงได้แน่นอน หากเปลี่ยนนักดนตรีหรือผู้ประกอบพิธีไป บทเพลงก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย คงเหลือแต่บทเพลงหลักๆ เท่านั้นที่ต้องบรรเลงเช่นเดิมในทุกพิธีการบรรเลงอาศัยการจดจำเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากนักดนตรีนั้นมีความเชี่ยวชาญในการบรรเลงดนตรีประกอบพิธีกรรมมานาน อีกทั้งมีอายุมาก จึงไม่สะดวกที่ในการดูโน้ตพร้อมกับการบรรเลงเพลง การบันทึกโน้ตจึงไม่มีการบันทึกไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

3 แนวคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับการพิธีกรรมจีน

3.1 ความเชื่อคนไทยเชื้อสายจีนกับพิธีกรรม

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2551) กล่าวว่า จังหวัดสมุทรสงครามยังคงดำรงอยู่ซึ่งเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์จีน และบทบาทสำคัญของศาลเจ้าจีนในหลายด้านหลายประการ เช่น การเป็นที่พึ่งทางใจ การเป็นศาสนสถานที่ประดิษฐานรูปเคารพเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่นับถือของชาวจีน การเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมและเทศกาลสำคัญ สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของศาลเจ้าจีนในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์กับ

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของทั้งชาวจีนและของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้แก่ การสูญหายหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบพิธีกรรม

สารานุกรมวัฒนธรรมไทย (2542) กล่าวว่า ชาวจีนยึดมั่นในประเพณีวัฒนธรรมเดิม เมื่อจะอพยพมาตั้งรกรากในต่างแดน ประเพณีวัฒนธรรมและความเชื่อของไทยคงจะให้อิทธิพลต่อพวกเขาบ้าง แต่ข้อยึดถือและปฏิบัติกันอันเป็นประเพณีเดิม พวกเขาก็กังคังปฏิบัติกันอยู่จนถึงลูกหลาน เราจึงได้เห็นงานเทศกาลประเพณีประจำปีในวันตรุษ สารท เราจึงได้ฟังภาษาพื้นถิ่นที่พวกเขาใช้พูดกันในสำเนียงที่หลากหลาย เราจึงได้เห็นสถาปัตยกรรมแบบโบราณของจีนที่มีสีสันสดใส โดยมีได้คำนึงถึงความสวยงามและความกลมกลืนของสี เราจึงได้เห็นโรงเรียนที่ก่อตั้งขึ้นมาอย่างมากมายตามสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ ชาวจีนบางกลุ่มที่อยู่ปะปนกับชาวไทยย่อมจะได้รับอิทธิพลจากชาวไทยบ้าง แม้ชื่อเรียกงานเทศกาลพ้องคำเดียวกันก็แตกต่างกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมเป็นหลักฐานชี้ชัดว่า ชาวจีนในไทยย่อมมีความเชื่อและประเพณีที่แตกต่างจากชาวจีนในประเทศจีน ชาวจีนที่อพยพเข้ามายังไทยก็คงได้นำความเชื่อดังกล่าวเข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธ ศาสนาเต๋า และความเชื่อเทพเจ้าประจำท้องถิ่น ด้วยเหตุดังกล่าวเราจึงได้เห็นศาสนสถานที่ยกสร้างขึ้นมาจากคติความเชื่อทางศาสนาพุทธ ศาสนาเต๋าความเชื่อพื้นถิ่น และศาลเจ้าแบบชานเจี้ยวชื่อเรียกชานศาสนสถานบ่งบอกถึงความแตกต่างทางความเชื่ออย่างเห็นได้ชัดเจนเช่นคำว่า ซือ หลิน จิง เซ้อ เอี้ยนจะหมายถึงศาสนสถานที่ยกสร้างจากความเชื่อทางศาสนาพุทธมหายาน หากเป็นคำว่า เมี่ยว ถึง ถาน กง ถึง จะหมายถึงศาสนสถานที่ยกสร้างขึ้นจากคติความเชื่อทางศาสนาเต๋า และความเชื่อพื้นถิ่น คำว่า ซือ จะหมายถึงศาลบรรพบุรุษ นอกจากนั้นคำว่า ไจถิง เก้อ ส่วนมากจะหมายถึงโรงเจซึ่งอาจจะสร้างขึ้นจากคติความเชื่อทางศาสนาพุทธ หรือศาสนาเต๋าก็ได้ สำหรับภาษาไทยเรียกชานจากคำว่าวัดและศาลเจ้าก็สามารถบ่งบอกถึงความแตกต่างทางความเชื่อว่าเป็นศาสนสถานทางพุทธมหายานและเต๋านั้นเอง

สุภาภรณ์ จินตามณีโรจน์ (2554) กล่าวว่า จากการสัมภาษณ์ชาวสวนหลายครอบครัวในจังหวัดสมุทรสงครามล้วนมีบรรพบุรุษเชื้อสายจีน ตั้งแต่จิ้ว ไหลหลำ และฮกเกี้ยน ในอดีตชาวจีนเหล่านี้ได้เข้ามาเป็นแรงงาน รับจ้างบ้าง บุกเบิกที่ดินทำสวนบ้าง แต่งงานกับคนไทยในพื้นที่ ชาวจีนเหล่านี้ต่างนำความเชื่อและวิถีชีวิตประเพณีแบบจีนเข้ามาสู่สังคมชาวสวนในจังหวัดสมุทรสงคราม หลักฐานที่สำคัญ คือ ศาลเจ้าเก่าแก่หลายแห่ง ประเพณีการไหว้เจ้า กินเจ และการประกอบพิธีที่สำคัญแบบจีนในเดือนต่างๆ ยังปรากฏให้เห็นทุกวันนี้

4 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยด้านบทบาทและสถานภาพทางดนตรี

นฤกุล ธรรมจง (2559) ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่องบทบาททางสังคมของศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิ๋ว อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรีนั้น มีความสำคัญต่อชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนในโพธารามเป็นอย่างมาก เนื่องจากพิธีกรรมต่างๆ อาทิงานแต่งงาน งานศพ งานเคศพ และงานเก็บศพไร้ญาติ ส่วนใหญ่มักจะมีดนตรีจีนเข้ามาประกอบอยู่เสมอ และศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิ๋วยังเป็นศูนย์รวมความเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ โดยการใช้เครื่องดนตรีจีนเป็นสื่อหล่อหลอมจิตใจของชาวไทยเชื้อสายจีนให้รักและภูมิใจในชาติพันธุ์ของตน มีการสอนศาสตร์ด้านดนตรีจีนให้แก่เด็กและเยาวชน รวมไปถึงบทบาทการถ่ายทอดวิชาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนให้แก่เยาวชนอีกด้วย ทั้งนี้ยังเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนช่วยสืบสานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของชาวไทยเชื้อสายจีนให้คงอยู่ ทั้งยังส่งเสริมให้เด็กเยาวชนได้มีเจตคติค่านิยมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามเพื่อให้เยาวชนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงกับการเรียนและการทำงาน ผลกระทบหลังความทันสมัยเข้ามาในชุมชนชาวจีนอำเภอโพธารามส่งผลต่อการสืบทอดดนตรีจีนของศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิ๋ว พบว่าความทันสมัยส่งผลให้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่เอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ดนตรีจีนน้อยลง เนื่องจากการเสพติดสื่อสังคมออนไลน์แต่วัยรุ่นต่างอำเภอกลับเห็นคุณค่าและให้ความสนใจมาเรียนรู้ดนตรีจีนกับทางศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิ๋ว ดังนั้นจึงแซหรืออาจารย์อาวุโสของศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิ๋ว จำเป็นต้องหาวิธีการโน้มน้าวให้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่หันมาสนใจรักและพร้อมสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมจีนที่บรรพชนจีนได้สร้างไว้ให้อยู่คู่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี สืบไป

4.2 งานวิจัยด้านดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม

วรชิน มั่งคั่ง (2549) ได้ทำการศึกษาดนตรีพิธีกึ่งเด็กแบบฆราวาส กรณีศึกษาคณะดนตรีโรงเจเป่าแก๊งเต็ง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม กล่าวว่า พิธีกึ่งเด็กเข้ามาในประเทศไทยในสมัยใดไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด ตามประวัติศาสตร์ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ชาวจีนและชาวญวนได้อพยพเข้าสู่เมืองไทย ได้นิมนต์พระมาสร้างวัดเพื่อบำเพ็ญกุศลตามแหล่งชุมชนชาวจีนและชาวญวน พิธีกึ่งเด็กจึงเข้ามาสู่ประเทศไทย พระญวนมีการสวดมนต์ตามตัวอักษรจีน แต่ออกเสียงทำนองการสวดมนต์เป็นภาษาเวียดนามไป ต่อมาพระจีนนำเอาการทำพิธีกรรมกึ่งเด็กเข้ามาเมืองไทย และใช้พระคัมภีร์เล่มเดียวกัน เพียงแต่ออกเสียงเป็นภาษาจีน จึงทำให้พิธีกึ่งเด็กในช่วงเวลานั้นมีพิธีกรรมกึ่งเด็กเฉพาะในงานศพของชาวญวนและชาวจีน จนมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรากฏหลักฐานในการประกอบพิธีกึ่งเด็กเป็นครั้งแรกใน

งานพระศพลสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชชนนี จึงถือเป็นการประกอบพิธีหลวงครั้งแรกของประเทศไทย และเมื่อพิธีงเด็กเข้ามาสู่พิธีหลวงดังกล่าว จึงทำให้ชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทยให้ความสำคัญกับพิธีงเด็กมากขึ้น จึงทำให้เกิดพิธีงเด็กแบบต่างๆ ขึ้น การประกอบพิธีงเด็กแบบพรวาสนั้นเชื่อว่าเกิดขึ้นมาในคราวเดียวกันกับการประกอบพิธีงเด็กแบบจีนิกาย แต่ไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเมื่อใด เนื่องจากการประกอบพิธีงเด็กแบบพรวาสนั้นมีการสวดมนต์ด้วยมนต์ที่ใกล้เคียงกับมนต์ที่พระสงฆ์จีนิกายสวด เพียงแต่ทำการสวดโดยนักสวดที่สวมชุดขาวและสวดมนต์ด้วยภาษาจีนแต่จัว โดยการประกอบพิธีงเด็กจะใช้เครื่องดนตรีที่มาบรรเลงประกอบพิธีกรรม ดังนี้

เครื่องดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีงเด็กแบบพรวาสนั้นแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องดนตรีประกอบการสวดมนต์
2. เครื่องดนตรีประกอบการบรรเลงในพิธีกรรม

1. เครื่องดนตรีประกอบการสวดมนต์

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีสำหรับนักสวดเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเคาะจังหวะของนักสวด ซึ่งถือเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญในการประกอบพิธีงเด็ก เนื่องจากท่าทางการสวดนั้นจะช้าเร็วขึ้นอยู่กับท่าการเคาะจังหวะของกลุ่มนักสวด อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ในการบอกถึงการเริ่มต้นและการจบของบทสวดมนต์

1.1 บักฮื้อ (Idiophones-Wood Block) เป็นเครื่องดนตรีประเภทที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของตัวเครื่องเองใช้ในการเคาะจังหวะประกอบการสวดมนต์มีรูปร่างคล้ายหัวกะโหลก แกะสลักเป็นรูปปลา และมีไม้บักฮื้อ เป็นเครื่องกระทบทำจากไม้แข็ง นักสวดที่ใช้เครื่องดนตรีนี้ คือ นักสวดคนที่อยู่ด้านซ้าย ใช้มือซ้ายในการตี

1.2 เจิ้ง (วัชรพระ) (Idiophones-Bell) เป็นเครื่องดนตรีที่ประเภทไอดีโอฟอน มีเบลล์ ทำจากโลหะ เวลาบรรเลงใช้มือเขย่า หรือใช้ไม้ตีเพื่อให้เกิดเสียงดังกังวาน ใช้ในการเคาะจังหวะประกอบการสวดมนต์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเชิญวิญญาณของผู้ตายมาร่วมในพิธี และช่วยปกป้องสิ่งชั่วร้ายไม่ให้เข้ามาในบริเวณสถานที่ที่ประกอบพิธี

1.3 เค้ง (ระฆัง) (Idiophones-Vessel) เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเคาะจังหวะประกอบการสวดมนต์ เครื่องดนตรีที่ทำจากภาชนะหรือวัตถุทรงดัง เช่น หม้อ นักสวดจะใช้โดยนักสวดจะใช้มือซ้ายในการเขย่าเค้ง และใช้มือขวาในการตีเค้ง โดยที่เค้งนั้นมีบทบาทเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารถึงการเริ่มต้นและการจบของบทสวดมนต์ เพื่อเป็นสัญญาณให้นักดนตรี

จะทราบว่าจะต้องเริ่มบรรเลงหรือจบการบรรเลงเมื่อใด เครื่องดนตรีประเภทนี้ เกิดเสียงด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องใช้สายหรือผิวหนัง เช่น กลอง

1.4 อิมเซ่ง (Idiophones-Stamped) เป็นเครื่องดนตรีกระทบแบบเหยียบหรือกด ที่ใช้เพื่อการประกอบพิธีกรรมสวดมนต์ เพื่อให้เกิดเสียง นักสวดในพิธีกรรมจะบรรเลงด้วยการใช้นิ้วมือในการบังคับการตี

1.5 ตังเจง (ตึ้ง) (Idiophones-Gong) เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเคาะจังหวะประกอบการสวดมนต์ของนักสวดคนที่อยู่ด้านขวา โดยใช้มือขวาถือตังเจง และใช้นิ้วมือในการบังคับการตีเช่นกัน

2. เครื่องดนตรีประกอบการบรรเลงในพิธีกรรม

2.1 หยี่ฮู้(Chordophones-Bowed) เป็นเครื่องดนตรีประเภทซอ ซึ่งมี 2 สาย คำว่าหยี่ฮู้ มาจากคำว่า หยี่ หมายถึง 2 และคำว่าฮู้ มาจากคำว่าฮู้ฉิน ซึ่งหมายถึงซอแห่งอาณาจักรชาน เมื่อรวมความแล้วจึงหมายถึง ซอแห่งอาณาจักรชาน

2.2 พ้าฮู้(Chordophones-Bowed) เป็นซอกะลามะพร้าวที่มีน้ำเสียงบ่งบอกถึงสำเนียงแต่จิว เสียงที่ได้มีความโปร่งเบา

2.3 เอี่ยวคิม(Chordophones-dulcimer) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี คนไทยเรียกว่าขิม เมื่อบรรเลงจะวางอยู่บนขาตั้ง และใช้ไม้ตีขิมที่ทำจากไม้ไผ่หินตีลงไปบนสายลวดที่ซึ่งอยู่บนหน้าขิม รูปร่างเป็นกล่องแบนสี่เหลี่ยมคางหมู ความยาวด้านบน 77 เซนติเมตร ความยาวด้านล่าง 117 เซนติเมตร และมีความกว้าง 55 เซนติเมตร มีรางรองลูกกลิ้งที่ใช้สำหรับเปลี่ยนบันไดเสียงอยู่ทั้ง 2 ข้าง

2.4 ตีต๋า(Aerophones) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า บ้างก็เรียกว่าโซนา ท่อลมของปี่ หรือตัวปี่ ทำจากไม้ดำ ขุดเป็นโพรงตลอดท่อลมปี่ การคัดเลือกไม้ที่จะนำมาทำนั้น จะต้องเลือกไม้ที่ไม่คด และไม่งอ

2.5 ล้อ(ฆ้องไม่มีปี่ม) (Idiophones-gong) ทำหน้าที่ในการให้สัญญาณจังหวะเริ่มและจบแก่นักดนตรี อีกทั้งบรรเลงประกอบจังหวะในบทเพลง

2.6 ตัวโก้ว(Membranophones) กลองขนาดใหญ่ ตงโก้ว กลองขนาดเล็ก กลอง ไซ้โก้ว กลองขนาดเล็ก ฉาบ(Idiophones-Concussion) และบั้ง(Idiophones-Stamped) เกราะไม้ ทำหน้าที่บรรเลงประกอบจังหวะในบทเพลง

การประสมวงดนตรี

การประสมวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบพิธีกึ่งเด็กแบบพรวาส มิได้มีการจำกัดขนาดรูปแบบของวง และชนิดของเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงของนักดนตรีไว้เป็นแบบแผน โดยการประสมวงดนตรีนั้นขึ้นอยู่กับเจ้าภาพ คือ เจ้าภาพสามารถระบุนาของชุดพิธีกรรมที่ต้องการ และระบุนาของวงดนตรีที่ต้องการได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงทฤษฎีของการผสมวง เพียงแต่จะต้องมีเครื่องดนตรีที่บรรเลงเป็นหลักๆ คือ หีบู้ พ้าฮู้ เขียวคิม และ ตีต้า บางครั้งก็มีการนำห้วยเต็ก และเซลโลเข้ามาบรรเลงในวงด้วย ส่วนในด้านของเครื่องเคาะจังหวะของนักสวดนั้นมีแบบแผนตายตัวไม่สามารถเพิ่มหรือลดได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในมุนินิสว่างเบญจธรรม ต.แม่กลอง จ.สมุทรสงคราม เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการ กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย

- ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ศึกษา
- วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นตอนสรุปข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยเริ่มจากวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มย่อย และข้อมูลจากแบบสอบถาม ศึกษาข้อมูลจากคนในชุมชน วัฒนธรรม พิธีกรรม ประเพณีที่มีประจำใน มุลลินิสว่างเบญจธรรม และชุมชนชาวตำบลแม่กลองที่มีส่วนร่วม เพื่อประกอบการวิเคราะห์ ในขณะศึกษาภาคสนาม

2) แหล่งข้อมูลด้านบทบาทและสถานภาพของมุลลินิสว่างเบญจธรรม จ.สมุทรสงคราม เก็บข้อมูลจากการเอกสาร และผู้ให้ข้อมูลหลักของชุมชนที่ก่อตั้งมุลลินิสว่างเบญจธรรม จ.สมุทรสงคราม และบุคคลข้อมูลที่อยู่ในมุลลินิสว่างเบญจธรรม จ.สมุทรสงคราม

2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

1) กลุ่มผู้ก่อตั้งมุลลินิ ประธานมุลลินิ กรรมการของมุลลินิ เป็นผู้มีความรู้เรื่องประวัติ และพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ การก่อตั้งมุลลินิ จำนวน 1 คน ได้แก่ นายมนตรี เล็กวิจิตรธาดา

2) กลุ่มผู้มีความรู้ทางด้านดนตรีจีนในมุลลินิ คือการเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ทางด้านดนตรีจีน ได้แก่ ครูผู้สอนดนตรีจีนแต่ใจ ครูผู้สอนจีนร่วมสมัย และนักดนตรีจีนในมุลลินิ รวม 4 คน ได้แก่ 1. นายอรรถพร ดิยะพิบูลย์ไชยา 2. นายอชิตะ อนันต์กวิน 3. นายสุวิษ ตั้งทีชะ รัช 4. นางสาวไอรดา สำราญรื่น

3) กลุ่มชุมชนผู้ก่อตั้งมุลลินิ คือ ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับบริบทของมุลลินิสว่างเบญจธรรม ที่มีต่อชุมชน พิธีกรรม ประเพณี และวัฒนธรรมในชุมชน ได้แก่ ได้แก่ ชาวบ้านที่อยู่บริเวณที่ก่อตั้ง มุลลินิ และผู้ที่เข้าร่วมพิธีกรรมของมุลลินิ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1. นางสาวศรित्र ไซชาญฤทธิ์ 2. นางสาววารุณี หมั่นด่าน 3. นายธนากร ลอดซอง

3 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3. 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 เครื่องบันทึกเสียง

3.1.2 เครื่องบันทึกภาพนิ่ง

3.1.3 เครื่องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

3. 2 วิธีการที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาและสังเคราะห์จากข้อมูลของเอกสารเพื่อให้ทราบถึงบทบาทของ มุลลินิที่มีต่อชุมชน ประวัติศาสตร์การก่อตั้งวงดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม / วงดนตรีจีน

ร่วมสมัย บทเพลง โอกาสในการใช้วงดนตรี บทบาทและสถานภาพของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จ.สมุทรสงคราม ต่อชุมชนในด้านต่างๆ

3.2.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยเกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมด้านการเรียนการสอนดนตรีจีน สังเกตรูปแบบและวิธีการบรรเลง การถ่ายทอด ผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมโดยการร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับนักเรียนที่มูลนิธิฯ เข้าร่วมพิธีกรรมของทางมูลนิธิ มีการบรรเลงเพลงประกอบการสวดมนต์จีน โดยการสวดมนต์แบบมีทำนอง และสังเกตการถ่ายทอด รูปแบบบทเพลง ของวงดนตรีจีนร่วมสมัย เพื่อเก็บประเด็นและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3.2.3 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยกำหนดหัวข้อในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ให้ความสำคัญเป็นพิธีการ เน้นการเล่า จากประสบการณ์ตรงของผู้สัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา เช่น ความเป็นมาของการก่อตั้งมูลนิธิ การเข้ามาก่อตั้งมูลนิธิ การจัดตั้งวงดนตรีจีน พิธีกรรม ในวันสำคัญต่างๆ ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียง เพื่อสะดวกในการจัดหมวดหมู่ การตรวจสอบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามเอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย วารสาร เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีจีนในมูลนิธิ และบริบททั่วไปของมูลนิธิที่มีต่อชุมชน ซึ่งได้ทำการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

- 1.1 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 1.2 ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- 1.3 หอสมุดแห่งชาติ
- 1.4 มูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

2. ภาคสนามทางดนตรี (Fieldwork)

2.1 การสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ด้านดนตรีจีนและผู้ที่บรรเลงดนตรีให้กับทางมูลนิธิ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมูลนิธิ โดยการเน้นเรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เรื่องของดนตรีจีนของมูลนิธิ โดยเน้นประเด็นสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมคำถามดังนี้

- 1) ประวัติศาสตร์การก่อตั้งดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

- 2) รูปแบบการประสมวงดนตรีหล่อแก้ว และดนตรีจีนร่วมสมัย
- 3) บทบาทของวงดนตรีจีนที่มีต่อชุมชนระแวก ได้แก่ ชุมชนตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม

3. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

ผู้วิจัยสังเกตดนตรีประกอบพิธีกรรมโดยการเข้าร่วมพิธีกรรมต่างๆของมูลนิธิที่จัดขึ้น และสังเกตรูปแบบการบรรเลง บทเพลง ทำนองต่างๆ และการเรียนการสอนการถ่ายทอดดนตรีจีนแก่นักเรียนในมูลนิธิ

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการพรรณนาจากแหล่งวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร และสรุปสาระสำคัญที่ได้จากคำถามในแบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ วิเคราะห์รูปแบบการบรรเลงดนตรีจีนแต่จิวในรูปแบบการประกอบการสวดมนต์กับวิเคราะห์ในรูปแบบดนตรีจีนร่วมสมัย

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

1.1 ประวัติศาสตร์การก่อตั้งวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

1.2 การประสมวงดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

1.2.1 วงหล่อแก้ว

1.2.2. วงดนตรีจีนร่วมสมัย

1.3 บทเพลงของวงดนตรีจีน

1.4 เครื่องดนตรี และ การเทียบเสียง

2. บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

2.1 โอกาสในการใช้วงดนตรีจีนของมูลนิธิ

2.2 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานด้านการกุศล

2.3 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานพิธีกรรม

2.4 บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในด้านการอนุรักษ์วงดนตรีจีน

6 ขั้นสรุปข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ ได้นำมาเรียบเรียงรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์เป็นความเรียง และสรุปผลเป็นรายงานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มูลนิธิสว่างเบญจธรรม แต่เดิมตั้งอยู่ฝั่งตลาดแม่กลองซึ่งมีพื้นที่น้อยกว่า สถานที่ตั้งปัจจุบัน ต่อมาได้งบประมาณจากสมาคม 5 แห่งมารวมกันซึ่งสร้างใหม่ เป็นจัดสร้างมูลนิธิหันหน้าออกแม่น้ำแทน เรียกขึ้นเสมาดูและปรับโครงสร้างใหม่ เปลี่ยนภูมิทัศน์

ปัจจุบันตั้งอยู่ที่ 74/36, ถนนพระราม 2, ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม มูลนิธิสว่างเบญจธรรม เป็นมูลนิธิที่ 35 ในเครือข่ายสมาคมและมูลนิธิทั้ง 55 แห่ง ในเครือข่ายพุทธมามกสงเคราะห์การกุศลแห่งประเทศไทย เป็นมูลนิธิประจำจังหวัดสมุทรสงคราม หนึ่งในองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGO) วัตถุประสงค์เพื่อสร้างประโยชน์เพื่อสังคมและช่วยเหลือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2536 โดยคุณเกษม เล่าหกรรณวนิช ซึ่งในปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ประธานมูลนิธิสว่างเบญจธรรม มูลนิธิสว่างเบญจธรรม ยึดถือการช่วยเหลือในหลักการกุศล ได้ก่อตั้งหน่วยกู้ภัยประจำมูลนิธิฯ เพื่อช่วยเหลือผู้คนที่ประสบภัยและได้รับความเดือดร้อน ปัจจุบันมีอำนาจการสั่งการทั้งหมด 6 เขต สัญลักษณ์ประจำมูลนิธิ มีการใช้สัญลักษณ์เดียวกัน ได้แก่ คำว่า “ เม่ง ” ซึ่งแปลว่า สว่าง แล้วตามด้วยชื่อมูลนิธิ ซึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพนับถือและบูชาของมูลนิธิฯ ได้แก่ เทพเจ้าไต่ฮงกง

ภาพประกอบ 1 หน่วยกู้ภัยมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

ที่มา หน่วยกู้ภัย มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (2562)

ต่อมามูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้เข้ามามีบทบาทแก่ชุมชนมากขึ้น ได้อุปถัมภ์โรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ โรงเรียนงหลักเจียนหมิน มีการเรียนการสอนในระดับอนุบาลตลอดถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโรงเรียน 3 ภาษา (ไทย จีน อังกฤษ)

ภาพประกอบ 2 โรงเรียนงหลักเจียนหมิน ตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม

ที่มา โรงเรียนงหลักเจียนหมิน (2564)

ทั้งนี้มูลนิธิสว่างเบญจธรรม ได้จัดให้มีการเรียนการสอนดนตรีจีนร่วมสมัย การสวดมนต์จีน การบรรเลงดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม แก่นักเรียนและผู้สนใจ เปิดสอนสวดมนต์จีน และดนตรีจีนประกอบพิธีกรรม ในทุกวันพุธ และสอนดนตรีจีนร่วมสมัย ในทุกวันเสาร์ โดยมีครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านดนตรีจีนเข้ามาถ่ายทอด และผู้ที่มีความสามารถ รู้จักในด้านพิธีการสวดมนต์เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นผู้ที่คุ้นเคยและบรรเลงดนตรีให้กับมูลนิธิฯ มาตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมูลนิธิฯ ในทุกๆ ปี จะมีตารางพิธีและกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในมูลนิธิฯ ทางมูลนิธิฯ ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้สนใจเข้ามาร่วมพิธีและกิจกรรม เพื่อเป็นองค์ความรู้ ในเรื่องวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนชาวตำบลแม่กลอง และเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งพิธีกรรมสำคัญต่างๆ ที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

1.1 ประวัติศาสตร์วงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

จากการศึกษาข้อมูลพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ผู้วิจัยเห็นว่า พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม สามารถแบ่งเป็นยุคย่อยๆ ได้ 3 ระยะ ได้แก่ ยุคก่อตั้ง ยุคร่วมสมัย ยุคคงตัว

1.1.1 ยุคก่อตั้งวงดนตรี

ในยุคนี้เป็นยุคที่แรกเริ่มของการก่อตั้งวงดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม เริ่มจากการนำเด็กนักเรียนของโรงเรียนกงสีเจี้ยนหมิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 มาฝึกหัด โดยอาจารย์เหมา เป็นชาวจีนที่มาจากสมาคมในชุมชน เริ่มฝึกเครื่องดนตรีที่ใช้ในวงหล่อแก้ว กรรมการของมูลนิธิได้เชิญลูกหลาย ญาติ คนสนิท มาฝึกที่มูลนิธิก่อน ในช่วงเวลา 5 โมงจนถึง 2 ทุ่ม ของทุกวัน จะมีการแจกเบี้ยเลี้ยงให้ผู้ที่มาฝึกหัดคนละ 3 บาท ต่อวัน มีอาหาร ผลไม้ โรงทานแจกจ่ายผู้มาฝึกดนตรี

รายชื่อนักดนตรีฝึกหัดครั้งแรกก่อตั้งมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยสอนและดูแลพิธีกรรมสวดมนต์และดนตรีประกอบการสวดมนต์

สุวิธ	ตั้งที่ชะวัก (ครูซิ่ง)
วุฒิพงษ์	พรหมธีรวงศ์ (ครูดี)
อรรถพร	ติยะพิบูลย์ไชยา (ครูตง)
วิรัช	สิริวัฒนโสภณ (ครูรัช)
วัณชัย	สิริวัฒนโสภณ (ครูชัย)
สมพล	ปิยะสินธ์ชาติ (ครูแสงค์)
วีรพล	ปิยะสินธ์ชาติ (ครูวี)
ศักดินัย	ตรีธณภูมิ (ครูยา)
สุรัชย์	ลิขิตวัฒน์เศษฐ (ครูซิ่ง)
ธีระพล	เล่าพูนพิทยะ (ครูหนูย)
สมศักดิ์	ลีเจริญภักตร์ (ครูก๊ส)

ออกการแสดงครั้งแรกที่วัดบ่อแก้ว สร้างปริมัยขึ้นเพื่อการแสดงในหอประชุมโรงไม้ มีอาจารย์เหมา เป็นผู้สอนดนตรีและควบคุมวงหล่อแก้ว ในครั้งนั้นเครื่องดนตรีจะเป็นผู้ใหญ่บรรเลง และหล่อแก้วจะเป็นเด็กนักเรียนจากโรงเรียนกงสีเจี้ยนหมิง ตีประกอบจังหวะ

พิธีชุดศพครั้งแรกในปี พ.ศ. 2523 จัดพิธีขึ้นที่ปากท่อ เขาช้าง มีวงดนตรีหล่อแก้ว และการสวดมนต์ประกอบพิธี การทำพิธีชุดศพแต่ละครั้งจะต้องทำพิธีติดต่อกัน 64 วัน ก่อนที่จะจัดพิธีจะสอบถามมูลนิธิที่อยู่ในเครือข่ายเกี่ยวกับปฏิทินการจัดพิธีชุดศพ เพราะจะไม่ทำซ้ำวันกัน เนื่องจากมีนักสวดจำนวนจำกัด ซึ่งจะต้องหมุนเวียนกันเพื่อทำพิธีชุดศพในแต่ละที่ พิธีชุดศพครั้งที่สองในปี พ.ศ. 2533 มูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้ย้ายมาอยู่ที่ตั้งปัจจุบัน

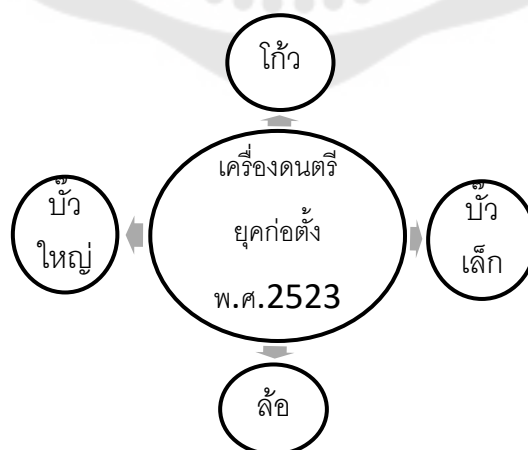
พัฒนาการในยุคก่อตั้ง สรุปได้ดังนี้

ตาราง 1 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคการก่อตั้ง

ระยะเวลา	ผู้ดูแล	เรื่องที่น่าสนใจ
พ.ศ.2523	1. อาจารย์เหมา	1. อาจารย์ชาวจีนเข้ามาเผยแพร่ดนตรี 2. นักเรียนโรงเรียนกงหลี่เจียนหมิน มาฝึกหัดดนตรีกลุ่มแรก 3. ช่วงเวลาที่ใช้ฝึกหัดซ้อมดนตรี 17.00 – 20.00 น. ของทุกวัน 4. มีเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมต่อคน คนละ 3 บาท และมีอาหาร ผลไม้ แจกจ่าย 5. การแสดงแรกที่ได้ใช้วงดนตรี ที่วัดบ่อแก้ว ในพิธีชุดศพครั้งแรก

ในยุคการก่อตั้งจะได้รับอิทธิพลจากชาวจีนที่มาอาศัยอยู่ที่ตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงครามเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านประเพณี ขนบธรรมเนียม และการถ่ายทอดดนตรีแต่จ้าว ที่นำมาถ่ายทอดให้แก่มูลนิธิสว่างเบญจธรรม จะเห็นได้ว่า ดนตรีจีนของมูลนิธิฯ จะดำเนินไปพร้อมกับพิธีกรรมในครั้งแรก จำนวนนักเรียนและผู้ฝึกหัดเริ่มมีการระดมคนในจำนวนมากขึ้น

เครื่องดนตรีที่ใช้ในยุคก่อตั้ง

ภาพประกอบ 3 เครื่องดนตรีในวงดนตรียุคก่อตั้ง

เครื่องดนตรีที่ใช้ในยุคก่อตั้ง เครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีจะเน้นเป็นเครื่องประกอบจังหวะ ได้แก่ โกว บัวใหญ่ บัวเล็ก และ ล้อ ใช้ตีประกอบพิธีกรรม เพราะทางมูลนิธิเชื่อว่า การใช้เครื่องดนตรีที่มีจังหวะอีกheim ครึกครื้น เป็นการบรรเลงเพื่อเกิดความสิริมงคล และเป็นการบรรเลงเพื่ออวยพรแก่เทพเทวดาที่ได้อัญเชิญมาเข้าร่วมพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

1.1.2 ยุคดนตรีร่วมสมัย

ในยุคดนตรีร่วมสมัยเกิดขึ้นจากประธานกรรมการ คุณปัญญา เห็นถึงความสำคัญของดนตรีหลากหลายมากขึ้น และได้เห็นวงดนตรีที่มูลนิธิ ที่ปราณบุรีเล่นดนตรีร่วมสมัย มีการบรรเลงเพลงไทยเกิดความไพเราะและประทับใจผู้ชมยิ่งนัก จึงได้จ้างครูมาสอนครูคนแรกชื่อ อาจารย์ช่อ แซ่โจ้ว มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดนตรีจีนแต่ใจ

พัฒนาการในยุคดนตรีร่วมสมัย สรุปได้ดังนี้

ตาราง 2 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคดนตรีร่วมสมัย

ระยะเวลา	ผู้ดูแล	เรื่องที่เกิดขึ้น
พ.ศ.2533	1. อาจารย์ช่อ แซ่โจ้ว	1. อาจารย์ช่อ แซ่โจ้ว เป็นผู้ดูแลวงดนตรี 2. ได้รับอิทธิพลการนำดนตรีสากลเข้ามาจากดนตรีประกอบพิธีกรรมปราณบุรี 3. มีการถ่ายทอดแยกทีละเครื่องดนตรี 4. ใช้ในเทศกาลในการสอนทุกเครื่องดนตรี 5. พิธีกรรมชุดศพ ครั้งที่ 2 6. นำเครื่องดนตรี หยางฉิน กู่เจิง จังหวะฉื่อหู ร่วมบรรเลงในวงดนตรีแต่ใจ ประกอบพิธีกรรม
พ.ศ.2542		1. ได้รางวัลชนะเลิศการประกวดวงดนตรีจีนเยาวชน ณ กรุงปักกิ่ง 2. จำนวนนักเรียนและผู้ที่มาฝึกหัดดนตรีเป็นจำนวน 80 คน

ตาราง 2 (ต่อ)

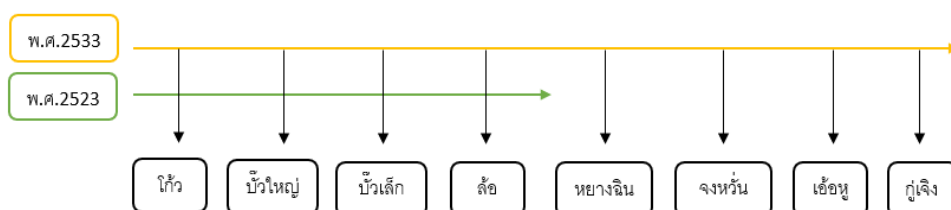
ระยะเวลา	ผู้ดูแล	เรื่องที่ค้นพบ
พ.ศ.2554	2. อาจารย์อชิตะ อนันต์กวิน	1.อาจารย์อชิตะ อนันต์กวิน เป็นผู้ดูแลวงดนตรี 2. เพิ่มเครื่องดนตรีสากล ได้แก่ กลองชุด เซลโล่ 3.เขียนโน้ตขึ้นใหม่ โดยแยกโน้ตแต่ละเครื่องดนตรี 4. มีการประสานเสียง 5. ได้ออกแสดงในสถานที่ใหม่ เช่น ห้างสรรพสินค้า , โรงละคร 6. จำนวนนักเรียนและผู้ฝึกหัด 40 คน

ยุคดนตรีร่วมสมัย เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ ในยุคนี้ ได้ก่อตั้งวงดนตรีจีนร่วมสมัยขึ้น ได้นำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวงดนตรีจีน ใช้วิธีการถ่ายทอดโดยการมีโน้ตกลาง เพื่อที่จะให้ผู้บรรเลงดนตรีได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และมีทักษะในการอ่านโน้ตมากขึ้น เพิ่มเติมวิธีการบรรเลงประสานเสียง บรรเลงเพลงที่หลากหลาย และเป็นเพลงที่คุ้นหู ของชาวไทยเชื้อสายจีน ปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงใหม่เป็นการเล่นดนตรีแนวสากลมากขึ้น มีเพลงไทยผสมด้วย เพลงแต่จิวทั่วไปที่เคยใช้จะมีเพียงแต่การเล่นประกอบการสวดมนต์เท่านั้น และยังมีเพลงที่เป็นเพลงไทยเดิม เพลงพระราชนิพนธ์ เพื่อสามารถนำวงดนตรีออกงานแสดงในสถานที่ชั้นนำต่างๆ ได้อย่างดี วงดนตรีจีนของมูลนิธิฯ ยังได้รับรางวัลชนะเลิศ จากการประกวด ณ กรุงปักกิ่ง ผู้วิจัยเห็นว่า ในยุคดนตรีร่วมสมัย เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านของการใช้วงดนตรีจีนที่ต่างออกไปจากรูปแบบการบรรเลงแบบวงหล่อแก้วในยุคก่อตั้ง แต่ก็ยังคงไว้ใ้ในวงดนตรีจีนแบบแต่จิวดั้งเดิม และได้เพิ่มเติมเครื่องดนตรี ได้แก่ หยางฉิน กู่เจิง จงห้วน เอ้อหู เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา วงดนตรีจีนได้รับการสนับสนุนจากประธานมูลนิธิฯ และจากผู้บริหารของนักเรียนผู้ที่มาฝึกหัด และเห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับคนในชุมชนและมูลนิธิฯ ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เครื่องดนตรีที่ใช้ในยุคร่วมสมัย

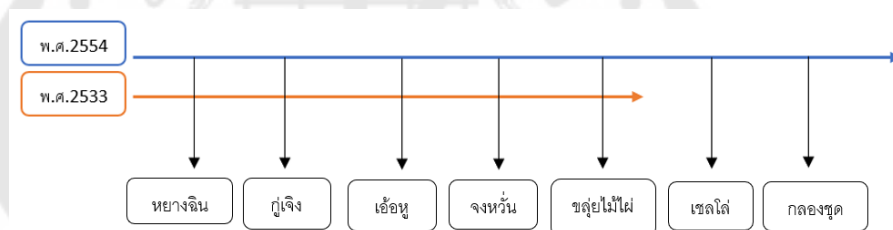
แบ่งออกเป็น 2 ประเภทวงดนตรี ได้แก่

วงดนตรีเต๋จิว⁺

ภาพประกอบ 4 เครื่องดนตรีในวงเต๋จิวยุคร่วมสมัย

วงดนตรีจีนร่วมสมัย

ภาพประกอบ 5 เครื่องดนตรีในวงดนตรีจีนร่วมสมัยยุคร่วมสมัย

ภาพประกอบ 6 อาจารย์อชิระ อนันต์กวิน

ที่มา SW MUSIC CENTER

1.1.3 ยุคคงตัว

ยุคคงตัว ยังคงเป็นยุคที่มีวงดนตรี ทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ วงดนตรีแต่ใจ และ วงดนตรีจีนร่วมสมัย ทั้งสองวงดนตรีนี้ ยังคงรูปแบบการบรรเลงไว้ตามแบบที่อาจารย์เหมา อาจารย์ซ้อ และอาจารย์ชิตะ ได้ถ่ายทอดไว้ ยุคคงตัวได้เกิดขึ้นหลังจากที่อาจารย์ชิตะ ได้ย้ายไปสอนที่ชลบุรี ซึ่งนักเรียนทางมูลนิธิฯไม่สะดวก รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆในการเดินทาง จากนั้น อาจารย์อรรถพร หรือ อาจารย์ตง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านพิธีกรรมสวดมนต์ และดนตรีจีนทำงาน และคอยดูแลกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิฯ และเป็นนักเรียนฝึกหัดดนตรีจีนรุ่นแรกของมูลนิธิฯ อาจารย์ได้เข้ามารับช่วงต่ออาจารย์ชิตะ ในหน้าที่ดูแลวงดนตรีจีนของมูลนิธิฯว่างเบญจธรรม

พัฒนาการในยุคคงตัว สรุปได้ดังนี้

ตาราง 3 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนมูลนิธิฯ ในยุคคงตัว

ระยะเวลา	ผู้ดูแล	เรื่องที่ค้นพบ
พ.ศ.2558	1. อาจารย์อรรถพร ดิยะพิบูลย์ ไชยา	1. อาจารย์อรรถพร ดิยะพิบูลย์ไชยา เป็น ผู้ดูแลวงดนตรี 2. คงรักษารูปแบบวงดนตรีทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ วงดนตรีแต่ใจ , วงดนตรีร่วมสมัย 3. เน้นจัดการเรียนการสอน มากกว่า การ ออกงานแสดงภายนอก 4. ใช้โน้ตรูปแบบที่อาจารย์อรรถพร สร้าง ขึ้นมาใหม่ 5. ใช้ระบบพีสน้อง 6. จำนวนนักเรียนและผู้ฝึกหัด 20 คน

อาจารย์อรรถพร หรืออาจารย์ตงเป็นหนึ่งในนักเรียนที่ได้ฝึกหัดดนตรีวงหล่อแก้วในยุคก่อตั้งวงดนตรีของมูลนิธิฯ อาจารย์ตงได้เข้ามาดูแลและสอนวงดนตรีของมูลนิธิฯแทน ทำหน้าที่คอยควบคุมวงให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รูปแบบวงดนตรีในมูลนิธิฯยังคงมี 2 วงดนตรี ได้แก่ วงดนตรีแต่ใจ เพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมสวดมนต์ และวงดนตรีร่วมสมัย ในยุคสมัยคงตัว จะเห็นได้

ว่า เน้นเรื่องการเรียนรู้การสอนเป็นส่วนใหญ่ และฝึกหัดให้ใช้ระบบพี่สอนน้อง โดยการให้รุ่นพี่ในวงดนตรีช่วยกันถ่ายทอดดนตรีให้แก่นักเรียนรุ่นใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนลดลงจากเดิม และจำเป็นต้องใช้วงดนตรีทั้ง 2 ประเภท เพื่อประกอบงานพิธีกรรมต่างๆ จึงเป็นยุคที่ต้องฝึกหัดอย่างเคร่งครัด แต่ยังคงยึดองค์ความรู้เดิมที่ถ่ายทอดมาตั้งแต่ยุคก่อตั้ง ดังนั้น นักเรียนและผู้ฝึกหัดในชุดนี้ จะสามารถบรรเลงเพลงได้ทั้งเพลงที่ใช้ในวงดนตรีแต่จิว เพื่อประกอบพิธีกรรม และ เพลงที่ใช้ในวงดนตรีจิ้นร่วมสมัย และในปี พ.ศ.2570 จะมีการจัดพิธีชุดศพ ครั้งที่ 3 ซึ่งมีระยะห่างจากครั้งก่อนเป็นเวลายาวนาน จึงจำเป็นต้องฝึกฝนอย่างหนัก เพื่อให้ นักเรียนและผู้ฝึกสามารถบรรเลงประกอบพิธีกรรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

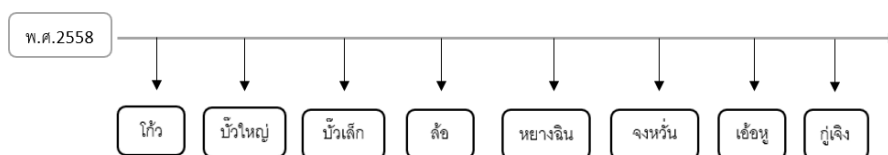
ภาพประกอบ 7 อาจารย์ตังกับนักเรียนของมูลนิธิร่วมบรรเลงดนตรีประกอบพิธีกรรม

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2566

เครื่องดนตรีที่ใช้ในยุคคงตัว

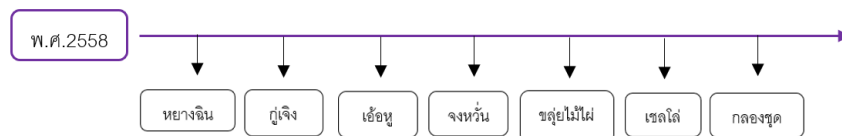
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วงดนตรีแต่จิว⁺ , วงดนตรีจิ้นร่วมสมัย

1. วงดนตรีแต่จิว⁺

ภาพประกอบ 8 เครื่องดนตรีในวงแต่จิวยุคคงตัว

2. วงดนตรีจีนร่วมสมัย

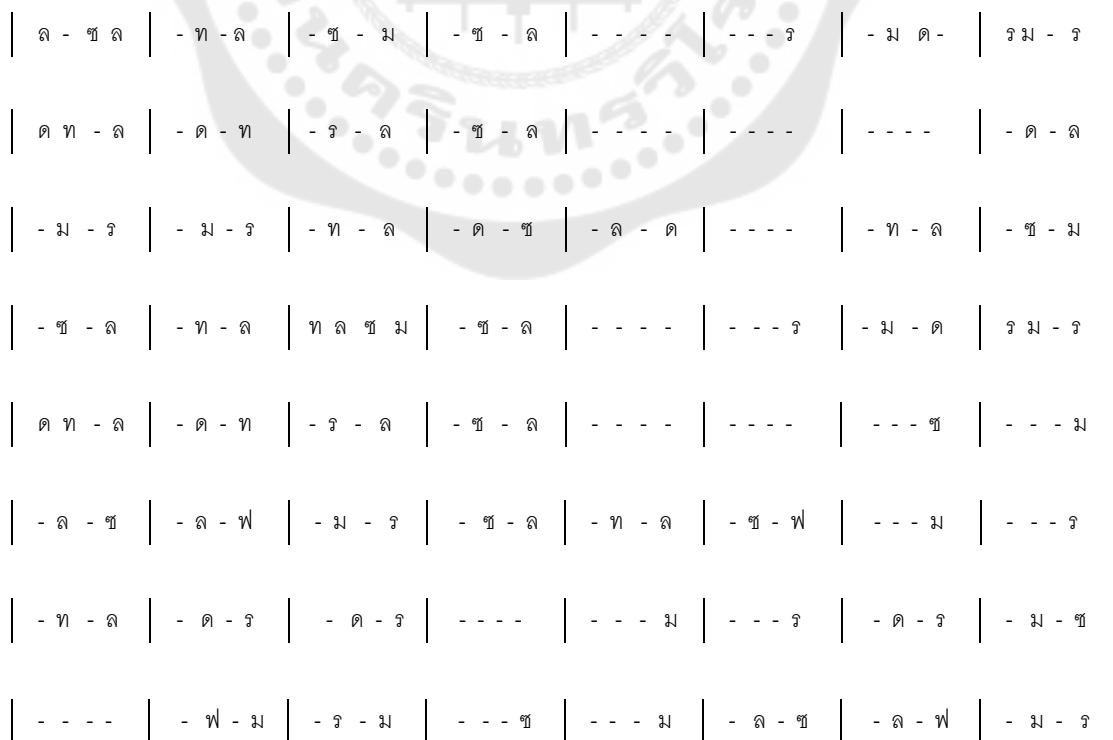
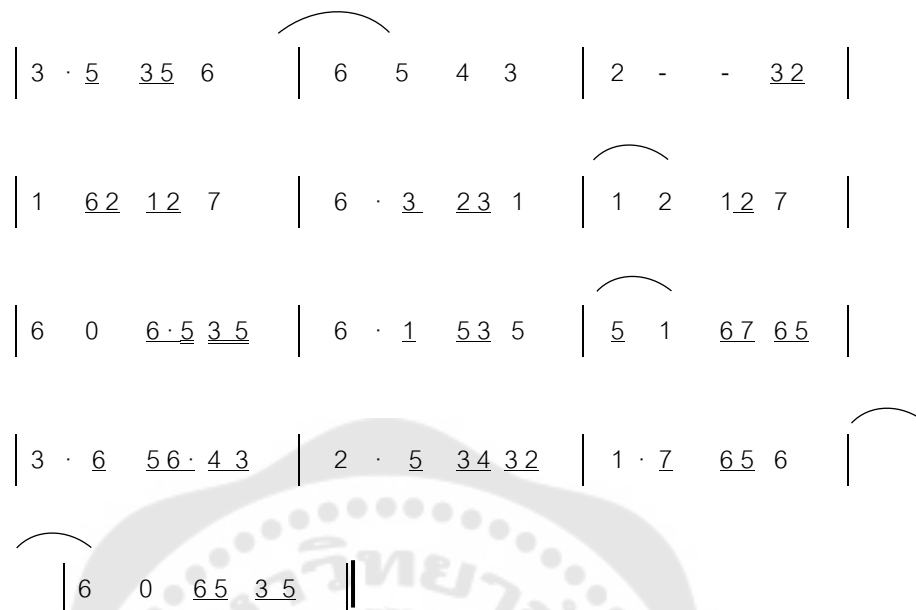
ภาพประกอบ 9 เครื่องดนตรีในวงดนตรีจีนร่วมสมัยยุคคงตัว

1.2 บทเพลงของวงดนตรีจีน

1.2.1 บทเพลงประกอบพิธีกรรม (พิธีพะเก่ง)

ปักเจียเก็ง

$$\begin{array}{l}
 | 0 \ 0 \ 0 \ 6 \ 5 \ || \ 6 \ 7 \ 3 \ 5 \ 6 \ | 6 \ 2 \ 3 \ 1 \ 2 \ 3 \ 2 \ 1 \ 7 \ | \\
 | 6 \cdot 1 \ 7 \ 2 \ 6 \ 5 \ 6 \ | 6 \ - \ 1 \ 6 \ 3 \ | 2 \ 3 \ 2 \ 7 \ 6 \ 1 \ 5 \ 6 \ | \\
 | 1 \cdot 7 \ 6 \ 5 \ 3 \ 5 \ | 6 \ 7 \ 6 \ 7 \ 6 \ 5 \ 3 \ 5 \ 6 \ | 6 \ 2 \ 3 \ 1 \ 2 \ 3 \ 2 \ 1 \ 7 \ | \\
 | 6 \cdot 1 \ 7 \ 2 \ 6 \ 5 \ 6 \ | 6 \ - \ 5 \ 3 \ 6 \ | 5 \ 6 \ 4 \ 3 \ 2 \cdot 5 \ | \\
 | 6 \ 7 \ 6 \ 5 \ 4 \ 3 \ | 2 \cdot 7 \ 6 \ 1 \ 2 \ 1 \ 2 \ | 2 \cdot 3 \ 2 \ 1 \ 2 \ 3 \ | \\
 | 5 \cdot 4 \ 3 \ 2 \ 3 \ | 5 \ 3 \ 6 \ 5 \ 6 \ 4 \ 3 \ | 2 \cdot 5 \ 3 \ 4 \ 3 \ 2 \ | \\
 | 1 \cdot 7 \ 2 \ 6 \ 5 \ 6 \ | 6 \ - \ 2 \ 1 \ 2 \ 3 \ | 5 \cdot 4 \ 3 \ 2 \ 3 \ | \\
 | 3 \ 5 \ 3 \ 4 \ 3 \ 2 \ | 1 \ - \ 2 \ 3 \ 1 \ 2 \ | 3 \cdot 5 \ 2 \ 3 \ 1 \ 2 \ |
 \end{array}$$

- - -	- - -	ม - พ ม	- ร - ด	- - -	- ร - ล	- ช - ล	- - -
- - -	- - -	- ด - ร	- ม - ช	- - -	- พ - ม	- ร - ม	- - -
- - -	- - -	- พ - ม	- ร - ด	- - -	- - -	- - -	- - -
- ช - ร	- ม - ด	- ร - ม	- - -	- ช - ม	- ช - ล	- - -	- - -
- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- ร - ด	- - -
- ร - ด	- ร - พ	- - -	- - -	- ม - ร	- ม - ด	- - -	- - -
- ด - ร	- พ - ล	- - -	- ช - ม	- ช - ล	- - -	- ด - ช	- ม - ช
- - -	- - -	- - -	- พ - ล	- ช - ม	- - -	- ล - ช	- ล - พ
- ม - ร	- - -	- ช - ม	- พ - ม	- ร - ด	- - -	- - -	- ช - ล

ยังเจี๋ยง

332 3	332 3	3 5 5 4	3532 123	2 2321	6 1 2 1	2 3532
1 2 5	3 6	6 5 4	3 5 6	1 234	3 5 6	7 6 2 7
6 -	6 1 3 5	6 6765	3 2 3 5	6 6 3	5 6 4 3	2 2321
6 1 2 1	2 332	1 2 5	5 - 4	3 2 3	3 5 5	3432 123
2 2321	6 1 2 1	5 5	5 6 4 3	2 2321	6 1 2 1	2 3532
1 2 5	3 5 6	1 234	3 5 6	7 6 2 7	6 -	6 1 3 5
6 6765	3 2 3 5	6 -	6 6 3	565 4 3	2 -	6 6 3

ยงเจียง

ม ม ร ม	ม ม ร ม	ม ช ช พ	ม ช ม ร	ด ร ม ร	ร ม ร ด	ล ด ร ด	ร ม ช ม
ร ด - ร	ช ม - ล	- ล - ช	พ ม - ช	ล ด ร ม	พ ม - ช	ล ท ล ร	ท ล - -
ล ด ม ช	ล ล ท ล	ช ม ร ม	ช ล ล ม	ช ล พ ม	ร ร ม ร	ด ล ด ร	ด ร ม ม
ร ด - ร	ช ช - พ	ม ร ม -	ม ช ช -	ม พ ม ร	ด ร ม ร	ร ม ร ด	ล ด ร ด
ช - ช -	ช ล พ ม	ร ร ม ร	ด ล ด ร	ด ร - ม	ช ม ร ด	- ร ช ม	ช ล ด -
- ร ช ม	ช ล ด -	ร ม พ ม	ช ล ท ล	ร ท ล -	ล ด ม ช	ล - ล ท	ล ช ม ร
ม ช ล -	ล - ล ม	ช ล ช พ	ม ร - -	ล - ล ม	ช ล พ ม	ร - ร ม	ร ด ล ด
ร ด ร -	ม พ ม ร	ด - ร ช	ม - ล -	ล - ช พ	ม - ช ล	ด - ร พ	ม - ช ล
ท ล ร ท	ล - - -	ล - ช พ	ม - ช ล	ด - ร พ	ม - ช ล	ท ล ร ท	ล - - -
ล ด ม ช	ล - ล ท	ล ช ม ร	ม ช ล -	ล ม ช ล	พ ม ร ม	ช - ม พ	ม ร ด -
ด ด ล ม	ช - ช พ	ม ร ม ช	ร - ร ม	ร ด ล ด	ร ด ร -	ม ม ร ด	ร ช ม -
ช ล ด -	ร ช ม -	ช ล ท ล	ร ท ล -	ม ช ร ม	พ ม - -		

อู๋ยท่อจ้ง

2 <u>3235</u>	2 <u>321</u>	2 -	<u>2 5</u> <u>3 2</u>	1 <u>1 6</u>	<u>1 2</u> <u>1 6</u>	3 5
5 · 4 <u>323</u>	2 -	<u>3 2</u> <u>3 5</u>	2 <u>3235</u>	<u>6 1</u> <u>2 1</u>	2 <u>332</u>	1 <u>6 1</u>
2 5	5 <u>4 2</u>	5 · 4	<u>3 4</u> <u>3 2</u>	1 <u>6 3</u>	<u>2 4</u> <u>3 2</u>	1 -
<u>1 2</u> <u>1 6</u>	1 <u>3 3</u>	<u>332</u> <u>123</u>	2 -	<u>3 2</u> <u>3 5</u>	2 1	5 <u>3432</u>
1 <u>2321</u>	<u>6 2</u> <u>7 6</u>	5 -	<u>1 2</u> <u>1 6</u>	6 6	5 <u>5 2</u>	4 · 6
5 · 4 <u>323</u>	2 <u>2321</u>	<u>6 1</u> <u>2 1</u>	2 <u>5 5</u>	5 <u>4 2</u>	5 · 4	<u>3 4</u> <u>3 2</u>
<u>6 3</u>	<u>2 4</u> <u>3 2</u>	1 -	<u>3 2</u> <u>1 2</u>	3 3	2 3	<u>2 1</u> <u>6 2</u>
-	3 3	<u>2 3</u> <u>1 2</u>	<u>3 2</u> 3	<u>2 3</u> <u>1 2</u>	3 2 3	<u>2 1</u> <u>6 2</u>
-						

อ้ายท๋อจ้ง

ร - ม ร ม	ช ร - ม	ร ด ร -	ร ช ม ร	ด - ด ล	ด ร ด ล	ม - ช -	ช - ฟ ม
ร ม ร -	ม ร ม ช	ร ร ม ร	ด ล ด ร	ด ร ม ม	ร ด - ล	ด ร ช ช	ฟ ร ช -
ฟ ม ฟ ม	ร ด - ล	ม ร ม ฟ	ร ด - -	ด ร ด ล	ด - ม ม	ม ม ร ด	ร ม ร -
ม ร ม ช	ร - ด -	ช - ม ฟ	ม ร ด -	ร ม ร ด	ล ร ท ล	ช - ด ร	ร ม ร -
ล - ช -	ช ร ฟ ล	ช ฟ ม ร	ม ร ร ม	ร ด ล ด	ร ด ร ช	ช ฟ ร ช	- ฟ ม ฟ
ม ร ด -	ล ม ร ฟ	ม ร ด -	ม ร ด ร	- ม - ม	ร - ม -	ร ด ล ร	ด - - -
ม - ม -	ม ร ด ร	ม ร ม -	ร ม ด ร	ม ร ม -	ร ด ล ร	ด - - -	

1.2.2 บทเพลงใช้ประกอบงานแสดงทั่วไป (เพลงจีนร่วมสมัย)

สดุดีจอมราชา

1 = ^bE (move do)

[illegible]

0 0 <u>02 34</u>	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0
1 - 7 -	5 4 3 <u>4</u>	5 <u>6 4 43</u>	2 2 <u>32 34</u>	5 - - 0	3 <u>2</u> 1 5	6 - 5 -	4 <u>3</u> 2 6

0000	0000	0000	0000	000123	4-00	0000	0000
1-7-	5- <u>4</u> 3 <u>2</u> <u>3</u>	5- <u>6</u> 4 <u>1</u> <u>5</u>	61 <u>7</u> <u>1</u> 2	1--	4- <u>54</u> <u>65</u>	4321	4- <u>56</u> <u>12</u>

$$\left[\begin{array}{c|c|c|c|c|c|c|c|c} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3 - \underline{0.5} & \underline{6.65} & 4 & 4 & \underline{4.4} & \underline{5.4} & 3 & 3 & 3 & \underline{3} & 4 & 3 & 2^{*1} & 2 & 3 & 5 & 4 - 6 & 7 & \overset{\circ}{1} - & - (5 \underline{5}) & \overset{\circ}{1} - & - \overset{\circ}{1} \overset{\circ}{1} & \overset{\circ}{4} - & - \overset{\circ}{1} \overset{\circ}{5} \end{array} \right]$$

1.		2.	
0 0 0 0	0 34 ^b 454 4 35 [#] 44 :	0 0 0 0	0 0 0 0
6 1̇ 7 2̇	1̇ - - -) :	6 1̇ 7 2̇	1̇ 1̇ 1̇ 1̇)

ลาวเสียงเทียน

|| : 0 66 65 6f | 5 - 4 3 | 3 2 5 65 | 5 - - - |

| 0 66 65 6f | 5 - 4 3 | 3 2 5 65 | 5 - 3 23 |

| 5 . 1 23 2f | 6 . 1 65 35 | 6 12 3 2 | f 3 2 f |

| 3 . 1 23 2f | 6 . 1 65 35 | 6 12 3 2 | 1. f - - - : ||

2.

| (f - - - | 05 65 35 23 | 5 - - - | 05 65 32 1 |

| f5 65 35 23 | 5 - - - | 0f 65 32 1 | 2 - - - |

| 2 - - - | 0f 65 35 23 | 5 - - - | 05 65 32 1 |

| 05 65 35 23 | 5 - - - | 0f 65 32 1 | 2 - - - |

| 05 3 2 f | 3 . 1 23 2f | 6 . 1 65 35 | 6 12 3 2 |

| f 3 2 f | 3 . 1 23 2f | 6 . 1 65 35 | 1. 6 12 3 2 |

(f - - - : ||

f5 65 35 23 ||

2.

| 6 12 3 2 | 1 - - - ||

ลาวเสียงเทียน

ท่อน 1

- - - -	- - - -	- ล ล ล	ช ล ด ช	- - - ฟ	- ม - -	- ร - ช	ล ช - ช
- - - -	- - - -	- ล ล ล	ช ล ด ช	- - - ฟ	- ม - -	- ร - ช	ล ช - ช
- - - ม	- ร ม ช	- - ด ร	ม ร ด ล	- - ด ล	ช ม ช ล	- ด ร ม	- ร - ด
- ม - ร	- ด - ม	- - ด ร	ม ร ด ล	- - ด ล	ช ม ช ล	- ด ร ม	- ร - ด

(กลับต้นท่อน 1)

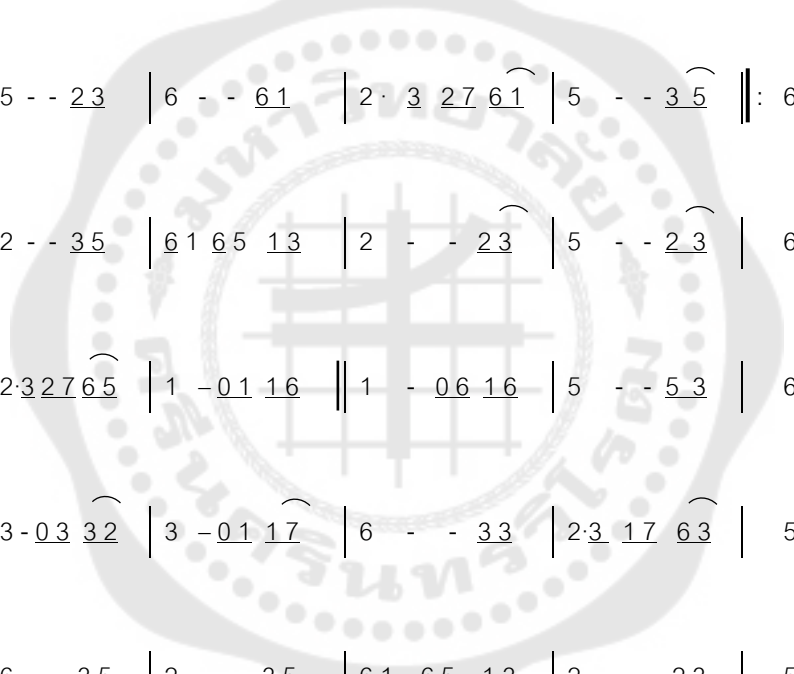
ท่อน 2

----- นำ -----	ช ล ช ม	ช ร ม ช	----- นำ -----	ด ล ช ม	ร ด - ร		
----- นำ -----	ช ล ช ม	ช ร ม ช	----- นำ -----	ด ล ช ม	ร ด - ร		
- ม - ร	- ด - ม	- - ด ร	ม ร ด ล	- - ด ล	ช ม ช ล	- ด ร ม	- ร - ด
- ม - ร	- ด - ม	- - ด ร	ม ร ด ล	- - ด ล	ช ม ช ล	- ด ร ม	- ร - ด

(กลับต้นท่อน 2)

เจ้าพ่อเที่ยงไฮ้ (Shang Hai Tan)

1 = D

$$\begin{array}{c} \underline{3\ 5} \quad || \quad 6 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad 2 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad 6 - \underline{06\ 13} \quad | \quad 2 - - - \quad | \\ \\ | \quad 1 - 0 \underline{3\ 5} \quad || \quad 6 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad 2 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad \underline{6\ 1\ 6\ 5\ 13} \quad | \quad 2 - - \underline{2\ 3} \quad | \\ \\ | \quad 5 - - \underline{2\ 3} \quad | \quad 6 - - \underline{6\ 1} \quad | \quad 2 \cdot \underline{3\ 27\ 61} \quad | \quad 5 - - \underline{3\ 5} \quad || : \quad 6 - - \underline{3\ 5} \quad | \\ \\ | \quad 2 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad \underline{6\ 1\ 6\ 5\ 13} \quad | \quad 2 - - \underline{2\ 3} \quad | \quad 5 - - \underline{2\ 3} \quad | \quad 6 - - \underline{6\ 1} \quad | \\ \\ | \quad \underline{2\ 3\ 27\ 65} \quad | \quad 1 - \underline{01\ 16} \quad || \quad 1 - - \underline{06\ 16} \quad | \quad 5 - - \underline{5\ 3} \quad | \quad 6 \cdot \underline{5\ 1\ 212} \quad | \\ \\ | \quad 3 - \underline{03\ 32} \quad | \quad 3 - \underline{01\ 17} \quad | \quad 6 - - \underline{3\ 3} \quad | \quad \underline{2\ 3\ 17\ 63} \quad | \quad 5 - - \underline{3\ 5} \quad | \\ \\ | \quad 6 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad 2 - - \underline{3\ 5} \quad | \quad \underline{6\ 1\ 6\ 5\ 13} \quad | \quad 2 - - \underline{2\ 3} \quad | \quad 5 - - \underline{2\ 3} \quad | \\ \\ \begin{array}{c} 1. \quad | \quad 2. \quad | \quad \hline | \quad 6 - - \underline{6\ 1} \quad | \quad \underline{2 \cdot 3\ 27\ 65} \quad | \quad 1 - - \underline{3\ 5} : \quad | \quad 1 - - \underline{2\ 3} \quad | \quad 5 - - \underline{2\ 3} \quad | \\ \\ | \quad 6 - - \underline{6\ 1} \quad | \quad \underline{2 \cdot 3\ 27\ 65} \quad | \quad 1 (\underline{3\ 5\ 6 \cdot 5} \quad | \quad 1 \underline{2123} - \quad | \quad 3 - - - \quad || \end{array} \end{array}$$

เจ้าพ่อเตี้ยงไฮ้ (Shang Hai Tan)

- ม ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	ติ ด ม ติ	- - - ติ
ท ติ ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	ม ช ติ ติ	- ติ - ช
- ด ม ติ	- - - -	- ติ ม ช	- - - -	- ติ ม ติ	- - - -	- ติ ด ติ	- ม - ติ
ท ติ ด ช	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	ม ช ติ ติ	- ติ - ช
- ด ม ติ	- - - -	- ติ ม ช	- - - -	- ติ ม ติ	- - - -	- - - -	- ติ ด ติ
- ม - ด	ท ติ ม ช	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- - - -	ม ช ติ ติ
- ติ - ช	- ด ม ติ	- - - -	- ติ ม ช	- - - -	- ติ ม ติ	- - - -	- - - -
- ติ ด ติ	- ม - ติ	ท ติ ช ติ	- - - -	- ม ช ติ	- ช - ด	ติ ด ติ ม	- - - -

ยากจะหักใจเดิม (Huan Dao Qian Ban Hen)

- - 5 3	6 - - -		6 7 1 2 3 6	5 6 2 5 3 -	2 3 1 6 7 1 5 3
6 - - -		6 1 2 3 5 3	6 - - 3 5	6 5 3 5 2 5	3 - - -
1 2 3 5 2 -	1 2 5 3 6 -	6 1 2 3 1 2 5 3	6 - - -	- - - -	
	:6 1 2 3 5 3	6 - - 3 5	6 5 3 5 2 5	3 - - -	- - - -

$$\left| \begin{array}{cccc} \underline{1} & \underline{2} & \underline{3} & \underline{5} \end{array} \right| \begin{array}{cccc} \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} & 6 \end{array} \left| \begin{array}{cccc} \underline{6} & \underline{1} & \underline{2} & \underline{3} \end{array} \right| \begin{array}{cccc} \underline{1} & \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} \end{array} \left| \begin{array}{cccc} 6 & - & - & - \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} - & - & - & - \end{array} \right|$$

<u>3</u> 6 <u>3</u> 2	<u>5</u> 2 <u>5</u> 3 -	<u>66617652</u>	3 - - -	- - - -
-				

$$\left| \begin{array}{cccc} \underline{3} & \underline{6} & \underline{3} & \underline{2} \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} \underline{5} & \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} \underline{2} & \underline{2} & \underline{2} & \underline{3} \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} \underline{1} & \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} 6 & - & - & - \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} - & - & - & - \end{array} \right|$$
$$\left| \begin{array}{cccc} 6 & \underline{1} & \underline{2} & \underline{3} & \underline{5} & \underline{3} \end{array} \right| \quad \left| \begin{array}{cccc} 6 & - & - & \underline{3} & \underline{5} \end{array} \right| \quad \left| \begin{array}{cccc} 6 & \cdot & \underline{5} & \underline{3} & \underline{5} & \underline{2} & \underline{5} \end{array} \right| \quad \left| \begin{array}{cccc} 3 & - & - & - \end{array} \right| \quad \left| \begin{array}{cccc} - & - & - & - \end{array} \right|$$
$$\left| \begin{array}{cccc} \underline{1} & \underline{2} & \underline{3} & \underline{5} & \underline{2} & - \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} \underline{1} & \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} & 6 & - \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} \underline{6} & \underline{1} & \underline{2} & \underline{3} & \underline{1} & \underline{2} & \underline{5} & \underline{3} \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} 6 & - & - & - \end{array} \right| \left| \begin{array}{cccc} - & - & - & - \end{array} \right|$$

ยากจะหักใจล้ม (Huan Dao Qian Ban Hen)

- - -	ด	ท	ด	ร	ม	-	ด	-	ช	ล	ร	ช	ม	-	-	-	ร	ม	ด	ล	ท	ร	ม	ช	ล	-	-	-	-
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

- - - ៧	- ៣ - ១	ម ឡ ម ៧	- - - -	- ម ឡ ៧	- ៧ ឡ ម	ឡ ១ ឡ ម	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - ៣	វ ម ឡ វ	- - - ៣	វ ឡ ម ឡ	- - - ៣	៣ វ ម ៣	វ ឡ ម ឡ	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - ឯក	ឆ រ - -	- - ឡ វ	ឡ ឆ - -	- - - ឯ	ឯ ឯ ៣	ឯ ឡ វ ឆ	- - - -
--------	---------	---------	---------	---------	-------	---------	---------

- - ឯ ៣	ឯ ៣ - -	- - ៣ ៣	៣ ៣ - -	- - - ៣	៣ ៣ ៣ ៣	៣ ៣ ៣ ៣	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - ឈ	- ព - វ	ម ឡ ម ឈ	- - - -	- ម ឡ ឈ	- ឈ ឡ ម	ឡ វ ឡ ម	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - ៣	វិ ម ឡ វិ	- - - ៣	វ ឡ ម ឡ	- - - ៣	៣ វ ម ៣	វ ឡ ម ឡ	- - - -
---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ฉันเฝ้าขาดใจ (Wo You Yi Duan Qing)

1 = D

| 5 1 6 5 6 3 1 | 2 · 6 1 · 6 | 5 6 1 3 2 3 6 5 | 1 - - - | |

| 6 · 5 6 1 2 3 | 1 · 6 5 - | 5 6 1 5 6 1 2 | 3 - - - |

| 5 1 6 5 6 3 1 | 2 · 6 1 · 6 | 5 6 1 3 2 7 6 1 | 5 - - - |

||: 6 · 5 6 1 2 3 | 1 · 6 5 - | 5 6 1 5 6 1 2 | 3 - - - |

| 5 1 6 5 6 3 1 | 2 · 6 1 · 6 | 5 6 1 3 2 3 6 5 | 1 - - - |

| 7 2 5 6 7 · 6 | 7 2 5 6 1 - | 7 6 7 2 6 5 3 5 | 6 - - - |

| 6 1 5 1 6 · 5 | 3 5 2 3 5 - | 3 5 6 1 5 6 5 1 3 | 2 - - - |

| 6 · 5 6 1 2 3 | 1 · 6 5 - | 5 6 1 5 6 1 2 | 3 - - - |

2.

| 5 1 6 5 6 3 1 | 2 · 6 1 · 6 | 5 6 1 3 2 3 6 5 || 1 - - - |

2 | _____ |

| 1 - - - | 2 3 5 1 6 5 3 2 | 1 - - - ||

ฉันทยานวาท (Wo You Yi Duan Qing)

- - - ๗	- ด ๗	๗ ม ด ๗	- - ๗	- - ๗	๗ ด ม ๗	- ม - ๗	- ๗ - ด
- - - -	- - - ๗	- ๗ - ๗	ด ๗ ม ด	- ๗ - ๗	- - - ๗	- ด ๗	๗ ด ๗ ม
- - - -	- - - ๗	- ด ๗	๗ ม ด ๗	- - ๗	- - ๗	๗ ด ม ๗	๗ ๗ ด ๗
- - - -	- - - ๗	- ๗ - ๗	ด ๗ ม ด	- ๗ - ๗	- - - ๗	- ด ๗	๗ ด ๗ ม
- - - -	- - - ๗	- ด ๗	๗ ม ด ๗	- - ๗	- - ๗	๗ ด ม ๗	ม ๗ ๗ ด
- - - -	- - - ๗	๗ ๗ ๗	- - ๗	๗ ๗ ๗	- - - ๗	๗ ๗ ๗	๗ ม ๗ ๗
- - - -	- - - ๗	ด ๗ ด ๗	- - ๗	๗ ๗ ม ๗	- - - ๗	๗ ๗ ด ๗	๗ ม ด ๗
- - - -	- - - ๗	- ๗ - ๗	ด ๗ ม ด	- ๗ - ๗	- - - ๗	- ด ๗	๗ ด ๗ ม
- - - -	- - - ๗	- ด ๗	๗ ม ด ๗	- - ๗	- - ๗	๗ ด ม ๗	ม ๗ ๗ ด

ทวน เป๋ หง (Nan Er Dang Zi Qiang)

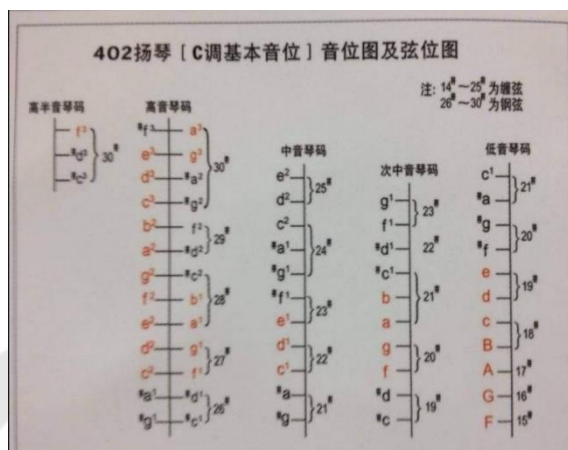
0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	0 0 0 0	6 - 1 -	6 1 6 5	
6 - - -	6 - - -	6 - 1 -	6 1 5 6	2 - - -	2 - - -	3 - 1 -	
2 - 5 -	3 - 2 -	3 - 1 -	<u>23</u> <u>12</u> 6 -	<u>12</u> <u>61</u> 5 -	0 6 1 2	1 6 5 -	
6 1 5 -	0 0 0 0	6 1 6 5	6 - - -	1 2 1 6	5 - - -	6 1 5 6	
2 - - -	3 5 2 3	6 - - -	<u>33</u> 00 03	<u>33</u> 0 0 0	<u>33</u> <u>33</u> 00	<u>33</u> <u>33</u> 003	
<u>33</u> 0 0 0	<u>33</u> <u>33</u> <u>33</u> <u>33</u>	[0 0 0 0 6 1 6 5 6 - - - 6 1 6 5 6 - - -					
0 0 0 0	3 6 5 4	3 5 3 2	3 - 3 5	6 7 6 5	3 - 3 5	6 7 5 -	
6 - 7 -	6 7 6 5	3 5 6 7	6 5 3 5	2 - <u>3 2</u>	1 2 <u>54</u> <u>35</u>	2 - - -	
<u>33</u> 00 03	<u>33</u> 0 0 0	<u>33</u> <u>33</u> 00	<u>33</u> <u>33</u> 003	<u>33</u> 0 0 0	<u>33</u> <u>33</u> <u>33</u> <u>33</u>	- - - -	
2 3 5 6	3 5 3 2	1 - 6 2	1 - - -	6 1 2 3	7 - - -	- - - -	
7 3 2 7	6 - - -	6 1 6 5	6 - - -	6 1 6 5	6 - - -	- - - -	
3 - 5 -	2 - 3 -	6 - - - :	] 6 - - -		<u>33</u> 0 0 0		

หวง เป่ย หง (Nan Er Dang Zi Qiang)

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ล - - -	ด - - -	ล - ด -	ล - ช -
ล - - -	- - - -	ล - - -	ด - - -	ล - ด -	ช - ล -	ร - - -	- - - -
ร - - -	- - - -	ม - - -	ด - - -	ร - - -	ช - - -	ม - - -	ร - - -
ม - - -	ด - - -	ร ม ด ร	ล - - -	ด ร ล ด	ช - - -	- - ล -	ด - ร -
ด - ล -	ช - - -	ล - ด -	ช - - -	- - - -	- - - -	ล - ด -	ช - ล -
ร - - -	- - - -	ม - ช -	ร - ม -	ล - - -	- - - -	ล ล - -	- - - ล
ล ล - -	- - - -	ล ล ล ล	- - - ล	ล ล - -	- - - -	ล ล ล ล	ล ล ล ล
ล - ด -	ล - ช -	ล - - -	- - - -	ล - ด -	ล - ช -	ม - - -	- - - -
ม - ล -	ช - พ -	ม - ช -	ม - ร -	ม - - -	ม - ช -	ล - ท -	ล - ช -
ล - ท -	ช - - -	ล - - -	ท - - -	ล - ท -	ล - ช -	ม - ช -	ล - ท -
ล - ช -	ม - ช -	ร - - -	- - ม ร	ด - ร -	ช พ ม ช	ร - - -	- - - -
ล ล - -	- - - ล	ล ล - -	- - - -	ล ล ล ล	- - - -	ล ล ล ล	- - - ล
ล ล - -	- - - -	ล ล ล ล	ล ล ล ล	ร - ม -	ช - ล -	ม - ช -	ม - ร -
ด - - -	ล - ร -	ด - - -	- - - -	ล - ด -	ร - ม -	ท - - -	- - - -
ท - ม -	ร - ท -	ล - - -	- - - -	ล - ด -	ล - ช -	ล - - -	- - - -
ล - ด -	ล - ช -	ล - - -	- - - -	ม - - -	ช - - -	ร - - -	ม - - -
ล - - -	- - - -						

1.3 เครื่องดนตรีและการเทียบเสียง

การเทียบเสียงของวงดนตรีมีูลนิธิสว่างเบญจธรรม ใช้การเทียบเสียงแบบดนตรีแต่จื๊ว
เทียบเสียงดนตรีในวงดนตรี จะใช้หยางฉินเป็นเสียงหลัก

ภาพประกอบ 10 ตารางบอกตำแหน่งเสียงและเบอร์สายหยางฉินรุ่น 402 เสียงสากล

ที่มา : อาจารย์อรรถพร ดิยะพิบูลย์ไชยา

ภาพตารางบอกตำแหน่งเสียงนี้จะใช้ในการตั้งสายหยางฉิน การตั้งสายตามนี้จะ
สามารถเล่นได้ทุกคีย์ ทั้งคีย์สากลและการเล่นดนตรีแต่จื๊ว หรือเรียกในภาษาแต่จื๊วว่า ซี้คัง แปลว่า
4 รู เนื่องจากสมัยก่อนจะขึ้นตัวโน้ตเสียงฟา (F) ที่สายเส้นที่ 4 แต่ในปัจจุบันจะตั้งเสียง F ในสายที่
3

การใช้หมายเลขเรียกชื่อนั้น จะเรียกตามเครื่องตั้งสาย (Tuner) เสียงที่อยู่ในระดับ
402 จะเป็นหมายเลขที่ใช้ในการตั้งเสียงสากลทั่วไป ส่วนเสียงที่อยู่ในระดับ 440 จะใช้ในการตั้ง
เสียงของดนตรีแต่จื๊ว และจะไม่มี #

ภาพประกอบ 11 ระดับเสียงที่หมายเลข 440 ใช้ในดนตรีตะวันตก

ที่มา : อาจารย์อรรถพร ดิยะไพบุลย์ไชยา

เมื่อเทียบเสียงหยางฉินเรียบร้อยแล้ว ก็จะเริ่มเทียบสายเครื่องดนตรีชนิดอื่นต่อไป
เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงของวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม แบ่งออกเป็น 2 วงดนตรี

ดังนี้

1.3.1 เครื่องดนตรีวงหล่อแก้ว

- 1.3.1.1 โก้ว (Gou)
- 1.3.1.2 บัวใหญ่ (Da Tong Bo)
- 1.3.1.3 บัวเล็ก (Tong Bo)
- 1.3.1.4 ล้อ (Luo)

1.3.2 เครื่องดนตรีวงร่วมสมัย

- 1.3.2.1 หยางฉิน (Yang Qin)
- 1.3.2.2 กู่เจิ้ง (Gu Zheng)
- 1.3.2.3 จังหวะ (Ruan)
- 1.3.2.4 เอ้อหู (Er Hu)
- 1.3.2.5 ขลุ่ยไม้ไผ่ (Bi Zi)
- 1.3.2.6 กลองชุด
- 1.3.2.7 เซลโล่

1.3.1 เครื่องดนตรีวงหล่อโก้ว

1.3.1.1 โก้ว (Gou)

ภาพประกอบ 12 โก้ว

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

โก้ว เป็นกลองขนาดใหญ่รูปทรงกระบอก นิยมทำจากไม้ซุง ไม้ยาง ซึ่งด้วยหนังวัวหรือหนังจามรีทั้งสองด้าน ตีด้วยหมุดรอบกลอง ในลำตัวกลองฝังสปริง 3 ตัว เพื่อให้การสั่นสะเทือนของหน้ากลองมีความไพเราะยิ่งขึ้น กลางลำตัวกลองฝังห่วง 3 ห่วง ใช้สำหรับเป็นที่จับหรือใช้แขวน มีความสูง 67 เซนติเมตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางหน้ากลอง 60 เซนติเมตร จะวางกลองไว้เป็นรถเข็นที่มีล้อสามารถเคลื่อนที่ได้ระหว่างบรรเลงเพลง กลองมีการใช้ในงานที่หลากหลายขึ้น เช่น วงดนตรีพื้นเมือง อุปรากรจีน การเต้นรำ เป็นต้น

วิธีการบรรเลง ใช้ไม้ตีสองด้าม ทำจากไม้แดงหรือไม้เนื้อแข็งชนิดอื่นๆ ใช้บรรเลงประกอบดนตรี การแสดง การละเล่นพื้นเมือง รวมไปถึงเทศกาลรื่นเริงต่างๆ เพื่อสร้างบรรยากาศครึกครื้นในงาน ตัวโก้วบทบาทในวงดนตรี กำหนดความเร็วและลีลาของการบรรเลง ใช้ตีประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในมูลนิธิ มีเสียงดังหนักแน่น จังหวะหนักหน่วง กระชับ ทำให้ผู้ฟังเกิดการฮึกเหิม เร้าใจ หรือสร้างความศักดิ์สิทธิ์ในพิธี

1.3.1.2 บัวใหญ่

ภาพประกอบ 13 บัวใหญ่

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

บัวใหญ่ มาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาไทยเรียกว่า ฉาบใหญ่ ทำมาจากโลหะทองเหลือง รูปร่างเป็นแผ่นโลหะทรงกลม ตรงกลางนูนขึ้นเป็นรูปครึ่งวงกลมเป็นจุดศูนย์กลางของฉาบ ที่จุดศูนย์กลางของฉาบเจาะรูเล็กๆ สำหรับร้อยผ้าพันมือเวลาตีฉาบ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 28 เซนติเมตร ผู้บรรเลงยืนในท่ายืน มือทั้งสองข้างถือฉาบด้านละข้าง ใช้ผ้าพันให้แน่นเพื่อจับฉาบให้มั่นคง นำฉาบทั้งสองข้างกระทบกันให้เกิดเสียง บทบาทที่มีต่อวงดนตรี บัวใหญ่เป็นหัวใจสำคัญของการควบคุมจังหวะในวงดนตรี เน้นจุดเปลี่ยนสำคัญในบทเพลง มีเสียงดังกังวาน และมีพลัง ให้เสียงออกมาต่ำ เหมาะกับการสร้างบรรยากาศให้เข้มข้น แสดงถึงความยิ่งใหญ่

1.3.1.3 บัวเล็ก

ภาพประกอบ 14 บัวเล็ก

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

บัวเล็ก บัวในภาษาจีนแต้จิ๋ว หมายถึง ฉาบ บัวเล็กเป็นฉาบจีนขนาดเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ $7\frac{1}{2}$ เซนติเมตร ให้เสียงที่มีความสดใสเร้าแรง เปิกบาน ตลกขบขัน มักนิยมใช้บรรเลงในช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ ของมูลนิธิ เช่น เทศกาลตรุษจีน งานรื่นเริง เป็นต้น บทบาทที่ใช้ในวงดนตรี ใช้ในพิธีทางศาสนา ให้จังหวะลีลา เน้นจุดสำคัญของจังหวะเพลง สร้างสีสันทางเสียง และปัจจุบันใช้บรรเลงร่วมกับดนตรีร่วมสมัยเพื่อสร้างบรรยากาศที่รื่นเริง

1.3.1.4 ล้อ (Luo)

ภาพประกอบ 15 ล้อ

ที่มา : ถ่ายเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2566

ล้อ เป็นฆ้องขนาดใหญ่มาก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 30 เซนติเมตร ขอบหนา $11\frac{1}{4}$ เซนติเมตร ตีด้วยไม้ตีหุ้มด้วยผ้ากลมๆ สีแดง โดยต้องตีบริเวณใกล้จุดศูนย์กลางของฆ้อง ให้เสียงที่ดังพร่ากระจาย ล้อเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับอิทธิพลมาจากจิ้งจ๋วักัง ด้วยลักษณะของน้ำเสียงที่ดังพร่ากระจายจึงใช้ในบรรยากาศที่มีการสู้รบ ความยิ่งใหญ่ โอฬาร จนกระทั่งเลียนเสียงฟ้าผ่าได้ดี ชื่อล้อ แปลเป็นภาษาไทยว่า ฆ้อง ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญของจังหวะ บทบาทในวงดนตรีทำหน้าที่ควบคุมจังหวะ เสมือนนาฬิกาของวง ด้วยการให้จังหวะที่แม่นยำและสม่ำเสมอ

1.3.2 เครื่องดนตรีร่วมสมัย

1.3.2.1 หยางฉิน (Yang Qin)

ภาพประกอบ 16 หยางฉิน

ที่มา : ถ่ายเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2566

หยางฉิน กล้องเสียงประกอบขึ้นจากไม้เลื้อย ไม้ฮวามู่ หรือหยวี่มู่ ด้านบนส่วนที่เป็นหน้าขิมใช้ไม้แผ่นสีขาวที่ทำจากไม้สน ไม้ถองมู่ ด้านล่างใช้ไม้แผ่นปิดหรือพื้นขิมกล้องเสียงนิยมทำเป็นรูปผีเสื้อ หรือรูปสี่เหลี่ยมคางหมู ความยาว 90 – 97 เซนติเมตร กว้าง 32 – 41 เซนติเมตรหนา 5.7 – 7 เซนติเมตร บทบาทหลักในวงดนตรีจีนทำหน้าที่เป็น *เครื่องดนตรีประสานเสียง ที่สำคัญ มักทำหน้าที่ *สร้างจังหวะและเติมเต็มเนื้อทำนอง สามารถเล่นทั้งทำนองหลักและประสานเสียง บทบาทในดนตรีสมัยใหม่ นิยมใช้ในเพลงป๊อปจีน กูเจิงใช้ดำเนินทำนองทดแทนเปียนโนในบทเพลง

1.3.2.2 กู่เจิง (Gu Zheng)

ภาพประกอบ 17 กู่เจิง

ที่มา : ถ่ายเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2566

กู่เจิง เป็นเครื่องสายจีนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,500 ปี จากหลักฐานสมัยราชวงศ์ฉินกู่เจิงถูกเรียกขานในอีกชื่อหนึ่งคือ "ฉินเจิง" หรือ "พิณของฉิน" ซึ่งเริ่มแรกนั้นกู่เจิงมีสายเสียงเพียง 5 สาย จนถึงสมัยราชวงศ์ถังมีสายเพิ่มเป็น 13 สาย ต่อมาในสมัยราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิงเพิ่มเป็น 14 สาย และเพิ่มเป็น 16 สาย ในสมัยราชวงศ์ชิง จนถึงศตวรรษที่ 20 ปัจจุบันพัฒนาให้มีสายเพิ่ม 18 และ 21 สาย ใช้วางในแนวนอนเวลาบรรเลง วิธีการบรรเลงผู้บรรเลงจะใช้ปลายนิ้ว เล็บ หรือเล็บปลอมสำหรับเล่นกู่เจิงโดยเฉพาะ ด้านซ้ายของหย่องมีส่วนที่ยาวกว่าด้านขวา แต่นักบรรเลงกู่เจิงจะนั่งบริเวณด้านขวาของเครื่อง โดยทั่วไปแล้วใช้มือขวาบรรเลงเมโลดี้ และมือซ้ายบรรเลงคอร์ด หรือเสียงประกอบที่สายด้านซ้ายของหย่อง แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนาเทคนิคการเล่นไปมาก สามารถใช้มือทั้งสองข้างได้อย่างอิสระ

บทบาทในวงดนตรีจีนดั้งเดิม เป็นเครื่องดนตรีหลัก เล่นเป็น *โซโล (เดี่ยว) หรือคลอเสียงกับเสียงสวดมนต์ ให้เสียงที่เป็นเอกลักษณ์ มีเสียงใส กังวาน เหมาะกับเพลงที่สื่อถึงธรรมชาติ ความสงบ หรือความเศร้า

บทบาทในดนตรีสมัยใหม่ นำกู่เจิงมาผสมกับเครื่องดนตรีสากล

1.3.2.3 จังหวะ (Ruan)

ภาพประกอบ 18 พิณพระจันทร์ (Ruan)

ที่มา : ถ่ายเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2566

พิณพระจันทร์ หรือ จังหวะ (Ruan) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายดีด ชื่อภาษาจีนเรียกว่า หยวน ในสมัยโบราณมีชื่อว่า เป่า ต่อมาพิณพระจันทร์ได้มีชื่อเรียกที่ชัดเจนขึ้น และรูปร่างแตกต่างจากเป่าอย่างชัดเจน ตามรูป รูปร่างปัจจุบันมี 3 แบบ คือ ต่ำหยวน จังหวะ และเชียวหยวน ตามลักษณะขนาดจากใหญ่ กลางและเล็ก ความโดดเด่นของเครื่องดนตรีชิ้นนี้คือ ได้รับฉายาว่า กีตาร์จีน ซึ่งเสียงจะคล้าย ๆ กีตาร์โปร่ง มีความสามารถในการบรรเลงเดี่ยวและเป็นเสียงประสานในวงดนตรีจีนอีกด้วยบทบาทสำคัญในวงดนตรีจีน ทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ ดังนี้

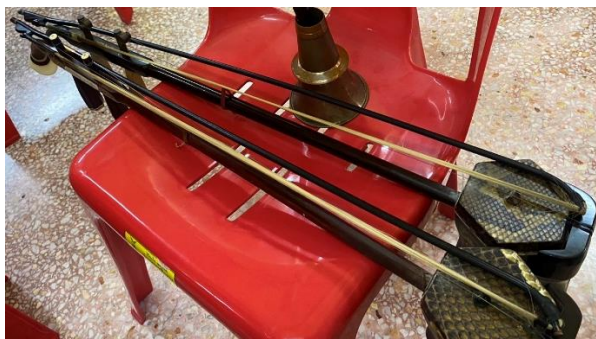
1. บทบาทในวงดนตรีจีนดั้งเดิม

ทำหน้าที่ *คลอเสียงและเล่นทำนองหลัก* คู่กับเครื่องดนตรีอื่น มักใช้ในอุปรากรจีน (จิว) เช่น จิวปักกิ่ง และจิวเล่าหลิน

2. บทบาทในดนตรีสมัยใหม่

ปัจจุบันถูกนำมาใช้ใน *เพลงป๊อปจีน, เพลงร็อก, และดนตรีฟิวชัน* บางครั้งใช้แทนกีตาร์ในบางเพลง เพื่อให้ได้อารมณ์แบบจีน

1.3.2.4 เอ้อหู (Er Hu)

ภาพประกอบ 19 เอ้อหู

ที่มา : ถ่ายเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2566

เอ้อหู หรือ ซอฮู่ (Erhu) เป็นเครื่องดนตรีจีนประเภทสีที่มีชื่อเสียง เริ่มมีตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง(คริสต์ศตวรรษที่7-คริสต์ศตวรรษที่10) เวลานั้นเอ้อหูเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมเล่นในหมู่ชนชาติส่วนน้อยที่พำนักอยู่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ในประวัติวิวัฒนาการนานกว่า 1,000 ปีนั้น ซอสองสายเป็นเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบในวงจั่วโดยตลอด ซอสองสายมีโครงสร้างง่ายมาก มีคันซอที่ทำด้วยไม้ด้ามเล็กๆ ยาวประมาณ 80 ซม. บนคันซอมีสายซอ 2 สาย ใต้คันมีกระบอกเสียงของซอรูปร่างแบบถ้วยน้ำชา นอกจากนี้ ยังมีคันชักซอที่ทำด้วยหางม้า เวลาบรรเลง ผู้บรรเลงจะใช้ทำนอง มือซ้ายถือตัวซอ มือขวาถือคันชักซอ ระดับเสียงของซอสองสายจะกว้างถึง 3 ช่วง เสียงของซอสองสายสามารถแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกได้เต็มเปี่ยม เป็นเครื่องดนตรีจีนประเภท *ซอสองสาย* ที่สำคัญที่สุดชนิดหนึ่งของจีน มีในวงดนตรีจีน ทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ ดังนี้

เป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีจีนและวงดนตรีจีนร่วมสมัย

- มักทำหน้าที่เป็น *เครื่องดนตรีนำ* หรือ *เครื่องเดี่ยว* (โซโล) เนื่องจากมีเสียงที่ไพเราะ ก้องกังวาน และแสดงอารมณ์ได้ลึกซึ้ง

แสดงความเศร้าและความอ่อนโยน

- เสียงของเอ้อหูมีความคล้ายคลึงกับเสียงมนุษย์ จึงเหมาะสำหรับการบรรเลงเพลงที่สื่อถึง ความโศกเศร้า ความคิดถึง หรือความรัก

1.3.2.5 ขลุ่ยไม้ไผ่ (Bi Zi)

ภาพประกอบ 20 ขลุ่ยไม้ไผ่

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

ขลุ่ยไม้ไผ่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าภาษาจีนเรียกว่า ปี่จี้ ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีโบราณของจีน ทำจากไม้ไผ่ มีทั้งแบบขวง และแบบยาว โดยขลุ่ยจีนมักใช้ในดนตรีพื้นบ้านและวงดนตรีคลาสสิกของจีน มีบทบาทสำคัญในวงดนตรีหลายประเภท ทั้งดนตรีไทยดั้งเดิมและดนตรีร่วมสมัย บทบาทหลักๆ ของขลุ่ยไม้ไผ่ในวงดนตรีมีดังนี้

ทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีนำทำนอง ขลุ่ยไม้ไผ่มักใช้เป็นเครื่องดนตรีหลักในการบรรเลงทำนองเพลง โดยเฉพาะในวงดนตรีไทย เช่น วงปี่พาทย์ วงมโหรี หรือวงเครื่องสาย

ใช้ในการประสานเสียง ในบางวงดนตรี ขลุ่ยอาจทำหน้าที่ประสานเสียงกับเครื่องดนตรีอื่นๆ เพื่อสร้างความกลมกลืน

ใช้ในดนตรีพื้นบ้านและดนตรีสากล นอกจากการบรรเลงเดี่ยวหรือในวงดนตรีไทยแล้ว ขลุ่ยไม้ไผ่ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในดนตรีสากลหรือดนตรีฟิวชันได้ด้วย

1.3.2.6 กลองชุด

ภาพประกอบ 21 กลองชุด

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

กลองชุดเป็นเครื่องดนตรีประเภท percussion ที่ประกอบด้วยกลองหลายใบและฉาบ (cymbal) ที่จัดเรียงไว้ให้ผู้เล่นสามารถใช้มือและเท้าเล่นพร้อมกันได้ โดยทั่วไปประกอบด้วย

กลองเล็ก หรือ สแนร์ดรัม (snare drum) กลองที่มีสายสะแนร์ด้านล่าง ให้เสียงแหลมคม ตัวกลองทำด้วยไม้หรือโลหะ และสามารถตีให้หนังตึงด้วยขอบไม้ด้านบนและล่าง สามารถปลดสายสะแนร์เพื่อให้เกิดเสียงทุ้มดังต๋มต๋มได้ และตีกลองเล็กด้วยไม้ นิยมใช้กลองชนิดนี้ทั้งในวงดุริยางค์และวงดนตรี มักจะถูกตีในจังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 4 ของทุก ๆ " 1 ห้อง " ของเพลงนั้น ๆ

กลองทอม (tom-tom drum) หรือ เทเนอร์ดรัม (tenor drum) มีขนาดใหญ่กว่าสะแนร์ดรัม เป็นกลองชนิดที่สร้างขึ้นโดยไม่ใช้สายสะแนร์ โดยทั่วไปบรรเลงในหมวดกลอง ใช้ไม้ชนิดหัวไม้หุ้มสักหลาด มักถูกใช้ในการตีลูกส่ง และช่วยในการโซโล่ ของกลอง

กลองใหญ่ หรือ กลองเบส (bass drum) เป็นกลองที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ประกอบด้วยตัวกลองที่ทำด้วยไม้และมีหนังกลองทั้งสองด้าน กลองขนาดใหญ่ ตีด้วย Pedal โดยใช้เท้า มักจะถูกตีในจังหวะที่ 1 และจังหวะที่ 3 ของทุก ๆ " 1 ห้อง " ของเพลงนั้น ๆ ทั้งนี้ ในการตีกลองใหญ่นั้น จะไม่ได้ใช้มือตีเหมือนกลองใบอื่นๆ แต่จะใช้เท้าตี ผ่านอุปกรณ์ที่เรียกว่า กระเดื่อง (pedal) โดยอาจมีหนึ่งหรือสองกระเดื่องก็ได้ ตามแนวดนตรี หรือความสามารถในการใช้

กลองทิมปานี (หรือกลองเคตเทิลดรัม) เป็นกลองที่มีลักษณะเป็นหม้อกระทะ ซึ่ง มีหน้าหนังกลองหุ้มทับอยู่ด้านบน เป็นกลองชนิดเดียวที่ขึ้นเสียงแล้วได้ระดับเสียงที่แน่นอน เมื่อ

คล้ายหรือชนหน้ากลองโดยไม่ว่าจะใช้วิธีชนสกรูหรือเหยียบเพดดัล (ที่เหยียบ) ก็ได้ ไม่ใช่ที่ใช้ตีมีการ
หุ้มนวมตรงหัวไม้ตี ตีได้ทั้งเป็นจังหวะและรัว

ฉาบ (cymbals) เป็นฉาบที่มีขนาดใหญ่เล็กน้อย ใช้ตีเพื่ออัดพลังความหนักแน่น
ให้กับลูกส่ง และการโชนของกลอง เพื่อเป็นการสร้างสีสันให้กับตัวเพลง โดยส่วนใหญ่แล้ว ในการ
ควบคุมจังหวะให้กับเพลง ไม่ว่าเพลงแนวใดก็ตาม การตีฉิมบาลสนั้น มักจะเป็นการตีลงไปหนึ่ง
ครั้ง ในบาง " 1 ห้อง " และการตีฉิมบาลสนั้น มักจะไม่เป็นการตีอย่างต่อเนื่องไปตลอดและพรว้า
เพรือมากนัก

ฉาบไฮแฮต (hi-hat) ฉาบคู่ที่ควบคุมด้วย Pedal ให้เสียงสั้น-เปิด เป็นฉาบขนาด
กลางสองใบในแนวเดียวกัน สามารถถูกทำให้เข้าออก และ ประกบเข้ากันได้ ด้วยคันเหยียบซึ่งอยู่
ทางด้านล่างสุดของตัวเสาแขวนฉาบไฮแฮท โดยทั่วไปแล้ว ไฮแฮทและตัวเสาแขวนจะอยู่ทางด้าน
ซ้ายมือของกลองเล็ก ใช้ตีต่อเนื่องเพื่อบอกและควบคุมจังหวะทั้งหมดภายใน " 1 ห้อง " ของเพลง
นั้น ๆ ตลอดจนจบเพลง

กลองชุดเป็นเครื่องดนตรีที่มีบทบาทสำคัญของวงดนตรีจีนร่วมสมัยในการ
ขับเคลื่อนจังหวะและสร้างอารมณ์ให้กับเพลง โดยมีหน้าที่หลักๆ ดังนี้

ควบคุมจังหวะ (Timekeeping)

- ทำหน้าที่เป็น "เครื่องเมตรอนม" ของวง ดึงจังหวะให้เครื่องดนตรีอื่นเล่น
ตรงกัน และรักษา tempo (ความเร็ว) ของเพลงให้คงที่

1.3.2.7 เซลโล่

ภาพประกอบ 22 เซลโล่

ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567

เซลโล เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย นิยมเล่นใน วงออร์เคสตราและ วงเครื่องสาย ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากโลกตะวันตก เป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีตระกูลไวโอลิน อันประกอบไปด้วยไวโอลิน, วิโอล่า, เซลโล และ ดับเบิลเบส เซลโล เป็นเครื่องดนตรีสายประเภทสี่ ที่มีเสียงทุ้มลึก บทบาทที่ใช้ในวงดนตรี ใช้ในการประสานเสียงกับเครื่องดำเนินทำนอง เช่น กู๋เจิง

เครื่องดนตรีตั้งแต่ เครื่องทำจังหวะ กลอง ใ้แก้ว ฉาบ บั้ว ใหญ่ เล็ก ล้อ เครื่องทำดนตรี หยางฉิน ซอ ซลู่ยี่ ปี่ กู๋เจิง ขึ้นอยู่ที่คนเล่น จังหวะ อยู่ที่บ้านคน ถ้านักดนตรีมาครบวง ก็จะสามารถเล่นได้หลายชิ้น (สุวิธ : สัมภาษณ์)

2. บทบาทและสถานภาพของวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

วงดนตรีของมูลนิธิมีบทบาท ในการเข้าร่วมงานต่างๆ ทั้งการบรรเลงประกอบพิธีต่างๆ ในมูลนิธิ และยังมีบทบาทต่อชุมชนตำบลแม่กลอง และบทบาทต่อจังหวัดสมุทรสงคราม “วงดนตรีที่ใช้ในการช่วยงาน จังหวัดเชิญให้ช่วยไปแสดง อย่างเช่นงานปลาทุ ผ่านทางมูลนิธิ ถ้า ประธานมูลนิธิ ตอบรับ จะเรียกเด็กๆ ในวงดนตรีของมูลนิธิ ไปแสดง ทำการฝึกซ้อม เมื่อเด็กๆ ได้ ฝึกซ้อม และมีเวทีการแสดงให้เด็กๆ ได้แสดงดนตรี เด็กๆ จะภูมิใจ และเปิดโลกทัศน์” (สุวิธ สัมภาษณ์)

2.1 โอกาสในการใช้วงดนตรีเงินของมูลนิธิ

วงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม มีการออกงานแสดงต่างๆ ทั้งงานประจำจังหวัด สมุทรสงคราม งานเทศกาล หรืองานที่เจ้าภาพเชิญให้ไปบรรเลงในสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศ การแข่งขันประกวดดนตรีเงิน รวมถึงการออกรายการทางโทรทัศน์อีกด้วย ตัวอย่าง งานที่วงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้ออกแสดง ได้แก่

- นักดนตรีเงินมูลนิธิสว่างเบญจธรรมรับเชิญไปแสดงดนตรีเปิดงานฉลองครบรอบการก่อตั้ง 20 ปี จากชมรมหยงเหียนไท้จี่ (ไท่เก๊ก) แห่งประเทศไทย ภายในงานมีผู้ชม และแขกผู้มีเกียรติจากหลายจังหวัดและประเทศจีน สิงคโปร์ เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก ในวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2562

ภาพประกอบ 23 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีเปิดงานฉลองครบรอบ
การก่อตั้ง 20 ปี จากชมรมหย่งเหียนไท่จี (ไท่เก๊ก) แห่งประเทศไทย

ที่มา : SW MUSIC CENTER

- งานเทศกาลตรุษจีน นักดนตรีจีนวงมูลนิธิสว่างเบญจธรรม แสดงร่วมกับวงออร์
เคสตราจีน มูลนิธิศาลเจ้าปู่ - ย่า อุดรธานี ร่วมบรรเลงดนตรีเปิดงานประกวดศิลปะและดนตรี
2018 ASIA YOUTH ART FESTIVAL ในวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ภาพประกอบ 24 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมร่วมบรรเลงดนตรีเปิดงานประกวดศิลปะและ
ดนตรี 2018 ASIA YOUTH ART FESTIVAL

ที่มา : SW MUSIC CENTER

- นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม แสดงดนตรีจีน เพลง ปู่ปู่เกา ในการบันทึกเทปรายการคุณพระช่วย ในวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2562

ภาพประกอบ 25 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีจีน เพลง ปู่ปู่เกา
ในการบันทึกเทปรายการคุณพระช่วย

ที่มา : SW MUSIC CENTER

- นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม แสดงในโอกาสเทศกาลตรุษจีน 2019 ที่
Centralwold โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมและสมาคมอุปากรจีน ในวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.
2563

ภาพประกอบ 26 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีในเทศกาลตรุษจีน 2019

ที่มา : SW MUSIC CENTER

- นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม แสดงดนตรีจีน ในการบันทึกเทปรายการ
ตื่นแต่เช้า ช่องวัน 31 ในชื่อเทป “ เด็กไทยเล่นดนตรีจีน โรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน”

ภาพประกอบ 27 นักดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมแสดงดนตรีจีน ในการบันทึกเทปรายการ
ตื่นแต่เช้า ช่องวัน 31 ในชื่อเทป “ เด็กไทยเล่นดนตรีจีน โรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน”

ที่มา : SW MUSIC CENTER

- งานประจำจังหวัด งานปลาทุ เป็นงานประจำจังหวัดสมุทรสงคราม จัดในวันที่
ของทุกปี ทางจังหวัดจะมีการเรียนเชิญผ่านทางประธานมูลนิธิฯ ให้วงดนตรีของมูลนิธิ เข้าร่วม
บรรเลงประกอบในงาน

ภาพประกอบ 28 รายการเพลงที่ใช้ในงานปลาทุ

ที่มา มูลนิธิสว่างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

2.2 บทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานด้านการกุศล

มูลนิธิสว่างเบญจธรรม มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลืองานต่างๆ ของจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะวงดนตรีของมูลนิธิฯ ได้มีการรับบรรเลงในงานด้านการกุศล ได้แก่

พิธีงเต็ก ของคนในชุมชน ที่ได้รับเชิญให้ร่วมบรรเลง

พิธีงเต็กนั้นเชื่อว่าเกิดขึ้นมาในคราวเดียวกันกับการประกอบพิธีงเต็กแบบจีนิกาย แต่ไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเมื่อใด เนื่องจากการประกอบพิธีงเต็กแบบฆราวาสนั้นมีการสวดมนต์ด้วยมนต์ที่ใกล้เคียงกับมนต์ที่พระสงฆ์จีนิกายสวด เพียงแต่ทำการสวดโดยนักสวดที่สวดชุดขาวและสวดมนต์ด้วยภาษาจีนแต้จิ๋ว (วรชิน มั่งคั่ง 2549) มีขั้นตอนพิธีการดังนี้

1. เอียง เจ้ง ไค ตั่ว เริ่มพิธี ลูกหลานผู้ตายเข้าลูกหลานของผู้ตายสวดชุดกระสอบนั่งร่วมพิธีในบริเวณที่ประกอบพิธี จุดธูปไหว้ศพ นักดนตรีจะเริ่มบรรเลงในช่วงนี้ เพลงที่เลือกบรรเลงจะอยู่ในชุดพิธีพะเก่ง เลืออกจากในชุดพิธี ปกติจะบรรเลงไม่เกิน 10 เพลง หลังจากนั้นจะเริ่มพิธีเปิดกลอง นักดนตรีตีกลองบอกสัญญาณของการเริ่มพิธี โดยผู้อาวุโสจะเข้ากล่าวเปิด

พิธีด้วยการพูด คำ ที่ 4 คำนำมณฑลพิธีบูชา เพื่อเป็นสักขีพยานในการประกอบพิธี อีกทั้งเพื่อให้ทราบว่าลูกหลานมาทำพิธีเพื่อตอบแทนบุญคุณ มีการนำผ้าเทวทูต กระดาษเงินกระดาษทอง และเครื่องเซ่นไหว้มาทำพิธีของเหล่านั้น ก่อนจะนำไปเผา และดนตรีจะเริ่มบรรเลงเพลงโลวเฮียง จั่ง

เพลง โลว เฮียง จั่ง หรือ บทสรรเสริญสุคันธบูชา

เป็นบทสรรเสริญ การถวายเครื่องหอมธูปะหรือสุคันธนะเพื่อพุทธบูชา ชาวจีนนิยมเริ่มพิธีสวดมนต์ด้วยบทสวดสรรเสริญเรียกว่า สุคันธนะบูชา (เฮียงจั่ง) เป็นบทสวดที่จะสวดในตอนแรกเริ่มของบทสวดมนต์ คล้ายกับบทสวดบูชาพระรัตนตรัยของไทย เนื้อหาบทสวดกล่าวถึงการจุดเครื่องหอมเพื่อสักการะนอบน้อมต่อพระโพธิสัตว์

อัญเชิญพระโพธิสัตว์ปรากฏในงานพิธีที่จัดทำขึ้น เพื่อเป็นสิริมงคลให้ผู้เข้าร่วมงาน ผู้ศรัทธาในพระโพธิสัตว์มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง

南	ใน	諸	遙	ธิดา	爐	โถ	供
無	มอ	佛	閑	นัง	香	เฮียง	天
香	เฮียง	現	เพียง		乍	จา	地
雲	อิง	全	ซวง	隨	สุย	熱	อก
蓋	โก	身	เซ็ง	處	ชู่		๑
菩	ผ่อ		結	เกียก	法	หวน	如
薩	สัก		祥	เซียง	界	โก	來
摩	หม่อ		雲	อิง	蒙	ไม่ว	๑
訶	ฮอ				薰	เฮง	全
薩	สัก	๑	誠	เซ็ง			用
			意	อี่	諸		
(三稱)			方	ฮวง	佛	สุก	
			般	เฮง	海	ไฮ	
					會	ฮุย	
					悉	เส็ก	

ภาพประกอบ 29 บทสวดมนต์โลวเฮียงจั่ง

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก่ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ โฉวเสียงจิ้ง

2	<u>3 2 3 5</u>	2	<u>2 5</u>	<u>3 2 1</u>	2	-	2	<u>5</u>	<u>3 5 3 2</u>	1	<u>1 6</u>	1	<u>1 2</u>	<u>1 6</u>	
3	5	5	<u>3 2 3</u>	2	-	<u>3 2</u>	<u>3 5</u>	2	<u>2 3 2 1</u>	6	<u>1</u>	2	<u>1</u>		
2	<u>3 3 2</u>	1	<u>6 1</u>	2	5	5	<u>4 6</u>	5	<u>4</u>	3	<u>4</u>	3	<u>2</u>		
1	<u>6 3</u>	2	<u>4</u>	<u>3 2</u>	1	-	<u>1 2</u>	<u>1 6</u>	1	<u>3 3</u>	<u>3 3 2</u>	<u>1 2 3 5</u>			
2	<u>□</u>	-	<u>3 2</u>	3	2	1	5	<u>3 5 3 2</u>	1	<u>2 3 2 1</u>	6	<u>2</u>	7	<u>6</u>	
5	-	<u>1 2</u>	<u>1 6</u>	6	6	5	<u>5 5</u>	<u>5 2</u>	4	-	5	<u>4</u>	<u>3 2 3</u>		
2	<u>2 3 2 1</u>	<u>6 1</u>	<u>2 1</u>	2	<u>5 5</u>	5	<u>4 2</u>	5	<u>4</u>	3	<u>4</u>	3	<u>2</u>		
1	<u>6 □</u>	<u>3</u>	<u>2 4</u>	<u>3 2</u>	1	<u>5 5</u>	<u>5 6 5</u>	<u>4 3</u>	2	<u>3</u>	<u>5 5</u>	3	<u>4</u>	3	<u>2</u>
1	<u>□</u>	-	<u>1 3</u>	<u>2 3 2</u>	1	-	<u>3 4</u>	<u>3 2 1 2</u>	3	<u>3 3</u>	<u>2 3 2 1</u>	6	<u>1</u>		
2	-	<u>2 3</u>	<u>2 7</u>	<u>6 5</u>	6	<u>2 4</u>	<u>3 2</u>	1	<u>5 5</u>	5	<u>4 3</u>				
<u>2 3</u>	5	<u>3 4</u>	<u>3 2</u>	1	-	<u>1 3</u>	<u>2 3 2</u>	1	-	<u>3 4</u>	<u>3 2 1 2</u>				
3	<u>6 6</u>	<u>5 6 5</u>	<u>4 3</u>	2	-	<u>2 3</u>	<u>2 7</u>	<u>6 5</u>	6	<u>2 4</u>	3	<u>2</u>			
1	-														

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ ไฉนเสียงจั่ง

- - - ร	- - - ม	ร ม ฌ ร	- ฌ - ม	ร ด - ร	- - - -	- - - ร	- ฌ - ม
ฌ ม ร ด	- - - ด	- ล - ด	- ร - ด	- ล - ม	- - - ฌ	- - - ฌ	- ม ร ม
- - - ร	- - - -	- - - ม	- ร - ม	- ฌ - ร	- - - ร	ม ร ด ล	- ด - ร
- ด - ร	- - - ม	- ม ร ด	- - - ล	- ด - ร	- - - ฌ	- - - ฌ	- พ - ล
- ล - ฌ	- - - -	- พ - ม	- พ - ม	- ร - ด	- - - ล	- ม - ร	- พ - ม
- ร - ด	- - - -	- - - ด	- ร - ด	- ล - ด	- - - ม	- ม - ม	- ม ร ด
ร ม ฌ ร	- - - -	- - - ม	- ร - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ฌ	- - - ม
ฌ ม ร ด	- - - ร	ม ร ด ล	- ร - ฌ	- ล - ฌ	- - - -	- - - ด	- ร - ด
- ล - ล	- - - ฌ	- - - ฌ	- - - -	- ร - พ	- - - -	- - - ฌ	- พ - ม
ร ม - ร	- - - ร	ม ร ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - พ
- ร - ฌ	- - - -	- พ - ม	- พ - ม	- ร - ด	- - - ล	- ม - ร	- พ - ม
- ร - ด	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- ล ฌ พ	- ม - ร	- ม - ฌ	- ฌ - ม	- ฌ - ม
ร ด ร ม	- - - ม	- ม - ร	ม ร ด ล	- ด - ร	- - - -	- - - ร	- ม - ร
- พ - ล	- ฌ - ล	- - - ร	- พ - ม	- ร - ด	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- ล ฌ พ
- ม - ร	- ม - ฌ	- - - ม	- พ - ม	- ร - ด	- - - -	- - - ด	- ม - ร
- ม ร ด	- - - ม	- พ - ม	ร ด ร ม	- - - ม	- ม - ร	ม ร ด ล	- ด - ร

- - - -	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ช - ล	- - - ร	- พ - ม	- ร - ด	
- - - ช	- ช - ช	- - - พ	- ม - ร	- ม - ช	- - - ม	- พ - ม	- ร - ด	
- - - -	- - - ด	- ม - ร	- ม ร ด	- - - -	- - - ม	- พ - ม	- ร - ด	
- ร - ม	- - - ล	- ล - ช	- ล ช พ	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	
- ช - ล	- - - ร	- พ - ม	- ร - ด					

2. เถียว เล้ง มก เอ็ก นักสวดย้ายมาประกอบพิธีหน้าโต๊ะเศรพศพ นักสวดจะสวดเชิญดวงวิญญาณมาอาบน้ำและรับประทานอาหาร เนื่องจาก การประกอบพิธีกรรม นั้นดวงวิญญาณต้องบริสุทธิ์ก่อนที่จะเข้าร่วมพิธี จึงต้องมีการอัญเชิญดวงวิญญาณมาทำการชำระล้างร่างกายให้สะอาดก่อนที่จะนำเข้าพิธีสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดี ดนตรีบรรเลงพร้อมกับการเริ่มสวดมนต์บทแรก

3. ไป ข้า นักสวดจะเดินนำลูกหลานมาประกอบพิธีบริเวณที่ประกอบ ขึ้นตอนนี้อย่ากันว่าเป็นการนำดวงวิญญาณมาสวดมนต์ขอขมากรรม และสรรเสริญพระสูตร เพื่อขอขมากรรม และทำการอุทิศให้กับบรรพบุรุษด้วย ดนตรีเริ่มบรรเลงประกอบพิธี เมื่อเริ่มสวด มนต์บทแรกของพิธี และเมื่อประกอบพิธีสวดมนต์เสร็จแล้ว จึงบรรเลงเพลงได้ว เยี่ยง จัง ในทำนองช้า

4. โฝว ฮุก นักสวดสวดมนต์เพื่อเชิญดวงวิญญาณมารับฟังธรรม และ สวดมนต์นำลูกหลานเดินเป็นวงกลม เพื่อแสดงถึงความสามัคคีกลมเกลียว

ในกระถางรูป ตามหลักการของพิธีจะให้ลูกชายเป็นคนถือกระถาง แต่ถ้า หากไม่มีลูกชาย ลูกสาวสามารถถือได้เช่นกัน ในส่วนของดนตรีบรรเลงเพลง เพลงโลว เยี่ยง จัง ในทำนองเร็ว และตามด้วยเพลงประกอบพิธีกรรมอื่นๆตามความเหมาะสมของเวลา ผู้ร่วมพิธีก็จะ ยืนขึ้นแล้วพนมมือถือรูปคนละ 1 ดอกแล้วเดินตามลำดับการเดิน

5. ตุย จิง การจัดโต๊ะบูชาบรรพบุรุษ โดยมีการจัดอาหารและเครื่องเซ่น ไว้สำหรับไหว้บรรพบุรุษ ในการประกอบพิธีชุดนี้ลูกหลานที่เข้าร่วมพิธีนั้นต้องถอดชุดกระสอบ ออก นักสวดเริ่มการสวดมนต์ เพื่อเซ่นไหว้ดวงวิญญาณของบรรพบุรุษที่ได้ล่วงลับ และเชิญมารับ ของเซ่นไหว้จากลูกหลานของตน

6. โขย สุก เก้ง พิธีกรรมนี้จะคล้ายกับการให้ทาน ในพิธีจะมีข้าวสาร ส้ม และเงินทองใส่ถาด เพื่อถวายแก่พระสงฆ์ เมื่อเสร็จพิธีแล้วให้นำไปแจกจ่ายคนในครอบครัวหรือผู้คนในชุมชน เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง มั่งมีศรีสุข และเกิดสิริมงคลแก่ตนเอง คนตรีบรรเลงประกอบการเริ่มสวดมนต์ในเพลงชา กุญ อีเป็นเพลงแรกของชุด และเมื่อต้องการจะเดินนำขบวนไปประกอบพิธีที่หน้าโต๊ะเคารพศพ จึงบรรเลงเพลงโลว เอียง จังในทำนองเร็วขึ้น เพื่อประกอบการสวดมนต์ในขณะที่เดินขบวนเคลื่อนย้ายสถานที่ประกอบพิธี

7. ก๊วย เกี้ย นักสวดเดินสวดมนต์นำดวงวิญญาณให้เดินข้ามสะพาน โดยลูกหลานนั้นจะมีการสะพานไควจี ซึ่งนับเป็นเงินอย่างหนึ่งมาฝากให้กับดวงวิญญาณ และใช้หนี้ให้กับขุนคลัง เมื่อขณะข้ามสะพานก็มีการหย่อนเหรียญลงในน้ำบริเวณทางขึ้นสะพาน ก็เพื่อเป็นการบริจาคทาน และใช้หนี้แทนผู้ตาย และเมื่อเดินข้ามสะพานมาถึงโต๊ะบูชาขุนคลัง นักสวดจะทำการอ่านประกาศมอบใช้หนี้ให้พระองค์ทราบ ซึ่งมีใจความว่า ขอพระรัตนตรัยได้โปรดนำวิญญาณข้ามสะพานไปใช้หนี้ให้พระองค์ ซึ่งได้ยืมมาตั้งแต่เวลาปฏิสนธินั้นด้วยเถิด บัดนี้ท่านผู้นั้นได้ถึงแก่กรรมแล้ว (วรชิน มั่งคั่ง 2549) เมื่อเสร็จแล้วนักสวดจึงเดินนำข้ามสะพานกลับ เพลงที่ใช้ประกอบพิธีในช่วงนี้จะมีเสียงยาวก็ขึ้นกับความต้องการของเจ้าภาพ จำนวนลูกหลานมากน้อยเพียงใด เวลาและความเหมาะสมของพิธี

ภาพประกอบ 30 นักสวดเดินสวดมนต์นำดวงวิญญาณข้ามสะพานไควจี

ที่มา มูลนิธิสว่างเบญจธรรม แผนกทรง

8. สั่ง สุก นักสวดนำสวดมนต์บริเวณหน้าโต๊ะพิธี โดยทำพิธีการส่งเสด็จองค์พระสัมาสัมพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ต่างๆให้กลับสู่สรวงสวรรค์ และบรรเลงเพลงโลว เอียง จัง ทำนองเร็ว และตามด้วยทำนองช้า

9. สั้ง เล้ง เป็นการสวดมนต์ส่งดวงวิญญาณกลับสู่สรวงสวรรค์ จบท้ายพิธีด้วยการปิดกลอง ผู้อาวุธโสกล่าว ฮวงโก้ว ปิดพิธีและนำศพผู้ตายไปที่สุสาน

2.3 บทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานพิธีกรรม

งานประจำปีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม 2566

ตาราง 4 งานประจำปีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม 2566

งานประจำปี 2566 ปีเถาะ		วันสำคัญ
วันอาทิตย์ที่ 22 ม.ค.	เจียงวีย	ชิวอิก
วันพฤหัสบดีที่ 26 ม.ค.		ชิวโหวง
วันอาทิตย์ที่ 29 ม.ค.		ชิวโป๊ย
วันจันทร์ที่ 30 ม.ค.		ชิวเก๊า
วันศุกร์ที่ 10 มี.ค.	ย้งวีย	จับเก๊า
วันอังคารที่ 14 มี.ค.		ย้งจับซา
วันพฤหัสบดีที่ 4 พ.ค.	ซาจ้งวีย	จับโหวง
วันพฤหัสบดีที่ 18 พ.ค.		ย้งจับเก๊า
วันจันทร์ที่ 5 มิ.ย.	ส้งวีย	จับโป๊ย
วันพฤหัสบดีที่ 22 มิ.ย.	โหวงวีย	ชิวโหวง
วันศุกร์ที่ 28 ก.ค.	ลักจ้งวีย	จับอิก
วันพุธที่ 16 ส.ค.	จิกจ้งวีย	ชิวอิก
วันพุธที่ 30 ส.ค.		จับโหวง
วันพุธที่ 14 ก.ย.		ย้งจับเก๊า
วันพฤหัสบดีที่ 21 วันศุกร์ที่ 22 และวันเสาร์ที่ 23 พ.ค.	โป๊ยจ้งวีย	ชิวโป๊ย
วันพฤหัสบดีที่ 18 พ.ค.		จับโหวง
วันอาทิตย์ที่ 15 ต.ค. ถึง วันจันทร์ที่ 23 ต.ค.	เก๊าจ้งวีย	ชิวอิก
		ชิวเก๊า
วันจันทร์ที่ 11 ธ.ค.	จับจ้งวีย	ย้งจับเก๊า

ตาราง 4 (ต่อ)

งานประจำปี 2566 ปีเถาะ			วันสำคัญ
วันเสาร์ที่ 30 ธ.ค.2567	จับอึกจ้วย	จับโป้ย	วันสารทเดือนสิบ
วันที่ 20 ม.ค. 67		ชิวโป้ย	วันประสูติองค์ปู่โสดไจ้ว
วันที่ 23 ม.ค.		จับยี่	เซียงซิง
วันที่ 4 ก.พ.	จับยี่จ้วย	ยี่จับสี่	ไหว้ส่งเสด็จ เอาตะเกียงที่กงลง

ที่มา มูลนิธิสืงว้างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (2566)

พิธีกรรมสำคัญของมูลนิธิสืงว้างเบญจธรรมที่ร่วมจัดงานในทุกๆ ปี ได้แก่

2.3.1 งานพะเก่ง การแก้ปีชง เสริมดวงชะตาให้ผู้เข้าร่วม

“ แรกเริ่มมีการสวดมนต์จีน การสวดมนต์เหมือนกันทั่วประเทศมาจากตัว เครื่องสืงว้าง บางที่แต่จี้ว จี้นกลาง ทำนองไม่เหมือนกัน ออกเสียงต่าง คลาสสิก แล้วแต่ที่ กระจายออกเริ่มมีครูสอนดนตรีมาจากเมืองจีน ไม่แตกต่างกันมาก แตกต่างที่การเอื้อน เนื้อหาเหมือนกัน บางที่ เอาเพลงสากลมาใส่ในบทสวดมนต์ สั้นเยื้องๆ หน่อย มาใส่ในบทสวด ไม่เหมาะสม แต่ควรเล่นสำหรับโชว์มากกว่า การนำมาสวดมนต์ ฟังสวดไหว้ได้ แต่ไม่ควรเอาไปใส่ในบทสวด ไม่ซึ้ง อาจารย์ใครมัน ไม่มีผิดไม่มีถูก อาจารย์สอนแบบโบราณที่นี้ไม่เอาทำนองสากลมาใส่ ไม่เอาเพลงสนุกสนานมา ต้องเป็นเพลงที่เกี่ยวกับมนต์ อย่างเช่น สวดมนต์จีนโดยปกติโบราณมี 3 ทำนอง เฮียงฮั่ว จังหะ สวดแต่จี้ว ไม่ใช่พระ ใส่ชุดขาว เสื้อฮั้ว กังฮั้ว กวางตุ้งพระใช้ มนต์ที่จะสวด สวดบูชาพระเคราะห์ทั้งเก้า มนต์บทนี้มันดันบทการกล่าวถึง บทนี้จะสวดวันไหน ช่วงไหน กำหนดวันเวลา ถ้าตรุษจีน จะเป็นวันที่ 8 7 กับ 9 จีนและวันเกิดจะสวดบทนี้ได้ มนต์นี้กล่าวถึงใครที่บูชา ดาวนพเคราะห์จะทำให้อายุยืนยาว ถ้ามีบุญการที่ล่วงลับไปแล้ว จะทำให้เข้าไปสวดในแดนสุขาวดี กิจการพืชสวนไร่นาจะดีขึ้น ในมนต์มีคาถา เรียกว่าจี้ว จะมีเฉพาะ มีหลายมนต์ ประกอบพิธีกรรมที่ทำเป็นประจำ มนต์ของมหายานจะมีหลายเล่ม ยุคเก่าเอาคัมภีร์จากอินเดียมาแปล เหมือนพระถังเซียงมาก็มีการแปลแล้วแต่พระอาจารย์ นำมาเล่มเดียวกัน และมีการสังคายนาเป็นระยะๆ อันไหนไม่ยืดยาวเกินไป ถ้าสวดบทนี้จะปกป้องคุ้มครอง อะไรบ้าง พระจีน พระญวน สวดครั้งหนึ่งใช้เวลา เกือบ 1 ชั่วโมง สวดไม่เดินรูปไว้ การเดินรูปคล้ายกับการเวียนเทียน ทำสมาธิ การกล่าวพระนามของพระโกลัสซัยคุรุ พุทธเจ้า พระพุทธเจ้าหมอยาต้นแบบการสร้างพระกริ่ง เตี่ยซือฮุด ดนตรีประกอบเป็นกุศลบายเพื่อคนฟังสวดมนต์เฉยๆ ได้ฟังสิ่งที่ดีไปด้วยจิตใจได้จดจ่อบทสวด ” (สุวิษ สมภาษณ์) ทางวงดนตรีของมูลนิธิจึงได้จัดชุดบทเพลงในการบรรเลงประกอบพิธีพะเก่ง เพื่อให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน มีบทเพลงประกอบการสวดมนต์ที่สำคัญ ในแต่ละช่วง ดังนี้

เพลงหน้าตัว เป็นเพลงที่ต้องบรรเลงก่อน คล้ายกับการไหมโรงขึ้นต้นก่อนการเริ่มพิธี เพลงไหมโรงจะมีแตกต่างกันไปตามสำนักอาจารย์ วงดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ได้ตั้งเพลงหน้าตัวในการไหมโรง ตอนเริ่มจังหวะรอกลองนำ แล้วเล่นวน

เพลง หน้าตัว

6 1 2 1 2 3 5
 0 1 6 5 2 3 6 3 5 6 5 0 1 □ 6 5 2 3 6 3 5 6 3 2
 2 5 3 2 3 3 2 2 5 3 2 1 5 6 1 3 2 3 1 5 6
 2 2 2 2 3 3 3 3 1
 0 ————— 00 —————
 1 1 1 6 1 5 6 1 3 3 2 4 3 2 1

เพลง หน้าตัว

Intro

| - - - ล | - ด - ร | ด ร ม ช | - - - - |

ท่อนบรรเลง

ด ล ช ร	ม ล ม ช	ล ช - -	ด ล ช ร	ม ล ม ช	ล ช - -	ม ร - -	ช ม ร ม
- ม - ร	ช ม ร ด	- ช ล ด	ม ร ม ด	ช ล - -	- - - ร	- ร - ร	- ม - ม
- ม - ม	- ด - ด	- ด - ด	- - - -	- ด ด ล	ด ช ล ด	- ม ม ร	ช ม ร ด

(กลับต้นท่อนบรรเลง 3 รอบ)

เพลงเดินรูป พิธีเดินรูป เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ เป็นการสรรเสริญและรับพรจากเทพเจ้า 9 พระองค์ อันเป็นภาคหนึ่งของพระพุทธรเจ้า 7 พระองค์ และพระโพธิสัตว์ 2 พระองค์ โดยเชื่อว่าเมื่อรับพรจากเทพเจ้าแล้ว จะทำให้จิตใจเบิกบานผ่องแผ้ว มีแต่ความสุข ความเจริญ ผู้เข้าร่วมพิธี

จะนั่งขาวห่มขาว เดินต่อแถว เป็นวงกลม มีการบรรเลงเพลงและการสวดมนต์ประกอบการเดินรูป
ดังนี้

(佛繞)

(เดินรูป)

南 ไน

無 มอ

消 เชียว

災 ไจ

延 เอียง

壽 สั่ว

藥 เอียะ

師 ชือ

佛 อก

ภาพประกอบ 31 บทสวดมนต์ประกอบการเดินรูป

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก่ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

บทเพลงประกอบการเดินรูป

3 3 2 3 2 3 2 1 6 2 1 - : ||

บทเพลงประกอบการเดินรูป

| - - - | - - - ม | - ม - ว | - ม - ว | - ม - ว | ด ล ร ด | - - - | - - - |

2.3.2 วันคล้ายวันประสูติพระโพธิสัตว์กวนอิม

วันคล้ายวันประสูติ พระโพธิสัตว์กวนอิม พระโพธิสัตว์กวนอิม ทั้งชาวไทย และชาวจีน รวมถึงผู้คนอีกหลายเชื้อชาติ ที่ให้ความนับถือ เลื่อมใสศรัทธา ต่างพร้อมใจกันจัดทำพิธี กราบไหว้ สักการบูชา และทำความดีในวันนี้ โดยเชื่อว่า ผู้ที่ได้ทำความดี ในวันสำคัญเช่นนี้ จะได้รับประทานพรจาก องค์เจ้าแม่กวนอิม ด้วยความเชื่อของผู้คนที่เคารพนับถือ ได้เล่าขานมาแต่โบราณว่า องค์เจ้าแม่กวนอิม คือ พระโพธิสัตว์ ผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา ลงมาโปรดทุกชีวิต ให้พ้นทุกข์ภัยมากที่สุดองค์หนึ่ง และใน 3 วันสำคัญใหญ่ของ พระโพธิสัตว์กวนอิม คือ

1. วันคล้ายวันประสูติ (วัน 19 ค่ำ เดือน 2)
2. วันคล้ายวันออกบวช (วัน 19 ค่ำ เดือน 9)
3. วันคล้ายวันสำเร็จมรรคผล (วัน 19 ค่ำ เดือน 6)

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนซีอิ้มผู้สัก) เป็นพระโพธิสัตว์ ที่มีพระนามปรากฏตั้งแต่ยุคแรกของ พระพุทธศาสนา ฝ่ายมหายาน เดิมเรียกพระนามว่า “ปัทมปาณีโพธิสัตว์” ชาวจีน ออกพระนามว่า “กวนอิม” เป็นการออกเสียงตามศัพท์ แปลจากคำว่า “อวโลกิเตศวร” ซึ่งพระอาจารย์กุมารชีพ แปลว่า “กวนซีอิ้ม” แปลว่า “ผู้ฟังเสียงแห่งโลก” ต่อมาเนื่องจากคำว่า “ซี” ไปตรงกับพระนามของ พระเจ้าจักรพรรดิถังไท่จง คือ “หลี่ซีเหมิง” จึงตัดคำว่า “ซี” ออกเหลือเพียงแต่ “กวนอิม” ต่อมา พระถังซำจั๋ง (เฮียนจัง) ซึ่งเชี่ยวชาญภาษาสันสกฤต และจีน ได้แปลใหม่เป็น “กวนจือใจ” แปลว่า “ผู้ฟังโดยอิสระ” แต่ทั่วไป ยังคงนิยมออกนามว่า “กวนอิม” อยู่ พระโพธิสัตว์ สามารถประทานอภัย คือ การช่วยให้พ้นทุกข์ภัย, มีใจภัย, อคติภัย, อุทกภัย และคัสตราภัย เป็นต้น การขอให้พ้นภัย ก็ไม่ลำบาก เพียงแต่ตั้งใจภาวนา คำว่า นโม ขอนอบน้อมแด่ พระกวนอิมโพธิสัตว์ เท่านั้น ท่านก็จะมาโปรดทันที ในอวโลกิเตศวร สมานิสสูตร กล่าวว่า ทรงเป็นพระสังฆธรรมประสาทตถาคต ผู้ทรงตรัสรู้แล้วในอดีต แต่ทรงสงสารเหล่าสัตว์ จึงทรงดำรงอยู่ในโพธิสัตว์กาย เพื่อโปรดสัตว์

สถานที่ที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมของทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ได้แก่ หนารูปปั้นขององค์พระโพธิสัตว์กวนอิมที่อยู่ในมูลนิธิฯ และจะทำพิธีสวดมนต์ใช้บทสวดที่ชื่อว่า โผเม้งพิน ซึ่งเป็นบทที่ใช้สวดบูชาสรรเสริญพระโพธิสัตว์กวนอิม

ทุกครั้งที่สวดพิธีกรรม จะเริ่มจากการสวด โผเม้งพิน จากบทสวดข้างต้น เพื่อบูชาพระรัตนตรัย บูชาเครื่องหอม รูปเทียน เปรียบเสมือนการสวดบทบูชาพระรัตนตรัยของพุทธศาสนิกชนชาวไทย หลังจากนั้นเริ่มสวดบทแรก เรียกว่า บทไคเก็งก็ มีบทสวดและความหมายของบทสวด ดังนี้

โค เกง กี่ (คาถาบทแรก)

開經偈

* บุษเสียง ชิม ชิม มุข เมียว ผัน บัก เขียน วัน กิบ นัน เจา จี
無上甚深微妙法 百千萬劫難遭遇

• งอ กิม เกียน บุญ เด็กเขา ซี ยง ไก หยู่ โล จิน สิด จี
我今見聞得受持 願解如來懺法義

• นำ มอ ผัน ฟา ฮุย เขียง ฟุ ผู่ สัก (3 จบ)
南無法華會上佛菩薩

ภาพประกอบ 32 บทสวด โค เกง กี่ (คาถาบทแรก)

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก่ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

พระธรรมอันล้ำลึก กว้างใหญ่ หาที่เปรียบมิได้, ต้องสร้างกุศล กี่หมื่น กี่พันกัลป์
จึงจะมีโอกาสได้พบเห็น พระธรรมนี้

เมื่อได้พบ ข้าพเจ้าพองรับน้อมศึกษาและปฏิบัติ, เพื่อให้รู้แจ้ง เข้าใจถึงสัจธรรม
แห่งพระตถาคตเจ้า,

ขอนอบน้อมแด่ พระธรรมแห่ง พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ ขอกราบสักการะบูชา
หลังจากนั้นจะเป็นบทสวดแบบอ่าน โดยจะมีใจความสำคัญเกี่ยวกับคำสั่งสอน
ของพระโพธิสัตว์ ระวังอารมณ์ความโกรธ เมื่อความหลงผิด พึงระลึกถึงพระโพธิสัตว์ ผู้นั้นจะ
สามารถพ้นทุกข์ แห่งความมีอยู่ และเป็นอยู่

ข้า ฮวย บุ่ง (สวด ขอขมากรรม)

懺悔文

* งอ ชิก ขอ เจา จู อก เสียบ ไก อิว บู ซี ทำ จิน ซี
我昔所造諸惡業 皆由無始貪嗔癡

• ชง เชน จี อี จื่อ ขอ เชน กิม ดุย ฟุ เขียน คิว ข้า ฟุย
從身語意之所生 今對弗前求懺悔

ภาพประกอบ 33 บทสวด ข้าฮวย บุ่ง (สวดขอขมากรรม)

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก่ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

บาปกรรม อกุศลทั้งหมด ที่ข้าพระองค์ได้กระทำให้มาแล้ว ตั้งแต่อดีต, ความโกรธ, ความโลภ, ความหลงทั้งหมด ไม่ว่าเริ่มเกิดมี ตั้งแต่เมื่อใด, ทั้งที่เกิดจาก กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม อันเป็นเหตุให้อุบัติขึ้น, ในขณะนี้ ณ เบื้องพระพักตร์ แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้า บัดนี้ ข้าพระองค์ได้สำนึกถึงกรรมนั้นแล้ว ขอพระองค์ทรงโปรด อุดโทษ อโหสิกรรม ด้วยเทอญ.

ฮ้วย เฮียง กี่ (แผ่เมตตา)

回 向 偈

* ยง อี้ ชือ กง เด็ก

願 以 此 功 德

• เขียง เปา ชือ ตง เอ็น

上 報 四 重 恩

• หยก เยา เกียน บุน แจ

若 有 見 聞 者

• จิน ชือ อี้ เปา เซง

盡 此 一 報 身

จิง จิม ฟุ เจง โท

莊 嚴 佛 淨 土

ฮา จี ซาม ทู จู

下 濟 三 途 苦

เส็ด ผัด ผู้ ที่ ชิม

悉 發 菩 提 心

ทง เซง เกก ลก กวด

同 生 極 樂 國

ภาพประกอบ 34 บทสวด ฮ้วย เฮียง กี่ (แผ่เมตตา)

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก่ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

ปรารภนาจิตด้วยบุญกุศลนี้ ขอถึงอสังการ พุทธสุทธิภูมิ ขึ้นเบื้องบน ขอส่งผลถึง ผู้ทรงคุณอันใหญ่หลวงทั้ง 4 อันได้แก่ พระพุทธเจ้า พระมหากษัตริย์ ครูอาจารย์ คุณบิดามารดา, ลง เบื้องล่าง ขอให้เป็นทาน แก่อบาวยุมิทั้ง 3 อันมี ดิรัจฉาน เปรต อสุรกาย หากแม้นมีผู้ใดได้เห็น ได้ สดับดังนี้, ล้วนก่อเกิดโพธิ (ปัญญา การรู้แจ้ง), ยามสิ้นรูปกาย สดทำยนี้ล้วนจุติใน สุขาวดี ด้วยกัน

ข้า กุญ อี (ไตรสรณาคม)

三皈依

* จื่อ กุญ อี ฟุ ตง ยง จง เซง ที โก ไต เตา ผัด บู เชียง ชิม
自歸依佛 當願衆生 體解大道 發無上心

* จื่อ กุญ อี ผับ ตง ยง จง เซง ชิม ยิบ เกง จัง ดี พุย หยู ไช
自歸依法 當願衆生 深入經藏 智慧如海

* จื่อ กุญ อี เจง ตง ยง จง เซง ทง ลี ไต จง อี ไช บู ไร ฮัว น้า เซง จง
自歸依僧 當願衆生 統理大衆 一切無礙和南聖衆

ภาพประกอบ 35 บทสวด ข้า กุญ อี (ไตรสรณาคม)

ที่มา หนังสือบทสวดมนต์งานพะเก้ง มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม

ข้าพเจ้าขอยึดถือ พระพุทธรูปเป็นสรณะ, ขอให้ปณิธานนี้ พึงบังเกิดมี แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย, จะขอปรับตน อย่างเหมาะสม เพื่อให้ถึง มหามรรค (หนทางแห่งนิพพาน), ขอให้บังเกิดจิตมุ่งตรงต่อ อนุตรระสัมโพธิ (การตรัสรู้อย่างสมบูรณ์สูงสุด)

ข้าพเจ้าขอยึดถือ พระธรรม เป็นสรณะ, ขอให้ปณิธานนี้ พึงบังเกิดมี แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย, ขอให้เข้าถึง พระสูตรปิฎก อันละเอียดลึกซึ้ง, ขอให้มีความ ปัญญา ดังมหาสมุทร.

ข้าพเจ้าขอยึดถือ พระสงฆ์ เป็นสรณะ, ขอให้ปณิธานนี้ พึงบังเกิดมี แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย, ขอให้ได้เป็น ผู้อภิบาล ดูแลมหาบริษัท, โดยปราศจากอุปสรรคทั้งปวง, ข้าพเจ้าขอนอบน้อม สักการะแด่ พระอรหันต์ทั้งปวง โดยพร้อมเพรียงกัน

พิธีกรรมนี้จะใช้เพลงที่สำคัญได้แก่ เพลงแป๊ะเหยี่ยวช่วยไก่อ้ว นิยมใช้บรรเลงไปพร้อมกับการสวดมนต์ จะบรรเลงเพลงตามหลังเพลงโหมโรงหรือเพลงหน้าดัว และขึ้นต้นด้วยเพลงแป๊ะเหยี่ยวช่วยไก่อ้ว เพื่อแสดงถึงการเริ่มพิธี บางพิธีกรรมจะใช้เพลงนี้ในการบรรเลงเพลงปิดท้าย เพื่อแสดงถึงการปิดพิธีเช่นกัน

เพลง เป๊ะห้ยช่วยไก่อ้ว

| 3 2 1 | 6 1 2 5 | 3 2 3 | 1 2 3 5 | 3 2 1 |

| 1 6 0 1 | 2 3 2 1 | 6 7 6 5 | 3 5 6 | 2 3 2 5 |

| 3 2 3 | 2 1 6 2 | 7 6 5 | 3 5 0 6 | 5 6 1 |

| 1 6 0 1 | 3 5 | 6 1 5 | 3 5 0 1 | 6 5 3 5 |

| 3 2 1 | 5 6 5 | 3 2 1 |

| 0 6 | 3 2 1 | 6 5 - |

เพลง เป๊ะห้ยช่วยไก่อ้ว

| ม ร ด - | ล ด - ร | ช ม - ร | ม ด ร ม | ช ม ร ด | ด ล - - | ด ร ม ร | ด ล ท ล |

| ช ม ช ล | - ร ม ร | ช ม - ร | ม ร ด ล | ร ท ล ช | - ม - ช | ล ช ล ด | - ด - ล |

| ด ม - ช | ล ด - ช | - ม - ช | ด ล ช ม | ช ม ร ด | - ช ล ช | - ม ร ด | ด ล - - |

| ด ร ม ร | ด ท ล ช | ช ม ช ล | - ร ม ร | ช ม - ร | ม ร ด ล | ร ท ล ช | - ม - ช |

| ล ช ล ด | - - - ล | - ม - ร | ด ล - ช |

เพลงที่สำคัญในพิธีนี้อีกเพลงหนึ่ง ได้แก่ เพลง นำมอ จะหยิบยกบทสวดนำมอ มาใช้ 3 บทสวด แต่ละเพลงมีชื่อนำมอที่แตกต่างกัน ซึ่งจะตั้งชื่อตาม ชื่อพระพุทธรูปเจ้าแต่ละพระองค์ หรือพระนามพระโพธิสัตว์ มีบทสวดและเพลงที่ใช้ประกอบบทสวด ดังนี้

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอเอียงสำจุ๊ก

| : 6 1 1 2 3 2 3 2 3 2 1 - : |

6 1 1 2 3 2 3 2 3 3 5 1 - |

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอเอียงสำจุ๊ก

- ล ด ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม ร ด	- - -	- ล ด ร	- ม - ร	- ม - ร
- ม ร ด	- - -	- ล ด ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม ร ด	- - -	- ล ด ร
- ม - ร	- ม - ร	ม ม ช ด	- - -				

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอชำจำ

| : 1 1 2 3 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 1 1 : |

1 1 2 3 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 1 3 5 1 - |

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอชำจำ

| - ด ด ร | - ม - ม | - ร - ม | - ร - ม | - ร - ม | - ร - ม | - ร - ด | - - - |

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอใต้ปุยกวงซืออิมผ่อสัก

:	1	1	2	3	3	3	3	3	5	3	2	2	:	
	1	1	2	3	3	3	3	3	4	3	-			

บทเพลงประกอบการสวดมนต์ในมอใต้ปุยกวงซืออิมผ่อสัก

- ด ด ร	ม ม ม ม	ม ช ม ร	- - - ร	- ด ด ร	ม ม ม ม	ม ช ม ร	- - - ร	
- ด ด ร	ม ม ม ม	- ม - พ	- - - ม					

2.3.3 พิธีทิ้งกระจาด

พิธีทิ้งกระจาด และ เชิญดวงวิญญาณผู้ไร้ญาติ (ซิโกวไต่วโกวฮั้ง) พิธีนี้ได้เป็นแนวทางปฏิบัติของ นิการยมนตรยาน เพื่อแสดงพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธเจ้าและเหล่าพระโพธิสัตว์ต่อเหล่าสัตว์ โลกทั้งหลาย เมื่อมีการแปลพระสูตรเป็นภาษาจีน พิธีนี้จึงมีการถ่ายทอดสืบเนื่องต่อมาเรื่อยๆ แม้หลังสมัยพระพุทธเจ้าปรินิพพาน ประชาชนจีนทั่วไปเมื่อถึงวันที่กำหนดก็จะจัดมณฑลพิธีและนิมนต์พระสงฆ์ไปสวดมนต์อุทิศแก่ดวงวิญญาณ ส่วนชาวจีนที่อยู่ตามถิ่นห่างไกล นิมนต์พระสงฆ์ลำบาก ก็จะจัดเพียงเครื่องบูชาไหว้ด้วยอาหารแก่วิญญาณแร้วร้อนและบรรพบุรุษแทน จนทุกวันนี้ (เศรษฐพงษ์ จงสงวน 2549 : 104)

ในส่วนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ซึ่งจะจัดทุกๆ 3 ปี แต่แต่ละปีจะมีผู้คนประสบอุบัติเหตุ การฆาตกรรม และเสียชีวิตจากเรื่องอื่นๆ ต้องบาดเจ็บ ล้มตาย เป็นจำนวนมาก ดวงวิญญาณเหล่านั้น เป็นสัมภเวสี ได้รับความทุกข์ทรมาน ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการมูลนิธิฯ โดย เทวบัญชาแห่งองค์ปิยเขียนโจวซือ ให้กำหนดจัดพิธีทิ้งกระจาด (ซิโกวไต่วโกวฮั้ง) ทุกๆ 3 ปี เพื่อเชิญดวงวิญญาณร้อนรุ่มมาฟังธรรมะ รับเครื่องเซ่นไหว้ เครื่องนุ่งห่ม และรับอานิสงส์จากสาธุชนผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย เพื่อจะได้คลายความทุกข์ทรมาน และไปผุดไปเกิดในสุคติภพ ” สวรรค์ก่อเกิดคุณธรรมอันสูงส่ง มนุษย์มีจิตเวทนาสงสารในทุกข์ของผู้อื่น

ภาพประกอบ 36 เชิญดวงวิญญาณผู้ไร้ญาติจากสุสานเขาช้าง

ที่มา มูลนิธิสว่างเบญจธรรม แผนกทรง

ขั้นตอนพิธีการมีดังนี้

พิธีแรกได้แก่ พิธีเชิญดวงวิญญาณผู้ไร้ญาติ จากสุสานเขาช้างมายังมูลนิธิฯ และเชิญดวงวิญญาณ จากสถานที่ต่างๆ ทั้งทางบก และทางน้ำ ทำพิธีไหว้ดวงวิญญาณ พระสงฆ์ไทย สวดพระอภิธรรม แผนกฝ่ายทรงของมูลนิธิฯจะทำพิธีทรง อัญเชิญองค์โป๊ยเซียนโจรชื่อประทับทรง เมื่อประทับทรงเรียบร้อยแล้ว จะต้องเดินทางไปเก็บวิญญาณจากสถานที่สาธารณะต่างๆ เป็น ขบวนแห่ มีดนตรีห่อแก้ว ประกอบในการเชิญดวงวิญญาณ นำพาดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับสู่ มูลนิธิสว่างเบญจธรรม เพื่อมาประกอบพิธีกรรมยังมูลนิธิฯ โดยขณะที่ทำพิธีจะมีผู้ถือโคมสลิต วิญญาณหรือภาษาจีนแต้จิ๋วเรียกว่า ท่งฮวง ติดตามเสมอ

ภาพประกอบ 37. ชีญตวงวิญญาณไร้ญาติตามท้องถนนในพื้นที่อำเภอสามร้อยยอด
โดยคณะทรงของสว่างเมธีฯและสว่างเบญจธรรมฯ

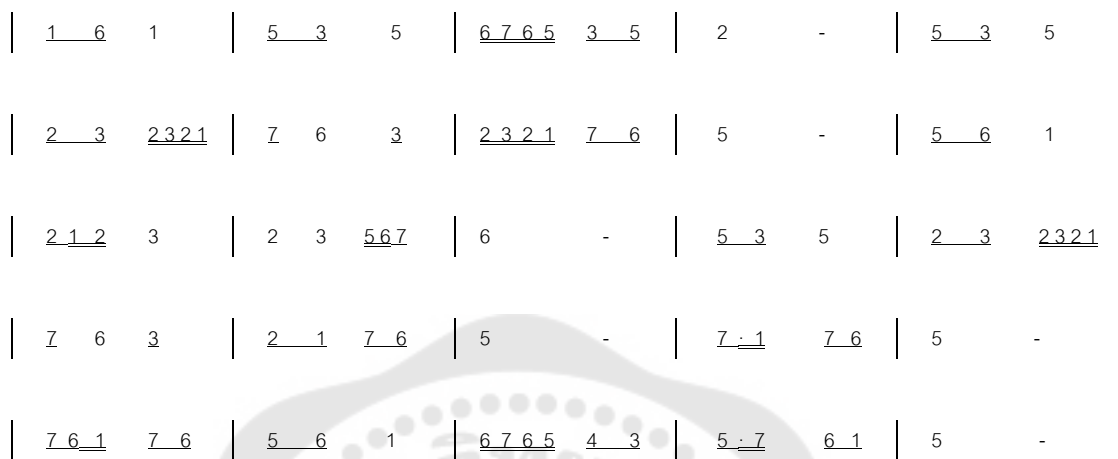
ที่มา มูลนิธิสว่างเบญจธรรม แผนกทรง

หลังจากนั้นตามด้วย พิธีเดินรูป เป็นการเดินเวียนพิธี 3 รอบ เพื่อระลึกถึงองค์พระรัตนตรัย ปิดท้ายด้วยพิธีกึ่งเต็ก จัดทำให้กับบรรพบุรุษผู้ล่วงลับเพื่อเป็นการแสดงความกตัญญู และร่วมอุทิศส่วนกุศลให้กับวิญญาณผู้ไร้ญาติ ร่วมพิธีทิ้งกระจาด เพื่อเสริมทานบารมี แก่ตนเองและครอบครัว บุญที่ท่านร่วมสร้าง จะส่งผลให้เกิดความสุข เสริมสิริมงคลแก่ท่านและครอบครัวสืบไป

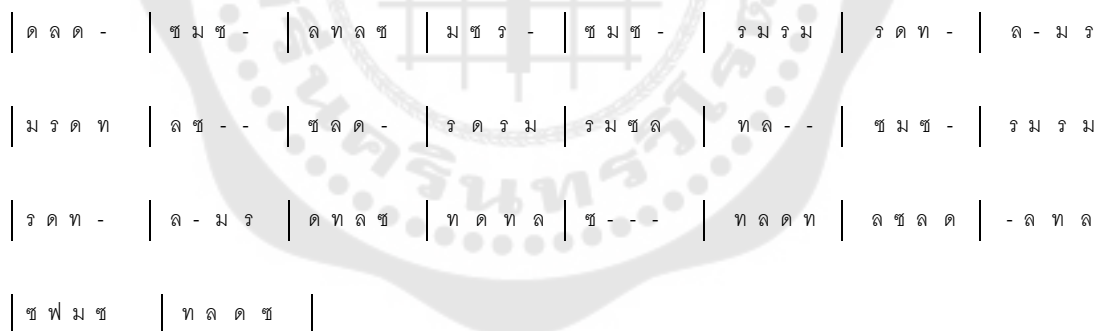
2.4 บทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในด้านการอนุรักษ์วงดนตรีจีน

2.4.1 รูปแบบบทเพลงประกอบการสวดมนต์ ที่ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้คงอนุรักษ์ไว้ให้เป็นซึ่งแบบเดิม ได้แก่ เพลงเกร็ดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการบรรเลงขณะพักเสียงสวดมนต์ เพื่อให้คนที่นำสวดได้พักและผู้ที่เกี่ยวข้องพิธีได้ผ่อนคลาย มีรูปแบบบทเพลง ดังนี้

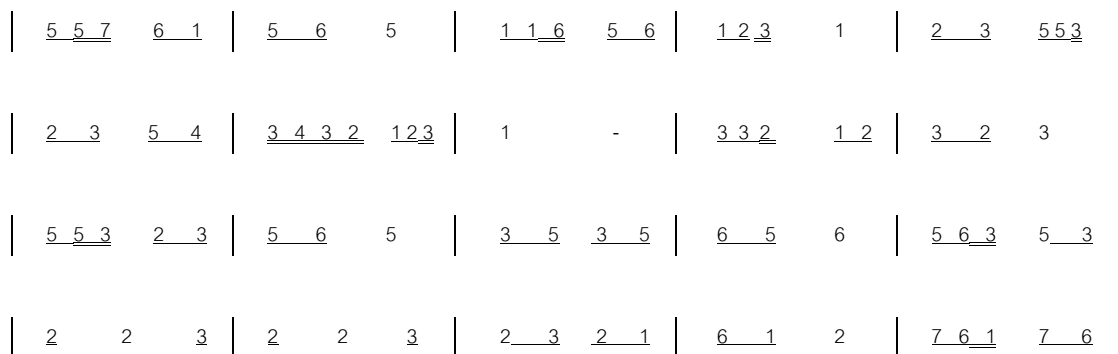
เพลง จ้างปวยจิว (ดนตรี)

เพลง จ้างปวยจิว (ดนตรี)

เพลง หยีฉวาง (ดนตรี)

| 5 . 6 | 5 5 3 | 2 2 3 | 2 3 2 1 | 6 1 2 |
 | 7 6 1 7 6 | 5 - |

เพลง หยีฉวาง (ดนตรี)

ซ ซ ท ล	ด ซ ล ซ	- - - -	ด ด ล ซ	ด ร ม ด	- - - -	ร ม ซ ซ	ม ร ม ซ
ฟ ม ฟ ม	ร ด ร ม	ด - - -	ม ม ร ด	ร ม ร ม	- - - -	ซ ซ ม ร	ม ซ ล ซ
- - - -	ม ซ ม ซ	ล ซ ล -	ซ ม ล ซ	ม ร ร -	ม ร ร ม	ร ม ร ด	ล ด ร -
ท ล ด ท	ล ซ - -	ล ซ ซ -	ม ร ร ร	ม ร ม ร	ด ล ด -	ร - ท ล	ร ท ล ซ

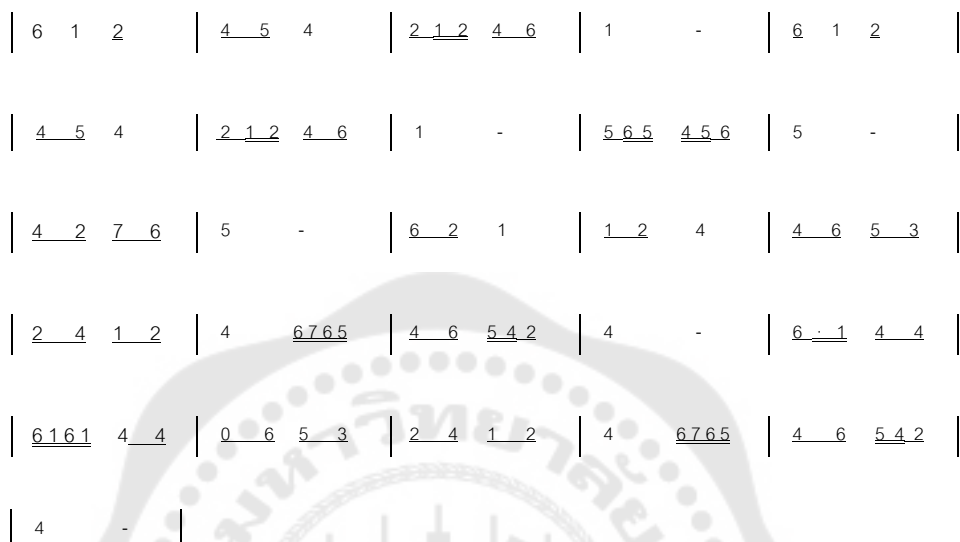
เพลง เซะบั้ง (ดนตรี)

7 7 6 5 3 5	6 -	1 1 6 5 4	3 5 1	6 5 1 2
3 -	3 5 3	5 7 6 1	5 3 5	6 1 6 5 4
3 -	2 2 1	2 3 2 7	6 6 0 1	2 3 2 3 5
0 4 3 2	1 -			

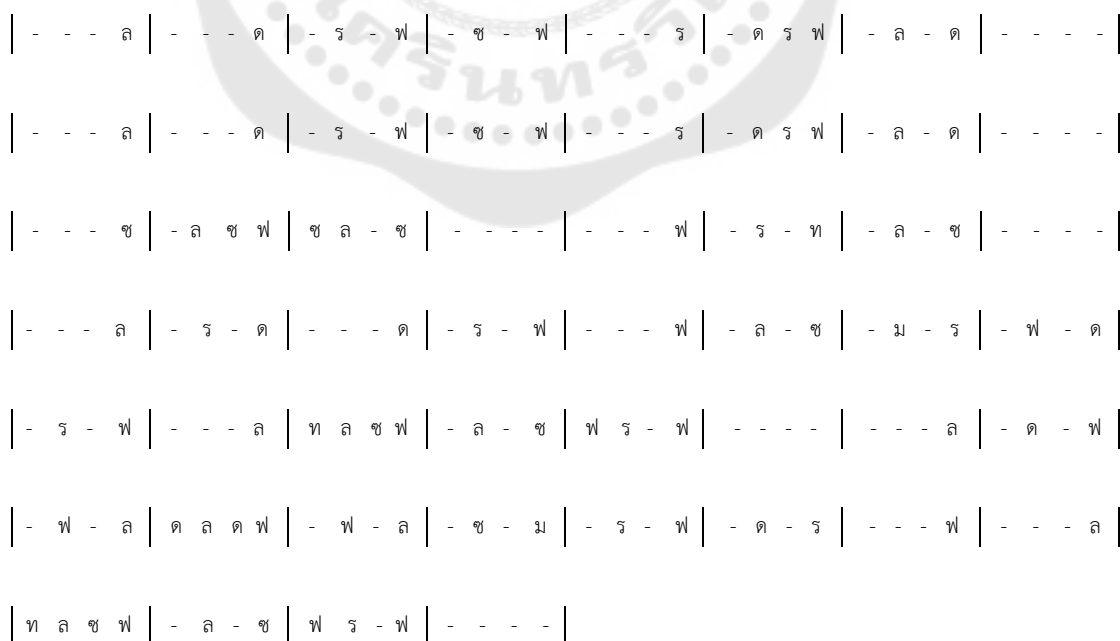
เพลง เซะบั้ง (ดนตรี)

| ท ท ล ซ | ม ซ ล - | - - ด ด | ล ซ ฟ ม | ซ ด ล ซ | ด ร ม - | - - ม ซ | ม ซ - ท |
 | ล ด ซ - | ม ซ ล ด | ล ซ ฟ ม | - - ม ซ | ม ซ ท ล | ด ซ - ม | ซ ล ด ล | ซ ฟ ม - |

เพลง อโวกว (ดนตรี)

เพลง อโวกว (ดนตรี)

ดนตรี

6 2		6 2 6 1		2 4 4		3 4 3 2 1 2 3		2 1 6 1		2 -		6 2	
6 2 6 1		2 2 3 4 4		3 2 1 2 3		2 3 2 1 6 1		2 4		2 1 6 1		2 4 2 1	
6 5 1 5		6 4		2 1 6 1		2 4 2 1		6 2 1 5		6 -		5 6 1 6	
5 7 6 5		4 2 1 2		4 7 7		6 5 4 5		6 7 7		6 7 6 5 4 5		6 6 5	
6 6 5		6 1 1 5		6 -		5 5 4		3 4 3 2		1 -		1 2 3 2	
1 2 3 2		1 6 1 2 3		2 -									

ดนตรี

ล - ร -		ล ร ล ด		ร - ฟ ฟ		ม ฟ ม ร		ด ร ม ร		ด ล ด ร		- - - -		ล - ร -	
ล ร ล ด		ร ร ม ฟ		ฟ ม ร ด		ร ม ร ม		ร ด ล ด		ร ฟ ร ด		ล ด ร ฟ		ร ด ล ร	
ด ช ล -		ฟ ร ด ล		ด ร ฟ ร		ด ล ร ด		ช ล - -		- - - -		ช ล ด ล		ช ท ล ช	
ฟ ร ด ร		ท ท ล ช		ฟ ช ล -		ท ท ล ท		ล ช ฟ ช		ล - ล ช		ล - ล ช		ล ด ด ช	
ล - - -		ช - ฟ ช		ม ฟ ม ร		ด - - -		ด ร ม ร		ด ร ม ร		ด ล ด ร		ม ร - -	

ในปัจจุบัน ยังคงรวบรวมเพลงเก่าไว้เพื่อใช้สำหรับประกอบพิธีกรรม และ ต่อมาได้เชิญครูซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดนตรีจีน เข้ามาสอน และก่อตั้งเป็นวงดนตรีร่วมสมัยขึ้น เพื่อสำหรับการแสดงในงานรื่นเริง งานสำคัญต่างๆ ภายในจังหวัดสมุทรสงครามและชุมชน งานแสดงที่ได้รับเชิญไปแสดงทั่วประเทศ โดยตัวอย่างบทเพลงที่ ใช้ในการแสดง มี ดังนี้

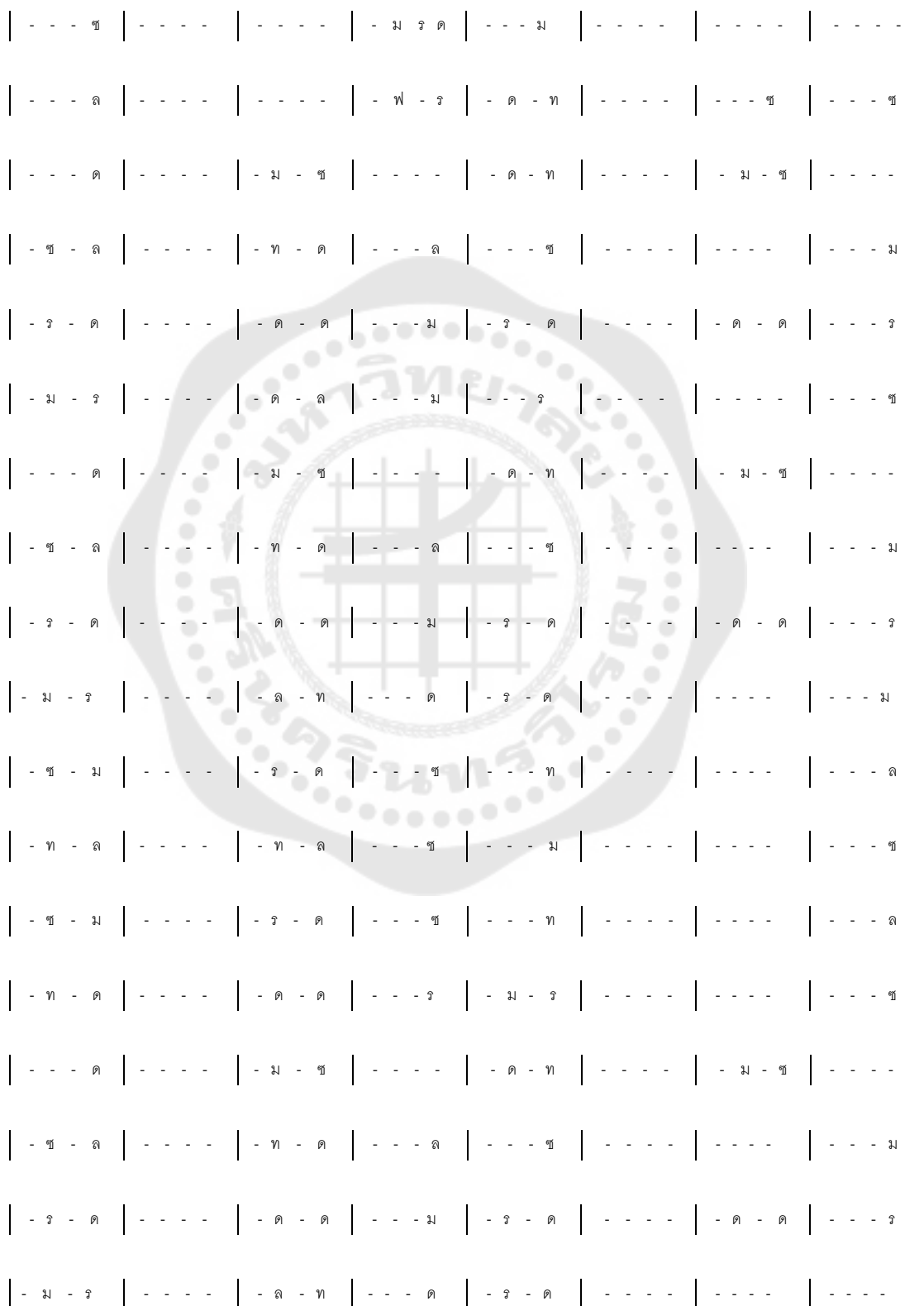
2.4.2 Mandopop (Hua Yu Liu Xing Yin Yue)

เพลงจีนร่วมสมัยจะเป็นรูปแบบของเพลง Mandopop เพลงยอดนิยมของภาษาจีนกลาง ประเภทนี้มีต้นกำเนิดมาจากเพลงยอดนิยมที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีแจ๊ส เป็นดนตรีที่เนื้อเพลงภาษาจีนเพิ่มเข้ามา ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงของศิลปินชาวจีนที่มีชื่อเสียง เช่น เต็งลี่จวิน (邓丽君) และเป็นที่นิยมในประเทศไทยด้วยเช่นกัน มีตัวอย่างบทเพลง ดังนี้

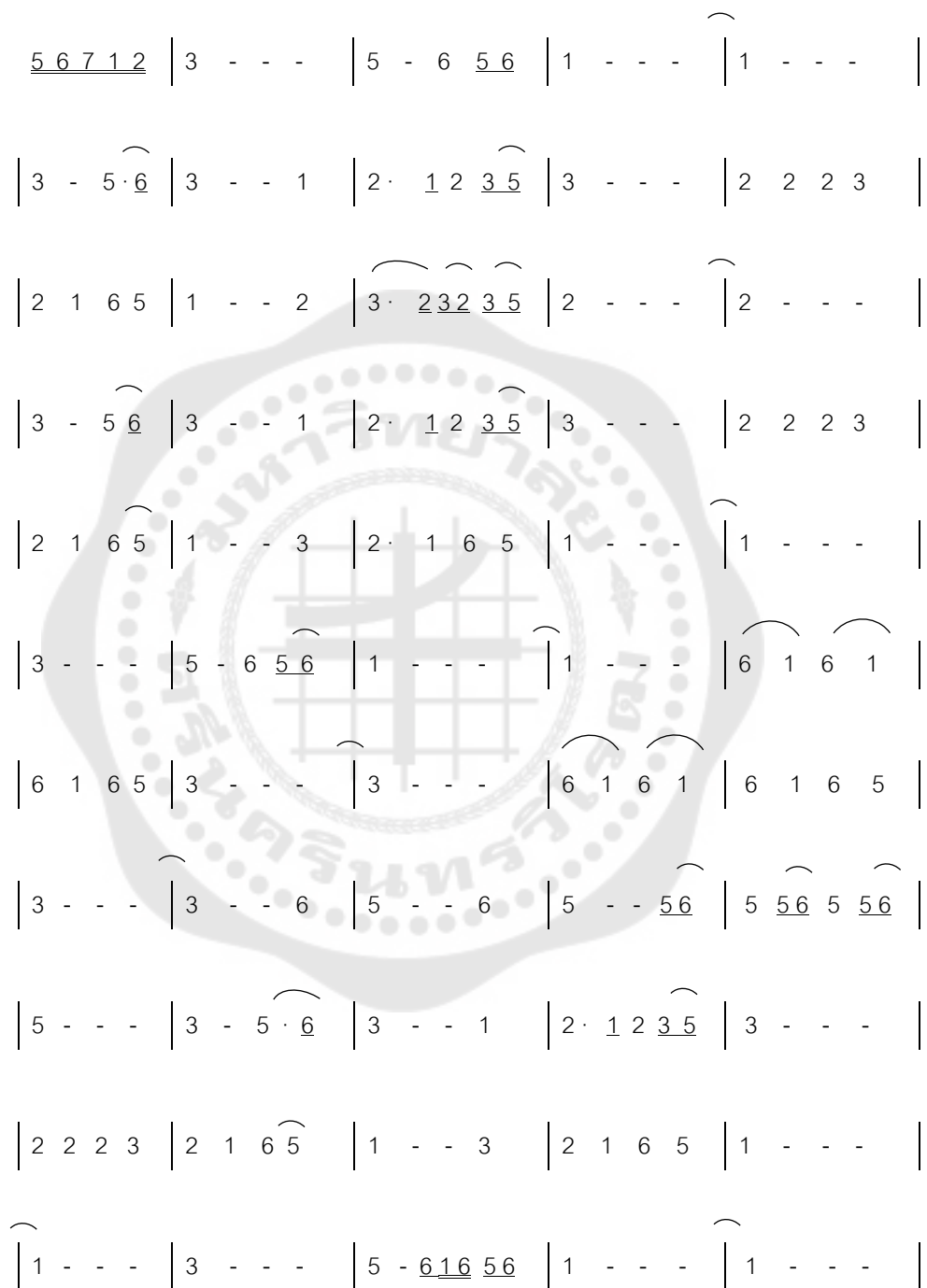
เพลง พระจันทร์แทนใจ (Yue Liang Dai Biao Wo De Xin)

5 - <u>6</u> <u>3</u> <u>2</u> 1	3 - - -	6 - <u>6</u> <u>4</u> <u>2</u> 1	7 - - 0 5
1 · <u>3</u> 5 · 1	7 · <u>3</u> 5 · <u>5</u>	6 · <u>7</u> 1 · <u>6</u>	5 - - <u>3</u> <u>2</u>
1 · <u>1</u> 1 <u>3</u> <u>2</u>	1 · <u>1</u> 1 <u>2</u> <u>3</u>	2 · <u>1</u> 6 3	2 - - <u>0</u> <u>5</u>
1 · <u>3</u> 5 · 1	7 · <u>3</u> 5 · <u>5</u>	6 · <u>7</u> 1 · <u>6</u>	5 - - <u>3</u> <u>2</u>
1 · <u>1</u> 1 <u>3</u> <u>2</u>	1 · <u>1</u> 1 <u>2</u> <u>3</u>	2 · <u>6</u> <u>7</u> <u>1</u> <u>2</u>	1 - - 5
3 <u>2</u> 1 5	7 - - <u>6</u> <u>7</u>	6 <u>7</u> 6 5	3 - - 5
3 <u>2</u> 1 5	7 - - <u>6</u> <u>7</u>	1 · <u>1</u> 1 <u>2</u> <u>3</u>	2 - - <u>0</u> <u>5</u>
1 · <u>3</u> 5 · 1	7 · <u>3</u> 5 · <u>5</u>	6 · <u>7</u> 1 · <u>6</u>	5 - - <u>3</u> <u>2</u>
1 · <u>1</u> 1 <u>3</u> <u>2</u>	1 · <u>1</u> 1 <u>2</u> <u>3</u>	2 · <u>6</u> <u>7</u> <u>1</u> <u>2</u>	1 - - -

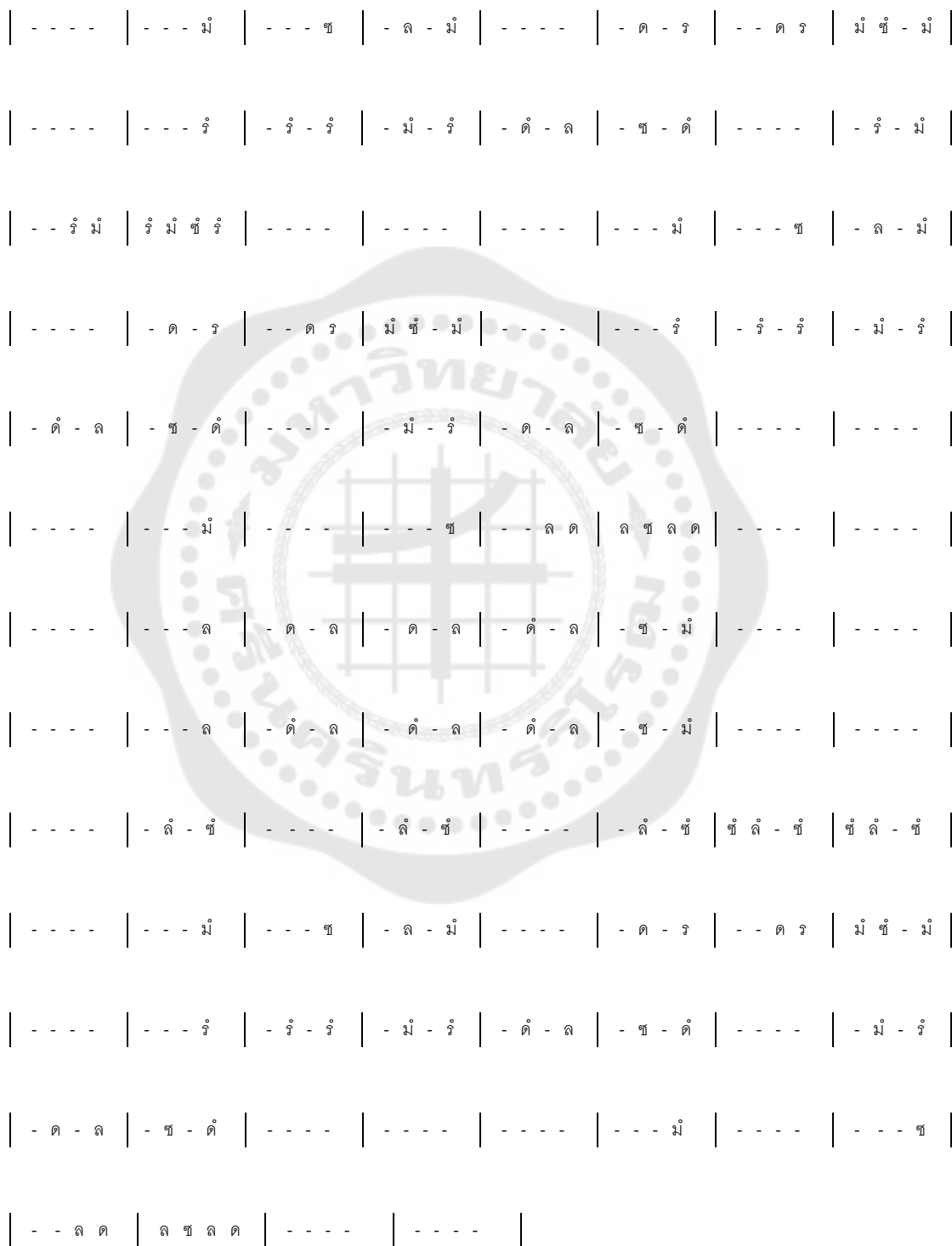
เพลง พระจันทร์แทนใจ (Yue Liang Dai Biao Wo De Xin)

เพลง เทียนมี (Tian Mi Mi)

เพลง เทียนมีมี (Tian Mi Mi)

2.4.3 เพลงพระราชนิพนธ์

เพลงพระราชนิพนธ์ อาจารย์อชิระ อนันต์กวีนิ ได้ถ่ายทอดเพลงพระราชนิพนธ์ เพื่อจัดการแสดงต่างๆ อาทิ เช่น งานประจำจังหวัด การแสดงตามห้างสรรพสินค้า หรือ การแสดง ในโอกาสวันสำคัญต่างๆภายในงานโรงเรียน มีตัวอย่างบทเพลง ดังนี้

เพลง ไกลรุ่ง

เพลงไกลรุ่ง

$$\begin{array}{l}
 \left| \begin{array}{c} 0 \\ 0 \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ 03 \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 5 \\ 05 \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} \dot{1} \\ - \end{array} \begin{array}{c} - \\ - \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} \dot{1} \\ \dot{1} \end{array} \begin{array}{c} \dot{1}3 \\ 56 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 3 \\ 03 \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 5 \\ 05 \end{array} \begin{array}{c} 06 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} \dot{1} \\ - \end{array} \begin{array}{c} - \\ - \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} \dot{1} \\ \dot{1} \end{array} \begin{array}{c} \dot{1}3 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 32 \\ 12 \end{array} \begin{array}{c} 2^{\#} \\ 3 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 23 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 5 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 06 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 05 \\ 65 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 53 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 05 \\ 65 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 1 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left[\begin{array}{c} : \\ 1 - 6 - 5 \end{array} \right] \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 65 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 06 \\ 53 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 61 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 35 \\ 3 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 05 \\ 65 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 1 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 23^b \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 2 \\ \cdot \end{array} \begin{array}{c} 161 \\ 55 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 23^b \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ \cdot \end{array} \begin{array}{c} 161 \\ 66^b \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 5 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 23 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 5 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 6 \\ 5 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 1 \\ \cdot \end{array} \begin{array}{c} 653 \\ 25 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ \cdot \end{array} \begin{array}{c} 653 \\ 23 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 1 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 56 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 32 \\ 12 \end{array} \begin{array}{c} 2^{\#} \\ 3 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 01 \\ 23 \end{array} \right| \\
 \left| \begin{array}{c} 5 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 06 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 05 \\ 65 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 3 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 03 \\ 53 \end{array} \right| \left| \begin{array}{c} 2 \\ - \end{array} \begin{array}{c} 05 \\ 65 \end{array} \right| \\
 \left[\begin{array}{c} 1. \\ 1 - (03 \ 56 \ 36 \ 53 \ 53 \ 03 \ 3 - 01 \ 23 \ 56 \ 53 \ 53 \ 02 \ 2 - 01 \ 61 \ 23 \ 21 \ 23 \ 5 \ 3 - 06 \ 53 \ 2 \ 56 \ 0 \ 5 \ 1 \ 11 \ 1)3 \ 56 : \end{array} \right] \\
 \left[\begin{array}{c} 2. \\ 1 - 05 \ 65 \ 11 \ 1 \ 0 \ 22 \ 1 \ 05 \ 66 \ 05 \ 5 - - 0 \end{array} \right]
 \end{array}$$

เพลง ไกลรุ่ง

Intro

| - - - - | ม ฌ ฌ ม | - ม ม ฌ | ฌ ฌ - ฌ | ม ฌ ฌ ฌ | - - - - | ฌ ฌ ฌ ฌ | ม ฌ ฌ ม |

| - ม ม ฌ | ฌ ฌ - ฌ | ฌ ฌ ฌ ฌ | - ฌ ฌ ฌ |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ฌ - ม | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม | - - - - | - - - - |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ฌ - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ม |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ฌ - ฌ |

| - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - ฌ - ม | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - ม - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ม - ฌ | - ฌ - ม | - ฌ - ฌ | - ฌ - ม | - - - - | - - - - |

| - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ | - - - - | - - - - | - ฌ - ฌ | - ม - ฌ |

| - - - - | - - - - | - ม - ฐ | - ม - ฐ | - - - - | - - - - | - ฐ - ล | - ฐ - ม |
 | - - - - | - - - - | - ม - ฐ | - ม - ฐ | - - - - | - - - - | - ฐ - ล | - ฐ - ด |

เพลง สายฝน

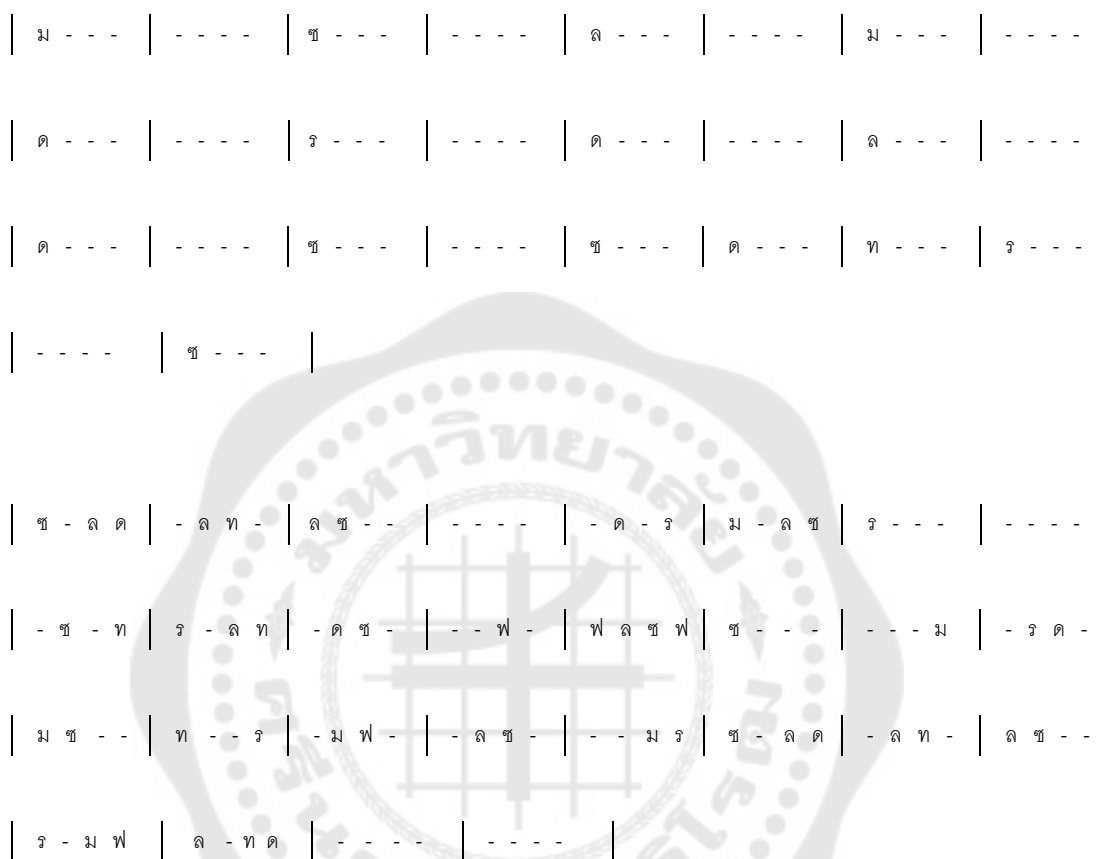
1 = D

Intro : 3 5 6 ... 3 ... 1 ... 2 ... 1 6 ... 1 5 ... 5 1 7 2 5 ...

	: 5 - 6	1 - 6	7 - 6	5 - -	1 - 2
3 - 6	5 - 2	2 - -	5 - 7	2 - 6	
7 - 1	5 - -	4 - 4	6 5[#] 4	5 - -	
- - -	3 - 2	1·2 3 4	5 - -	7 - -	
2 - 3	4·5 6 7	5 - -	- 3 2	5 - 6	
1 - 6	7 - 6	5 - -	2 - 3	4 6 7	
(1 - -	1 - -				

เพลง สายฝน

Intro

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง บทบาทของดนตรีจีนมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรม (เม่งกักเซียงตัว) จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ ประวัติศาสตร์การก่อตั้งวงดนตรีมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรม รูปแบบบทเพลง รวมถึงบทบาทของดนตรีจีนมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรมต่อชุมชนในด้านต่างๆ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การลงพื้นที่เข้าร่วมพิธีกรรมของมูลนิฮ์ และสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านพิธีกรรมและดนตรีจีน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ดนตรีของมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาบทบาทของดนตรีมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบของบทเพลงประกอบพิธีกรรมการสวดมนต์จีน และการบรรเลงดนตรีในรูปแบบวงดนตรีจีนร่วมสมัย การประสมวง การเทียบเสียงแบบดนตรีแต้จิ๋ว รวมถึงพัฒนาการประวัติศาสตร์ของการก่อตั้งวงดนตรี และบทบาทสถานภาพวงดนตรีจีนมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรมที่มีต่อชุมชนชาวตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งเป็นประเด็นหัวข้อดังนี้

ด้านพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วงดนตรีจีน

ผู้วิจัยเห็นว่า ทางมูลนิฮ์สว้างเบญจธรรม มีประวัติศาสตร์ทางดนตรีที่ยาวนาน และยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน จึงสามารถจัดแบ่งเป็นยุคสมัย ได้ 3 ระยะ ดังนี้

1. ยุคก่อตั้ง

ยุคก่อตั้ง ได้รับอิทธิพลจากชาวจีนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตำบลแม่กลองเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยกลุ่มชาวจีนได้เข้ามาเผยแพร่วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม นำเข้ามาเป็นมาตรฐานในการยึดถือปฏิบัติ แก่คนไทยเชื้อสายจีนในชุมชนแม่กลอง ดนตรีจีนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับการถ่ายทอด เริ่มจากวงดนตรีหล่อโก้ว อาจารย์เหมา เป็นอาจารย์ชาวจีนที่ได้มาถ่ายทอดดนตรีให้แก่มูลนิฮ์ฯ ยังไม่มีเครื่องดนตรีที่เป็นเครื่องบรรเลง ยุคนี้จะใช้เครื่องดนตรีจีนเพียงเครื่องจังหวะ เพราะเชื่อว่า เครื่องดนตรีที่สร้างบรรยากาศที่ฮึกเหิม ยิ่งใหญ่ จะเป็นการบรรเลงเพื่ออัญเชิญเทพเทวดา

ลงมายังพิธี ยุคก่อตั้งเป็นยุคแห่งการเริ่มต้น ในการระดมคนมาฝึกหัดดนตรี เพื่อที่จะใช้ประกอบใน พิธีกรรมสำคัญ เช่น พิธีกรรมชุดศพ พิธีกรรมเทกระจาด เป็นต้น ประธานมูลนิธิฯ และคนในชุมชน มีส่วนร่วมในการสนับสนุนดนตรีจีนอย่างเต็มที่

2. ยุคร่วมสมัย

ยุคร่วมสมัยเกิดแรงบันดาลใจมาจากประธานมูลนิธิฯ ได้เข้าร่วมพิธีกรรมของทาง ปราณบุรี และได้เห็นความน่าสนใจของวงดนตรีจีนที่นำเครื่องดนตรีสากลและบรรเลงเพลงสากล ในระหว่างประกอบพิธีกรรม จึงเห็นว่าการที่จะพัฒนางานดนตรีจีนและสร้างวงดนตรีร่วมสมัย ขึ้น เพื่อสามารถที่จะใช้ประกอบพิธีกรรม และสามารถใช้ออกงานแสดงต่างๆภายนอกได้ อาจารย์ ที่ได้รับหน้าที่ดูแลในการถ่ายทอด ได้แก่ อาจารย์ขอ แซ่โจ้ว และ อาจารย์อชิตะ อนันต์กวีณ ได้ฝึก ให้นักเรียนและผู้ฝึกหัดได้มีทักษะในการอ่านโน้ต Cheve และจัดทำชุดโน้ตเพลงขึ้น ทั้งชุดเพลงที่ ใช้ประกอบพิธีกรรม และชุดเพลงที่ใช้ในการออกงานแสดง เพื่อให้เกิดเป็นมาตรฐานเดียวกัน

3. ยุคคงตัว

ยุคคงตัว ยังคงรักษารูปแบบดนตรีจีนไว้คงเดิม ยุคนี้จะเน้นการเรียนการสอนเป็น หลัก มากกว่าการออกแสดงภายนอก และให้นักเรียนรุ่นพี่ได้ช่วยถ่ายทอดดนตรีแก่นักเรียนรุ่นใหม่ เป็นระบบพี่สอนน้อง เนื่องจากสมาชิกในวงดนตรีเริ่มลดน้อยลง ทางมูลนิธิฯยังให้ความสำคัญแก่ การใช้วงดนตรีประกอบพิธีกรรม และสนับสนุนเพื่อรักษารูปแบบประเพณี ขนบธรรมเนียม ของ ชาวไทยเชื้อสายจีนที่ดั้งเดิมไว้ จึงจำเป็นต้องมีดนตรีในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ อาจารย์ตง ได้ เข้ารับหน้าที่ดูแลวงดนตรีจีนในยุคนี้ และได้ทำการฝึกซ้อมอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ

สรุปพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ได้ดังนี้

ตาราง 5 สรุปพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

ชื่อยุค	ช่วงเวลา	ลักษณะสำคัญ	ผู้ดูแล	จำนวน นักดนตรี	ลักษณะ การจัดวงดนตรี
ยุคก่อตั้ง	พ.ศ.2523 - 2532	1. ได้รับการถ่ายทอดดนตรี มาจากชาวจีนที่อาศัย อยู่ในตำบลแม่กลอง 2. วงดนตรีเกิดขึ้นพร้อมกับ พิธีกรรม ชุดศพ ครั้งแรกของ มูลนิธิฯ 3. ระดมผู้ฝึกดนตรีรุ่นแรก	อ. เหมา	50 – 80 คน	ใช้นักดนตรีเป็น จำนวนมากในการ ฝึกหัดดนตรี ประกอบพิธีต่างๆ เน้นการบรรเลง วงหลอโก้ว

ตาราง 5 (ต่อ)

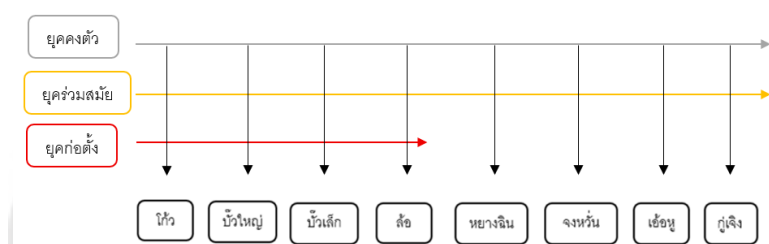
ชื่อยุค	ช่วงเวลา	ลักษณะสำคัญ	ผู้ดูแล	จำนวน นักดนตรี	ลักษณะ การจัดวงดนตรี
		4. มีเบียร์เลี้ยง และอาหาร สนับสนุนจากมูลนิธิฯ			เดินขบวนประกอบ พิธีกรรม
ยุคร่วมสมัย	พ.ศ.2533 - 2557	1. ประธานมูลนิธิฯ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการตั้งวงดนตรีในรูปแบบใหม่โดยนำดนตรีสากลเข้ามาร่วมกับวงดนตรีจีนของมูลนิธิ 2. ใช้เครื่องดนตรี กูเจิง หยางจิน เอ้อหู จงห้วน ร่วมเล่นในวงดนตรีแต่จิวประกอบการสวดมนต์ 3. มีโน้ตกลาง และโน้ตเพลงแยกแต่ละเครื่องดนตรี 4. มีการบรรเลงเพลงในรูปแบบใหม่ เช่น เพลงพระราชนิพนธ์ เพลงไทยเดิม ใช้การประสานเสียง	อ.ช่อ แซ่โจ้ว อ.อชิตะ อนันท์กวิน	40 – 80 คน	แบ่งนักดนตรี ออกเป็น 2 ชุด ชุดแรก ใช้ในการ บรรเลงในวงดนตรี แต่จิว เพื่อใช้ ประกอบพิธีกรรม ชุดที่สอง ใช้ในการ บรรเลงในวงดนตรี จีนร่วมสมัย เพื่อใช้ ออกแสดงตามงาน ภายนอกต่างๆ
ยุคคงตัว	พ.ศ.2558 - ปัจจุบัน	1. รักษารูปแบบวงดนตรีทั้ง 2 วงดนตรีจีนไว้คงเดิม 2. เน้นการเรียนการสอนเป็นหลัก และฝึกซ้อมสม่ำเสมอ 3. การถ่ายทอดดนตรียึดถือจากองค์ความรู้เดิม และมีการเขียนโน้ต ทำให้การอ่านโน้ตในรูปแบบที่อ่านง่ายขึ้น	อ.อรรถพร ติยะไชยา พิบูลย์	20 คน	ยังคงรักษารูปแบบ วงดนตรีทั้ง 2 แบบ คงเหลือนักเรียน และผู้ฝึกหัดดนตรี จำนวน 1 ชุด จึงได้หัดดนตรีให้ สามารถบรรเลง เพลงได้ทั้ง 2 แบบ ได้แก่ เพลงที่ใช้วง ดนตรีแต่จิว เพลงที่ ใช้ในวงดนตรี จีนร่วมสมัย

จากตารางข้างต้น นักเรียนและผู้ฝึกหัดดนตรี มีจำนวนที่ลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น งบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการออกงานแสดง ค่าเดินทาง นักเรียนที่จบการศึกษาเลื่อนระดับชั้น ย้ายถิ่นพำนัก เป็นต้น แต่ทางมูลนิธิฯ ยังให้การสนับสนุนเสมอมา ปัจจัยที่ยังทำให้วงดนตรีจีนยังคงอยู่ถึงปัจจุบัน ผู้วิจัย เห็นว่า เพราะมูลนิธิฯ ยังยึดหลักประเพณี ขนบธรรมเนียม ที่ถ่ายทอดมาจากชาวจีนตั้งแต่สมัยยุคก่อตั้ง ที่ได้ใช้วงดนตรีจีนประกอบในพิธีกรรมต่างๆ ยังคงต้องจัดเหมือนเดิม ใน ทุกๆ ปี ดังนั้นวงดนตรีจีนของมูลนิธิฯ มีความจำเป็นอย่างมาก ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมูลนิธิฯ ที่ต้องรักษารูปแบบไว้ให้คงเดิม

พัฒนาการเครื่องดนตรีของมูลนิธิฯ ในแต่ละยุค

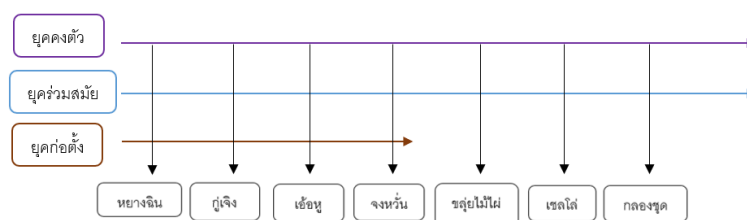
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วงดนตรีจีนแต่จิ๋ว , วงดนตรีจีนร่วมสมัย

สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนแต่จิ๋ว⁺

ภาพประกอบ 38 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนแต่จิ๋ว

สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนร่วมสมัย

ภาพประกอบ 39 สรุปพัฒนาการวงดนตรีจีนร่วมสมัย

ด้านเครื่องดนตรี และการเทียบเสียง

วงดนตรีจีนของมูลนิธิฯ สว่างเบญจธรรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทวงดนตรี ได้แก่

1. วงดนตรีหล่อไ้ว

วงดนตรีหล่อแก้ว เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มการก่อตั้งมูลนิธิ มีการใช้วงหล่อแก้ว ในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ภายในมูลนิธิและชุมชน เช่น งานศพ งานชุดศพไร้ญาติ งานสวดเคราะห์แก้ปีชงในทุกๆปี วงดนตรีหล่อแก้วประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังนี้

1. โกว่
2. บัวใหญ่
3. บัวเล็ก
4. ล้อ

2. วงดนตรีจิ้นร่วมสมัย

วงดนตรีจิ้นร่วมสมัย มีการนำวงดนตรีจิ้นปรับใช้ให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน โดยใช้บรรเลงเพลงประเภท Mandopop เพลงไทย และเพลงพระราชนิพนธ์ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงดนตรีจิ้นได้ง่ายมากขึ้น และยังได้ออกแสดงงานต่างๆทั่วประเทศ ใช้ผู้เล่นจำนวนมากกว่วงหล่อแก้ว หรือตามที่เจ้าภาพเรียกเชิญ วงดนตรีจิ้นร่วมสมัยประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังนี้

1. หยางฉิน
2. กู่เจิง
3. จงห้วน
4. เอ้อหู
5. ซลู่ไม่ไผ่
6. กลองชุด
7. เซลโล่

การเทียบเสียง

จากการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอน และนักดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีจิ้นของมูลนิธิฯ การเทียบเสียง ใช้การเทียบเสียงแบบดนตรีแต่จิว เทียบเสียงดนตรีในวงดนตรี จะใช้หยางฉินเป็นเสียงหลัก การตั้งสายตามนี้จะสามารถเล่นได้ทุกคีย์ ทั้งคีย์สากลและการเล่นดนตรีแต่จิว หรือเรียกในภาษาแต่จิวว่า ซี้คัง แปลว่า 4 รู เนื่องจากสมัยก่อนจะขึ้นตัวโน้ตเสียงฟา (F) ที่สายเส้นที่ 4 แต่ในปัจจุบันจะตั้งเสียง F ในสายที่ 3 การใช้หมายเลขเรียกชื่อนั้น จะเรียกตามเครื่องตั้งสาย (Tuner) เสียงที่อยู่ในระดับ 402 จะเป็นหมายเลขที่ใช้ในการตั้งเสียงสากลทั่วไป ส่วนเสียงที่อยู่ในระดับ 440 จะใช้ในการตั้งเสียงของดนตรีแต่จิว ปัจจุบันเมื่อบรรเลงประกอบพิธีกรรม นักดนตรีมักจะคุ้นเคยกับบันไดเสียงที่เล่น และสามารถปรับบันไดเสียงตามผู้สวด กล่าวคือ ถ้าผู้สวดประกอบพิธีกรรมเป็นผู้หญิง อาจจะต้องปรับบันไดเสียงขึ้นไปเป็นเสียง D เป็นต้น

ด้านบทเพลง

บทเพลงของวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรม มี 2 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบบทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรม สำหรับมูลนิธิสว่างเบญจธรรม ใช้ประกอบพิธีอยู่เสมอ ได้แก่

เพลงหน้าตัว เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงเปิดพิธีกรรมต่างๆ เปรียบเสมือน การบรรเลงโหมโรงเปิด พิธีกรรม เตรียมความพร้อมแต่นักสวด นักดนตรี และผู้เข้าร่วมงาน ให้พิธี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

เพลงโลวเฮียงจั่ง หรือ บทสรรเสริญสุคันธะบูชา เป็นบทสรรเสริญ การถวายเครื่องหอม ธูปะหรือสุคันธะเพื่อพุทธบูชา ชาวจีนนิยมเริ่มพิธีสวดมนต์ด้วยบทสวด สรรเสริญเรียกว่า สุคันธะบูชา (เฮียงจั่ง) เป็นบทสวดที่จะสวดในตอนแรกเริ่มของบทสวดมนต์ คล้ายกับบทสวดบูชาพระรัตนตรัยของไทย เนื้อหาบทสวดกล่าวถึงการจุดเครื่องหอมเพื่อสักการะ นอบน้อมต่อพระโพธิสัตว์ อัญเชิญพระโพธิสัตว์ปรากฏในงานพิธีที่จัดทำขึ้น เพื่อเป็นสิริมงคลให้ ผู้เข้าร่วมงาน ผู้ศรัทธาในพระโพธิสัตว์มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง บทเพลงนี้มีความสำคัญในการ ประกอบพิธีกรรมต่างๆเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่า ทุกพิธีกรรมตามตัวอย่างข้างต้นที่กล่าวไป อาทิ เช่น การเริ่มพิธีด้วยการจุดธูปเทียนบูชา พิธีกรรมงเด็กบทเพลงนี้มีการบรรเลงประกอบในทุกๆ ขั้นตอนของพิธี

เพลงแป๊ะหยี่ช่วยไก่อ่ นอกจากจะบรรเลงในพิธีวันคล้ายวันประสูติ พระโพธิสัตว์กวนอิมแล้วบทเพลงนี้จะบรรเลงเพลงตามหลังเพลงโหมโรงหรือเพลงหน้าตัว และ ขึ้นต้นด้วยเพลงแป๊ะหยี่ช่วยไก่อ่ เพื่อแสดงถึงการเริ่มพิธี และใช้เพลงนี้ในการบรรเลงเพลงปิดท้าย เพื่อแสดงถึงการปิดพิธีเช่นกัน

เพลงเดินรูป พิธีเดินรูป เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ เป็นการสรรเสริญและรับพรจาก เทพเจ้า 9 พระองค์ อันเป็นภาคหนึ่งของพระพุทธเจ้า 7 พระองค์ และพระโพธิสัตว์ 2 พระองค์ โดยเชื่อว่าเมื่อรับพรจากเทพเจ้าแล้ว จะทำให้จิตใจเบิกบานผ่องแผ้ว มีแต่ความสุข ความเจริญ ผู้เข้าร่วมพิธีจะนุ่งขาวห่มขาว เดินต่อแถว เป็นวงกลม คล้ายกับการเดินเวียนเทียนของ พุทธศาสนิกชน

เพลงที่ใช้ประกอบพักการสวดมนต์ เพื่อให้ให้นักสวดและผู้เข้าร่วม ได้พักเสียง จะเน้นเล่นก่อนบทสวดถัดไป เป็นบทสวดมนต์ที่ต้องใช้เวลาในการสวดมาก จะมี การพักเสียงสวดก่อน พักจิบน้ำ และขยับร่างกาย ผ่อนคลาย ระหว่างนั้นจะมีการบรรเลงดนตรี

คั่น จำนวนเพลงที่บรรเลงขึ้นอยู่กับนักสวดเมื่อนักสวดพร้อมจะสวดบทต่อไปแล้วจะใช้เจิ้งเคาะเพื่อส่งสัญญาณให้นักดนตรีหยุด และบรรเลงคลอทำนองสวดในบทต่อไป

บทเพลงแต่จิวที่ใช้ประกอบพิธีกรรมจะเป็นบทเพลงสั้นๆ ไม่มีความยาวมากนัก นักดนตรีจะต้องอาศัยความชำนาญและประสบการณ์ในการเข้าร่วมพิธีอยู่เป็นประจำ จึงจะบรรเลงได้อย่างไม่ติดขัด นักดนตรีจะทราบถึงพิธีกรรมในแต่ละขั้นตอน และสามารถเปลี่ยนคีย์ที่บรรเลงตามเสียงของนักสวดได้ อย่างเช่น ถ้านักสวดผู้หญิง อาจจะต้องเปลี่ยนคีย์บรรเลงเป็นคีย์ D

2. รูปแบบบทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงดนตรีร่วมสมัย เน้นเป็นดนตรีรูปแบบใหม่ ฟังคุ้นหู เพลงที่นิยมจะเป็นบทเพลงประเภท Mandopop ตัวอย่างศิลปินได้แก่ เต็งลี่จวิน ศิลปินผู้โด่งดัง และมีเพลงที่เป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังมีการเรียบเรียงเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงไทยเดิม นำดนตรีมาบรรเลงเพื่อออกแสดง ตามโอกาสต่างๆ ทำให้เกิดความน่าสนใจแก่ผู้รับชมมากขึ้น ทั้ง 2 รูปแบบบทเพลงมีความแตกต่างกัน แต่ใช้วิธีการบันทึกโน้ตแบบโน้ตด้วยตัวเลข หรือเรียกว่าโน้ตเชอเว (Cheve) เป็นระบบโน้ตที่พัฒนาแล้ว การเขียนจะมีการนำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ทางดนตรีสากลเข้ามาใส่ด้วย อาจารย์อชิระ อนันท์ภินเป็น ผู้เรียบเรียงที่เขียนโน้ต และได้แจกจ่ายชุดเพลงที่ใช้ในการแสดงแก่มูลนิธิฯ และผู้จัดได้เรียบเรียงเป็นโน้ตรูปแบบไทย เพื่อนำไปประกอบการเรียนการสอนต่อไป

ด้านบทบาทและสถานภาพของวงดนตรีมูลนิธิสว่างเบญจธรรม

วงดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมมีบทบาท ในการเข้าร่วมงานต่างๆ ทั้งการบรรเลงประกอบพิธีต่างๆ ในมูลนิธิฯ และยังมีบทบาทต่อชุมชนตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. บทบาทของวงดนตรีเงินมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานด้านการกุศล มูลนิธิสว่างเบญจธรรม มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลืองานต่างๆ ของจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะวงดนตรีของมูลนิธิฯ ได้มีการรับบรรเลงในงานด้านการกุศล ได้แก่

งานพิธีงเต็ก

พิธีงเต็กของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม หรือ มูลนิธิเครือข่ายสว่าง จะร่วมช่วยเป็นเจ้าภาพ แก่ผู้ยากไร้ หรือญาติ คนในครอบครัวของคนทำงานในมูลนิธิด้วยกัน ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมจะช่วยเหลือทั้งครอบครัวคนในมูลนิธิ ชาวบ้านผู้ยากไร้ หรือแม้แต่ถ้ามีเจ้าภาพจากทางมูลนิธิเครือข่าย มูลนิธิใดที่ต้องการความช่วยเหลือ ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมจะตอบรับช่วยงานด้วยเสมอ ดนตรีถือเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของการประกอบพิธี มีความนิยมมากในปัจจุบัน

เพราะจะทำให้ผู้เข้าร่วมพิธีได้ผ่อนคลายกับเสียงดนตรี ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป แต่ในปัจจุบันนักสวดค่อนข้างมีน้อย เนื่องจากนักสวด ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในพิธี และสามารถอ่านบทสวดภาษาจีนแต่จื๋วได้ การบรรเลงเพลงที่ใช้ประกอบพิธีก็ยังคงมีความหลากหลาย ไม่มีการกำหนดบทเพลงไว้ตายตัวขึ้นอยู่กับขนาดของพิธี ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม จำนวนลูกหลานญาติมิตร นักดนตรีและนักสวดจึงต้องมีความยืดหยุ่นและมีไหวพริบในการจัดการดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. บทบาทของดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในฐานะวงดนตรีเพื่องานพิธีกรรม

พิธีกรรมสำคัญของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมที่ร่วมจัดงานในทุกๆ ปี ได้แก่

งานพิธีกรรมพะเก่ง

พิธีพะเก่งทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมจะจัดขึ้นในทุกๆปี ช่วงต้นปี พิธีนี้เชื่อว่าเป็นการสะเดาะเคราะห์แก่ผู้ที่เกิดในปีชง เป็นกุศโลบายให้เกิดความสบายใจ และเป็นสิริมงคลในการเริ่มใช้ชีวิตเริ่มต้นปี การทำพิธีนี้ถือว่าเป็นพิธีใหญ่ของมูลนิธิฯ องค์ประกอบทุกส่วนล้วนทำด้วยความประณีต ละเอียดย ครอบถ้วน เช่นการ สวดมนต์จะใช้บทสวดเล่มการประกอบพิธีพะเก่งโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นทำนองสวดที่ค่อนข้างยาว ไม่มีการตัดทอน บทสวดมนต์จะใช้ทั้งหมด 3 ทำนองด้วยกัน ได้แก่ เอียงฮั่ว เลียงฮั่ว กังฮั่ว จะสลับสวดกันไปขึ้นอยู่กับบทสวดมนต์นั้นๆ ถ้าในพิธีกรรมใช้พระจีนเป็นผู้สวด จะใช้ทำนองกังฮั่ว การสวดมนต์ที่นี่ มีเครื่องดนตรีประกอบ นักดนตรีส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนของโรงเรียนกงหลี่เจี้ยนหมิน และคุณครูผู้สอนดนตรีหรือผู้ที่เคยร่ำเรียนดนตรีจากมูลนิธิสว่างเบญจธรรมมาตั้งแต่สมัยยังศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวนเครื่องดนตรีไม่มีแบบแผนกำหนดตายตัว เน้นความสะดวกใช้งาน ถ้ามีนักดนตรีสะดวกหรือว่างในช่วงพิธีกรรมนี้สามารถเข้าร่วมซ้อมและบรรเลงได้ตามความเหมาะสม รูปแบบเพลงจะบรรเลงตามโน้ตเพลงที่กำกับในเล่มดนตรีพะเก่ง และต้องอาศัยไหวพริบในการบรรเลง กล่าวคือ นักดนตรีจะต้องคอยสังเกตว่านักสวด สวดอยู่ที่บทใด และบทสวดต่อไปคือบทใด บางครั้งจะต้องบรรเลงปรับเปลี่ยนตามเสียงนักสวดมนต์ด้วย การบรรเลงดนตรีประกอบสวดมนต์ในพิธีนี้ มีดนตรีคั่นสวดพักให้สำหรับพักเสียงของนักสวด แต่จะแตกต่างกับบางที่ ที่สามารถนำเพลงสากลหรือเพลงที่มีความนิยมมาบรรเลงคั่นการสวดมนต์พิธีนี้ได้ แต่ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมกล่าวว่า อาจารย์ที่ฝึกสอนไม่ได้สอนให้บรรเลงอย่างนั้น เพราะเนื่องจากพิธีนี้เป็นพิธีกรรมใหญ่ ของมูลนิธิฯ เน้นความเป็นพิธีการ ศักดิ์สิทธิ์ สามารถบรรเลงเพลงสากลได้ แต่ต้องเป็นพิธีการอื่น พิธีการสะเดาะเคราะห์ต่อดวงชะตา ขอให้เป็นพิธีการที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และรักษาขนบธรรมเนียมแบบเดิมไว้ เพลงที่สำคัญในพิธีนี้ได้แก่ เพลงหน้าตัว เป็นเพลงที่ใช้เปิดพิธี คล้ายกับการบรรเลงเพลงโหมโรง

ในรูปแบบเพลงไทย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักสวด และผู้ที่เข้าร่วมพิธี เริ่มสวดมนต์ ในบทแรก อีกเพลงหนึ่งได้แก่ เพลงเดินรูป ในพิธีกรรมนี้จะมีการเดินรูป เพื่อระลึกถึงพระโพธิสัตว์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า คล้ายกับการเวียนเทียนของไทย ระหว่างเดินรูปมีการสวดมนต์และบรรเลง เพลงเดินรูปไปพร้อมกัน

งานวันคล้ายวันพระสูติพระโพธิสัตว์กวนอิม

วันคล้ายวันประสูติ พระโพธิสัตว์กวนอิม พระโพธิสัตว์กวนอิม มุลินิธิ สว่างเบญจธรรมได้มารจัดพิธีในทุกๆปีเช่นกัน คนไทยเชื้อสายจีนในชุมชนแม่กลองก็ต่างให้ความสนใจ เลื่อมใสศรัทธา ต่างพร้อมใจกันจัดทำพิธี กราบไหว้ สักการบูชา และทำความดีในวันนี้ โดยเชื่อว่า ผู้ที่ได้ทำความดี ในวันสำคัญเช่นนี้ จะได้รับประทานพรจาก องค์เจ้าแม่กวนอิม สถานที่ที่ใช้ ในการประกอบพิธีกรรมของทางมุลินิธิสว่างเบญจธรรม ได้แก่ หนารูปปั้นขององค์พระโพธิสัตว์ กวนอิมที่อยู่ในมุลินิธิฯ และจะทำพิธีสวดมนต์ใช้บทสวดที่ชื่อว่า ไผ่เม้งพิน ซึ่งเป็นบทที่ใช้สวดบูชา สรรเสริญพระโพธิสัตว์กวนอิม ทุกครั้งที่สวดพิธีกรรม จะเริ่มจากการสวด ไผ่เม้งพิน จากบท สวดข้างต้น เพื่อบูชาพระรัตนตรัย บูชาเครื่องหอม รูปเทียน เปรียบเสมือนการสวดบทบูชาพระ รัตนตรัยของพุทธศาสนิกชนชาวไทย หลังจากนั้นเริ่มสวดบทแรก เรียกว่า บทโคเณกี้ ซึ่งมีความหมายขออนบ้น้อมและสักการะแด่ พระธรรมแห่ง พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ บทที่ 2 ซ้ำฮวย บุ่ง เป็นการสวดแบบอ่าน เพื่อขอขมากรรม ซึ่งมีความหมายขอขมากรรม จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งทางกาย วาจา ใจ ขอให้พระองค์โดยอโหสิกรรม บทที่ 3 ฮ้วย เฮียง กี้ เป็นบทสวดแผ่เมตตา ซึ่งมีความหมายที่ว่า ขอบุญกุศลที่ได้ทำมาทั้งหมดอุทิศให้แก่ คนในครอบครัว ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และศิรัจฉาน เปอต อสุรกาย มารับผลบุญนี้ด้วยเทอญ บทสุดท้ายได้แก่ บท ซ้ำ กุย อี้ หรือบทไตรสรณาคม ซึ่งมีความหมายว่า ขอยึดถือ พระพุทธองค์ พระธรรม พระสงฆ์เป็นสรณะ ขอให้ปณิธาน นี้ พึงบังเกิดมี แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายและขออนบ้น้อม สักการะแด่ พระอริยะทั้งปวง โดยพร้อมเพรียงกัน พิธีกรรมนี้จะใช้เพลงที่สำคัญได้แก่ เพลงแป๊ะหยี่ชวยไก่อ้ว นิยมใช้บรรเลงไปพร้อมกับการสวดมนต์ จะบรรเลงเพลงตามหลังเพลงใหม่โรงหรือเพลงหน้าตัว และขึ้นต้นด้วยเพลงแป๊ะหยี่ชวยไก่อ้ว เพื่อแสดงถึงการเริ่มพิธี บางพิธีกรรมจะใช้เพลงนี้ในการบรรเลงเพลงปิดท้าย เพื่อแสดงถึงการปิดพิธีเช่นกัน

งานทิ้งกระจาด

มูลนิธิสว่างเบญจธรรม ซึ่งจะจัดทุกๆ 3 ปี แต่แต่ละปีจะมีผู้คนประสบอุบัติเหตุ การฆาตกรรม และเสียชีวิตจากเรื่องอื่นๆ ต่อบาดเจ็บ ล้มตาย เป็นจำนวนมาก ดวงวิญญาณเหล่านั้น เป็นสัมภเวสี ได้รับความทุกข์ทรมาน ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการมูลนิธิฯ โดยเทวบัญชาแห่งองค์ปิยะเขียนใจชื่อ ให้กำหนดจัดพิธีทิ้งกระจาด (ซิโกวโตวโกวฮั้ง) ทุกๆ 3 ปี เพื่อเชิญดวงวิญญาณอ่อนร่มาฟังธรรมะ รับเครื่องเซ่นไหว้ เครื่องนุ่งห่ม และรับอาถรรพ์จากสาธุชนผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย เพื่อจะได้คลายความทุกข์ทรมาน และไปผุดไปเกิดในสุคติภพ ” สวรรค์ก่อเกิดคุณธรรมอันสูงส่ง มนุษย์มีจิตเวทนาสงสารในทุกข์ของผู้อื่น ขั้นตอนและพิธีการมีด้วยกัน 3 พิธีหลักๆ ได้แก่ การเชิญวิญญาณ การลอยกระทง และทำพิธีงัดเด็กปิดท้าย เพื่อส่งดวงวิญญาณไปสู่สรวงสวรรค์ ทางด้านดนตรีจะใช้ในช่วงเริ่มแรกตั้งแต่การนำเชิญดวงวิญญาณจะใช้วงดนตรีหล่อแก้วในการแห่เดินขบวนเพื่อไปเก็บวิญญาณตามสถานที่ต่างๆ หรือสถานที่ที่มักจะเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ทางมูลนิธิเชื่อว่า สถานที่แห่งนั้นยังคงอยู่วิญญาณอ่อนร่คงเหลืออยู่ และไม่สามารถกลับสู่ภพภูมิที่ดีด้วยตนเองได้ เพื่อเป็นการนำพาดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับสู่มูลนิธิสว่างเบญจธรรม เพื่อมาประกอบพิธีกรรมยังมูลนิธิฯ โดยขณะที่ทำพิธีจะมีผู้ถือโคมสถิตวิญญาณหรือภาษาจีนแต้จิ๋วเรียกว่า ท่งฮวง ติดตามเสมอ

3. บทบาทวงดนตรีจีนมูลนิธิสว่างเบญจธรรมในด้านการอนุรักษ์วงดนตรีจีน

ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้เห็นถึงความสำคัญของดนตรีจีน อนุรักษ์วงดนตรีจีนมาได้จนถึงปัจจุบัน ถึงจะมีรูปแบบดนตรีที่เปลี่ยนไปบ้าง แต่การบรรเลงดนตรีประกอบพิธีกรรม ยังคงอนุรักษ์ไว้ซึ่งพิธีกรรมตามธรรมเนียมของชาวตำบลแม่กลองได้อย่างสมบูรณ์ มีรูปแบบเพลงประกอบการสวดมนต์ ที่ทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้คงอนุรักษ์ไว้ให้เป็นซึ่งแบบเดิม ได้แก่ เพลงเกร็ดต่างๆ เพื่อใช้ในการบรรเลงขณะพักเสียงสวดมนต์ เพื่อให้คนที่นำสวดได้พักและผู้ที่เข้าร่วมพิธีได้ผ่อนคลาย ประธานมูลนิธิสว่างเบญจธรรมได้เชิญครูซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดนตรีจีน เข้ามาสอน และก่อตั้งเป็นวงดนตรีร่วมสมัยขึ้น เพื่อสำหรับการแสดงในงานรื่นเริง งานสำคัญต่างๆ ภายในจังหวัดสมุทรสงครามและชุมชน งานแสดงที่ได้รับเชิญไปแสดงทั่วประเทศ

บทเพลงจะแตกต่างจากการบรรเลงประกอบการสวดมนต์โดยสิ้นเชิง กล่าวคือ การบรรเลงกับวงดนตรีร่วมสมัย จะเน้นใช้เพลงที่มีความนิยม ได้แก่ประเภทเพลง ดังต่อไปนี้

เพลง Mandopop

เพลงจีนร่วมสมัยจะเป็นรูปแบบของเพลง Mandopop เพลงยอดนิยมของ ภาษาจีนกลาง ประเภทนี้มีต้นกำเนิดมาจากเพลงยอดนิยมที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีแจ๊ส เป็นดนตรีที่เนื้อเพลงภาษาจีนเพิ่มเข้ามา ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงของศิลปินชาวจีนที่มีชื่อเสียง เช่น เต็งลี่จวิน และเป็นที่นิยมในประเทศไทยด้วยเช่นกัน

เพลงพระราชนิพนธ์

เพลงพระราชนิพนธ์ อาจารย์ยอชิตะ อนันต์กวีนิ ได้ถ่ายทอดเพลงพระราชนิพนธ์ เพื่อจัดการแสดง อาทิ เช่น งานประจำจังหวัด การแสดงตามห้างสรรพสินค้า หรือสถานที่ต่างๆ ที่ได้รับเชิญ ทั้งนี้วงดนตรีของมูลนิธิสว่างเบญจธรรมยังมีโอกาสได้ไปแข่งขันที่ต่างประเทศอีกด้วย

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาพัฒนาการประวัติศาสตร์ และบทบาทสถานภาพของวงดนตรีจีนของ มูลนิธิสว่างเบญจธรรม มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากการศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม พบว่า มูลนิธิสว่างเบญจธรรมเห็นความสำคัญของวงดนตรีจีนเป็นอย่างมาก จากพัฒนาการดนตรี ทั้ง 3 ยุค ได้แก่ ยุคก่อตั้ง ยุคร่วมสมัย และยุคคงตัว มีดนตรีเป็นปัจจัยสำคัญเนื่องด้วยการยึดถือ ประเพณี และวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดจากชาวจีนตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมูลนิธิฯ ดนตรีจึงเป็นส่วนหนึ่งในการ บรรเลงประกอบพิธีกรรมตลอดมา นอกจากนั้นยังมีการจัดการเรียนการสอนดนตรีจีน การสอน สวดมนต์จีนให้แก่นักเรียนหรือผู้ที่สนใจ โดยรวบรวมผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านดนตรีจีน และมีประสบการณ์ตรงจากการเข้าร่วมทำพิธีกรรมตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมูลนิธิฯ เข้ามาถ่ายทอดความรู้ บทเพลงที่ใช้ในการสวดมนต์จีน ประกอบพิธีกรรม จะเป็นรูปแบบเพลงจีนแต่จิว เป็นเพลงเกร็ด ใช้ บรรเลงพร้อมกับการสวดมนต์และระหว่างผู้สวดได้พัก ต่อมาเมื่อนาดนตรีจีนร่วมสมัยเข้ามาเป็นส่วน หนึ่งของวงดนตรีจีน ใช้เพลงรูปแบบใหม่ เน้นเพลงทำนองที่คุ้นหู ในทำนองเพลงที่มีความนิยม อย่างเช่น เพลง สิ้นเยื่อขาดโย นำทำนองเพลงนั้นมาประกอบการสวดมนต์ แต่ต้องให้เหมาะสม กาลเทศะ กล่าวคือถ้าหากต้องบรรเลงในพิธีที่มีรูปแบบเฉพาะ ไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนหรือ ประยุกต์ทำนองบทสวดมนต์ได้ แต่อย่างไรก็ตามเจตนาของผู้สร้างสรรค์การประยุกต์ใช้เพลงร่วม สมัยกับบทสวดมนต์จีน ล้วนแต่ต้องการสร้างให้เกิดความน่าสนใจในการเข้าร่วมพิธีกรรม ปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอ เพื่อเป็นกุศโลบาย ให้คนฟังมีจิตใจจดจ่อในการฟังสวดมนต์ และ

ให้คนรุ่นใหม่เข้าถึงพิธีกรรมของมูลนิธิได้มากขึ้น ยังเป็นการช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของชาวไทยเชื้อสายจีนให้คงอยู่สืบไป

วงดนตรีจีนของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม มีบทบาทต่อสังคมชาวไทยเชื้อสายจีนในชุมชนชาวตำบลแม่กลองทางด้านการกุศล ด้านพิธีกรรม และด้านการอนุรักษ์ ในทุกกิจกรรมล้วนแต่มีดนตรีจีนเข้ามาประกอบพิธีทั้งสิ้น เนื่องจากคนในชุมชนและมูลนิธิมีความเชื่อและความศรัทธาในเทพเจ้าของจีน พิธีกรรมต่างๆ เป็นอย่างมาก เชื่อว่าการสืบทอดขนบธรรมเนียมจัดพิธีกรรม เทพเจ้าจะคอยปกป้องคุ้มครองดูแล เป็นที่พึ่งทางจิตใจให้แก่ชุมชนชาวตำบลแม่กลองเห็นคุณค่าที่จะอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมนี้ไว้ โดยการหาแนวทางในการสืบทอดองค์ความรู้ทางดนตรีจีน บทเพลง การสวดมนต์จีน และพิธีกรรมต่างๆ เพื่อให้คงอยู่คู่มูลนิธิสว่างเบญจธรรมและชาวตำบลแม่กลองต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยพบว่าพิธีกรรมความเชื่อเป็นเหมือนส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของมูลนิธิสว่างเบญจธรรม และชุมชนชาวตำบลแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การประกอบพิธีกรรมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้นักร้องบรรเลงร่วมกับการทำพิธีอยู่เสมอ ปัจจุบันนักเรียนของทางมูลนิธิสว่างเบญจธรรมเริ่มที่จะแยกย้ายกันไปศึกษาต่อตามสถานศึกษาต่างๆ ไม่มีเวลาที่จะเข้ามาฝึกซ้อมดนตรี เห็นควรที่จะร่วมกันถ่ายทอดดนตรีให้นักเรียนรุ่นหลังหรือผู้ที่สนใจ และอนุรักษ์บทเพลงที่ใช้ประกอบการทำพิธีกรรมต่างๆ เพื่อพร้อมที่จะใช้งานและถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้อื่นได้เสมอ

บรรณานุกรม

- จีนในภาคกลาง : ความเชื่อและประเพณี. สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคกลาง เล่ม 4. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์, 2542: 1539-1562.
- แถมสุข นุ่มนนท์.(2519). ประวัติศาสตร์,ชาวนิเวศ เกษตรศิริ และ สุชาติ สวัสดิ์ศรี (บรรณาธิการ),
ปรัชญาประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ
- ทองพล สุขุมวาท. (2545). ดนตรีจีนแต่จิว : กรณีศึกษาวงดนตรีคลองเตยเหลืองหลักยิ่ง.
- ปริญญา นิพนธ์ ศศ.ม.(ดนตรี). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2519). ปรัชญาประวัติศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ประพันธ์สารสิน
- นุกูล ธรรมจ. (2559). บทบาทของศูนย์การเรียนรู้ดนตรีจีนและวัฒนธรรมจีนแต่จิว อำเภอโพธิ์
ธาราม จังหวัดราชบุรี ที่มีต่อการหล่อหลอมรวมความเป็นชาติพันธุ์จีน. วารสารวิจัยและ
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 11(ฉบับพิเศษ), 18-24.
- ปิ่นหล้า ศิลานุต. (2551). สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของปิยะพร ศักดิ์
เกษม. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พัทธยา สายหนู. (2540). กลไกของสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 9 ฉบับแก้ไขปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2516). สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ผดุง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม. ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรชิน มั่งคั่ง. (2549). การศึกษาดนตรีพิธีงเด็กแบบฆราวาส กรณีศึกษาคณะดนตรีโรงเรียนเป่าแก้ง
เต็ง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เศรษฐพงษ์ จงสงวน. (สิงหาคม 2549). “วันอุลลัมพนมหาสังฆทาน : ที่มาของการทิ้งกระจาด.”
ศิลปวัฒนธรรม 27, 10 : หน้า 103-104
- สุภาภรณ์ จินตามณีโรจน์. ประวัติศาสตร์สังคมของชุมชนลุ่มน้ำท่าจีน. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์,
2554.
- Gawronski, D.V. (1967). History : Meaning and Method. Iowa : Sernoll,Inc.
- Mary, Fulbrook. (2002). Historical Theory. Cornwall : TJ International Ltd.

Nash, Ronald H, Dutton, E.P. & Co., Inc, (1969). Ideas of history. Toronto : Clarke,Irwin & Company Limited.

Robin, G.C. (1959). The Idea of History. London: Oxford University Press.

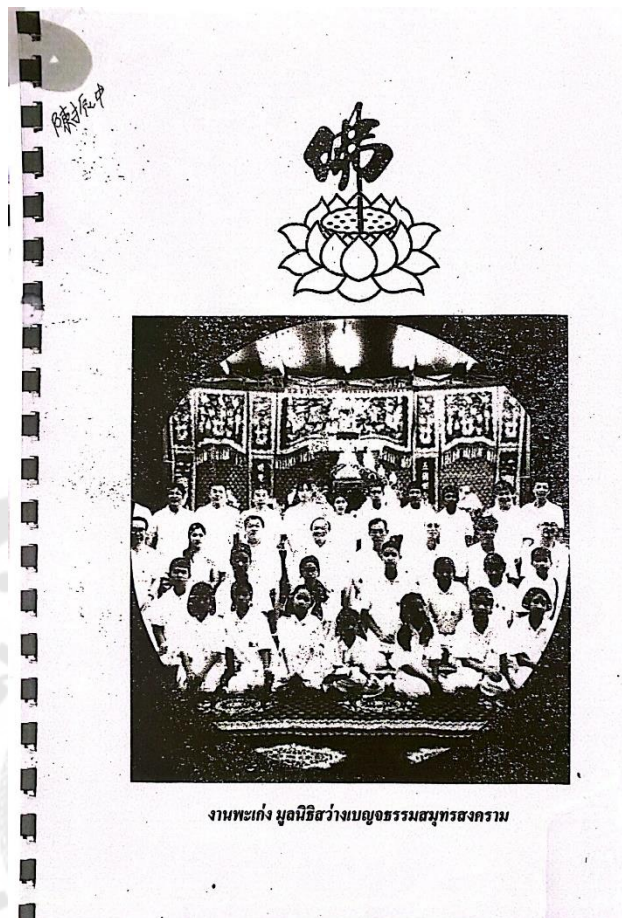

ภาคผนวก ก
ภาพกิจกรรมและน้ำดื่ม

งานพระเก้ง มุตนิธิธำรงเบญจธรรมสมาธิสงคราม

✧

北斗第六大魁北極武曲紀星君
是東方淨住世界廣達智慧如來

北斗第五大魁丹元廉貞星君
是東方淨住世界廣達智慧如來

北斗第四大魁玄冥文曲紐星君
是東方無憂世界最勝吉祥如來

是東方圓珠世界金色成就如來

北斗第三大魁真人祿存貞星君
是東方圓珠世界金色成就如來

✧

ขอเชิญเสริมดวงชะตา สร้างมงคลชีวิต แก่ปวงชน ๒๕๖๘
เนื่องในเทศกาลตรุษจีนที่จะมาถึงในปี ๒๕๖๘ นี้
มูลนิธิสว่างเบญจธรรมสมุทรสงคราม (เม่งก๊กเซียงต้ง)

夜功府五德善堂明觉善壇

ขอเชิญร่วมพิธี “พระเก้ง” เสริมดวงชะตา สร้างมงคลชีวิต สะเดาะเคราะห์ แก่ปวงชน
 เพื่อให้ปีใหม่นี้ เป็นปีที่สามารถดำเนินชีวิตได้โดยไม่มีอุปสรรค

ให้ชีวิตพบเจอแต่เรื่องดี ๆ มีความเจริญรุ่งเรือง และมีความสุขตลอดทั้งปี
 เพียงแห่งความประสงค์ของท่านมายังมูลนิธิฯ

ภายในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๘

ร่วมพิธี ในพุทธที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

รับของมงคล หลังงานที่งานเชว้นพุทธที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ตามกำหนดการ ดังนี้

วันพุธที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ (จีนปี)	วันพฤหัสบดีที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ (จีนก่ำ)
๑๓.๐๐ น. พิธีสวดมนต์ถวายพระพรเจ้า พระโพธิสัตว์ และองค์เทพเจ้าทุก พระองค์ ในเทวสถาน	๐๖.๐๐ น. สวดมนต์ ถวายข้าวพระ (กังฮุก) ๐๘.๐๐ น. พิธีพิธีฮักเก้งและรายชื้อผู้ที่ร่วมทำพิธีเสริม มงคลชีวิต เสริมดวง แก่ปวงชน (พระเก้ง) ไปยัง องค์เทพนมสรวรค์
๑๔.๐๐ น. พิธีสวดมงคลสูตร (เม่งฮัก)	๐๙.๐๐ น. สวดมนต์ ถวายข้าวพระ (กังฮุก)
๑๖.๐๐ น. พิธีสวดมงคลสูตร (เจริญพระพุทธรูปอันเป็น)	๑๐.๐๐ น. พิธีสวดมงคลสูตร และเดินเวียนอุบาสกเสริม มงคลชีวิต
๑๘.๐๐ น. พิธีทรงอัญเชิญองค์โยนเซียนโจวซือ ประกอบพิธีเจิ้งฮักและผู้ทำร่วมพิธีพระเก้ง และเดินอุบาสก	๑๐.๓๐ น. พิธีทรงอัญเชิญองค์โยนเซียนโจวซือ
๑๘.๓๐ น. พิธีเสริมสิริมงคลชีวิตเสริมดวง แก่ปวงชน (พระเก้ง) และเดินเวียนอุบาสกเพื่อเสริมสิริมงคล แก่ตนเองและครอบครัวทุกคน เจริญพระพุทธรูปอันเป็น (มีอาหารเชว้นพุทธตลอดวัน)	๑๐.๔๕ น. พิธีไหว้เทพยดาฟ้าดิน (ทีกงเมซ) ๑๑.๒๕ น. องค์โยนเซียนโจวซือประกอบพิธี อัญเชิญ ดวงประทีป (ทีกงเมซ) ขึ้นสู่ยอดเสา บนเทวสถาน
	๑๒.๐๐ น. ร่วมรับประทานอาหารเจ

หมายเหตุ

- การเจ้งฮักจะเก้ง ท่านสามารถแต่งตัวได้ตั้งแต่เป็นต้นไป ณ วัดทางเจียวเยี่ยงไท่ หรือ ณ จุดประชุมกันที่มูลนิธิฯได้จัดไว้เพื่อรับทำพิธี
- การรับของมงคลหลังพิธีพระเก้ง ท่านสามารถรับได้หลังพิธี ในเวลา ๑๑.๐๐ น.
- ในวันพฤหัสบดีที่ ๖ กุมภาพันธ์ เป็นต้นไป และไปครบวัน ๑ สัปดาห์ โดยนำใบเสร็จรับเงิน มาเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที
- ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่

คุณเก้ง ๐๘๖-๓๓๒๔๔๖๓
 คุณเอก ๐๘๓-๗๐๒๕๑๑
 และ มูลนิธิสว่างเบญจธรรมฯ ๐๓๔-๗๐๒๐๗๗

บัญชีมูลนิธิฯ ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย สาขาสมุทรสงคราม เลขที่ ๗๐-๑๑๒๐๐๕๙-๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

บันทึกเสียง อำนวยเพลง

3

0 0 0 6̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣.5̣ 3̣.5̣ | 6̣.7̣ 2̣.3̣ 2̣.1̣ |

6̣.1̣ 7̣.2̣ 6̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣ - | 6̣.3̣ | 2̣.3̣ 2̣.7̣ 6̣.1̣ | 5̣.6̣ |

1̣.7̣ 6̣.5̣ 3̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣.7̣ 6̣.5̣ 3̣.5̣ | 6̣.7̣ 2̣.3̣ 2̣.1̣ |

6̣.1̣ 7̣.2̣ 6̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣ - 5̣ 3̣.6̣ | 5̣.6̣ 4̣.3̣ 2̣.5̣ |

6̣.7̣ 6̣.5̣ 4̣ 3̣ | 2̣.7̣ 6̣.1̣ 2̣.1̣ | 2̣.7̣ 2̣.3̣ 2̣.1̣ | 2̣.3̣ |

5̣.4̣ 3̣.2̣ | 3̣ | 5̣ 3̣.6̣ 5̣.6̣ 4̣.3̣ | 2̣.5̣ 3̣.4̣ 3̣.2̣ |

1̣.7̣ 6̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣ - 2̣.1̣ 2̣.3̣ | 5̣.4̣ 3̣.2̣ 3̣.7̣ |

3̣.5̣ 3̣.4̣ 3̣.2̣ | 1̣ - 2̣.3̣ 1̣.2̣ | 3̣.5̣ 2̣.3̣ 1̣.2̣ |

3̣.5̣ 3̣.5̣ | 6̣.7̣ 6̣ 5̣ 4̣ 3̣ | 2̣ - - 3̣.2̣ |

1̣ | 6̣.2̣ 1̣.2̣ 7̣ | 6̣.7̣ 3̣.2̣ 2̣.3̣ | 1̣.7̣ | 2̣ 1̣.2̣ 7̣ |

6̣.0̣ 6̣.5̣ 3̣.5̣ | 6̣.7̣ 5̣.3̣ 5̣.7̣ | 5̣.1̣ 6̣.7̣ 6̣.5̣ |

3̣.6̣ 5̣.6̣ 4̣.3̣ | 2̣.5̣ 3̣.4̣ 3̣.2̣ | 1̣.7̣ 6̣.5̣ | 6̣.7̣

7̣.6̣ 0̣ 6̣.5̣ 3̣.5̣ |

ท่วงทำนอง ๑๐ นาที

||: 1 12 3 3 3 3 3 53 2 2 :||

1 12 3 3 3 3 3 4 3 -||

ท่วงทำนอง (14 นาที) ท่วงทำนอง

|| 1 1 1 53 5 6765 35 2 - 53 5 |

23 2321 7 6 3 2321 76 5 - 56 1 |

212 3 23 567 6 - 53 5 23 2321 |

7 6 3 21 76 5 - 71 76 5 - |

76 76 56 1 6765 43 5 7 6 1 5 - ||

ท่วงทำนอง 32321 (14 นาที) ท่วงทำนอง 6413 (14 นาที) ท่วงทำนอง 32321

|| 557 61 56 5 116 56 123 1 23 553 |

23 54 3422 123 1 - 332 12 32 3 |

553 23 56 5 35 35 65 6 536 53 |

2 2 3 2 2 3 23 21 61 2 76 76 |

5 6 5 5 3 2 2 3 23 21 61 2 |

76 76 5 - ||

一第 (X) (X) (X)

Jin Shi Kuang Wuxiao Jiao Jiao Jiao
金蛇狂舞 (接派乐)

13

G1 Key
♩ = 126

(Haupt)

Handwritten musical notation for the first section, featuring a 2/4 time signature and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings, along with a large watermark of a university seal in the background.

(ENDING)

Handwritten musical notation for the ending section, featuring a 2/4 time signature and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings, along with a large watermark of a university seal in the background.

สายฝน

บทที่ ๒

1-0 D ๖๕๒.

3 5 6... 3...1...2... 1 6...1 5... (5 1 3 5)

5 1 7 2 5...

5-6 | 1-6 | 7-6 | 5- | 1-2 |

3-6 | 5-2 | 2- | 5-7 | 2-6 |

6- | 5- | 5-7 | 2-6 |

7-1 | 5- | 4-4 | 6 5 4 | 5- |

7-1 | 5- | 5- | 5- |

3-2 | 1 2 3 4 | 5- | 7- |

2-3 | 4 5 6 7 | 5- | 3 2 | 5-6 |

1-6 | 7-6 | 5- | 2-3 | 4 6 7 |

(1- | 1- |)

1- | 1 2 3 4 | 5- |

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวณัฐกานต์ อยู่กิม

